

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.03.1998
KOM(1998) 158 endelig udg.

98/0107 (CNS)
98/0108 (CNS)
98/0109 (CNS)
98/0110 (CNS)
98/0111 (CNS)
98/0102 (CNS)
98/0112 (CNS)
98/0113 (CNS)

Forslag til
RÅDETS FORORDNINGER (EF)
om reformen af den fælles landbrugspolitik

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

HVILKEN FREMTID FOR DET EUROPÆISKE LANDBRUG

Den fælles landbrugspolitik har i hele sin historie været i stand til at tilpasse og udvikle sig og imødegå de forskellige udfordringer, den har været stillet overfor: først nå målene i traktatens artikel 39, dernæst kontrollere de overskud, der opstod i visse sektorer, hovedsagelig ved hjælp af kvantitative foranstaltninger, endelig udstikke en ny retning, der bygger på en kombination af prisfald og udligningsstøtte. Dette var indholdet i 1992-reformen, som der er gjort status over i dokumentet Agenda 2000.

I dette dokument forklarede Kommissionen, hvorfor den mente, at tiden var inde til at give den fælles landbrugspolitik en ny impuls ved at lade den overskride en ny etape.

Kommissionen forelægger nu Rådet og Parlamentet en ny række forslag til forordninger, som er en udmontning i retsakter af hovedretningslinjerne i Agenda 2000.

Inden der foretages en analyse af de forskellige elementer i de foreslåede reformer, anser Kommissionen det for vigtigt at gøre rede for den overordnede opfattelse, der er ledetråden i forslagene.

1. HVORFOR ER DET NØDVENDIGT AT REFORMERE DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK PÅ INDEVÆRENDE TIDSPUNKT?

De udfordringer, den fælles landbrugspolitik står overfor, er først og fremmest udfordringer af intern art. Der er tale om mindst tre udfordringer:

I dokumentet Agenda 2000 redegøres for en udvikling på de vigtigste landbrugsmarkeder, som på længere sigt indebærer store farer for det europæiske landbrug.

På den ene side konstateres det, at hovedparten af de analyser, der gennemføres vedrørende perspektiverne på verdensmarkedet, samstemmende giver som resultat, at der må forventes en stærk stigning i efterspørgslen og lønsomme priser.

På den anden side fremgår det klart, at det nuværende prisniveau i EF er for højt til, at EU under hensyntagen til sine internationale forpligtelser kan drage fordel af ekspansionen på verdensmarkedet. Hvis denne situation ikke korrigeres, er det let at forudse følgerne: der vil opstå overskud igen, og lagrene vil atter begynde at vokse med uacceptable budgetomkostninger. EU vil lidt efter lidt miste sin plads både på verdensmarkederne og på de interne markeder, ikke kun for de egentlige landbrugsprodukter, men også for forarbejdede produkter. Dette vil også få skadelige virkninger for beskæftigelsen.

Denne analyse er blevet foretaget af landbrugsministrene, og den er ikke blevet anfægtet i større omfang.

- Den fælles landbrugspolitik har haft nogle negative virkninger, som kun i meget ringe grad blev korrigeret med 1992-reformen. Den ydede støtte fordeles ret uens og er koncentreret om de regioner og producenter, der ikke er de mest ugunstigt stillede. Denne situation har negative følger for den fysiske planlægning og landdistrikterne, som har lidt meget under tilbagegangen i landbrugsaktiviteterne i mange regioner. Hertil kommer udvikling i andre regioner af alt for intensive landbrugsmetoder, der ofte har haft alvorlige følger hvad angår miljøet og dyresygdomme.

Alle disse elementer medvirker til at udbrede et negativt billede af den fælles landbrugspolitik i offentligheden. Et landbrug, der forurener, der i utilstrækkelig grad bidrager til fysisk planlægning og beskyttelse af miljøet, og som i kraft af uhensigtsmæssige metoder har sin del af ansvaret for udvikling af dyresygdomme, har ingen chance for at overleve på lang sigt og kan ikke berettigede omkostningerne.

At forlige borgeren, forbrugeren, med landbrugspolitikken er en af hovedopgaverne i de kommende år.

- Landbruget i de 15 EU-lande er meget forskelligartet med hensyn til naturlige ressourcer, driftsformer, konkurrenceevne og indkomstniveau samt traditioner. Dette er en styrke for det europæiske landbrug, det er det, der giver det dets originale karakter og dets kvalitet. Men for at drage størst mulig fordel af denne forskellighed er det en forudsætning, at man drager konsekvenserne med hensyn til den måde, landbrugspolitikken udformes og forvaltes på - den måde, den fælles landbrugspolitik for øjeblikket fungerer og forvaltes på, er blevet defineret for et fællesskab med seks medlemmer og er ikke blevet ændret i større omfang siden da. Den er ikke egnet til et EU med 15 medlemmer, der forbereder en udvidelse. Den er kompliceret, bureaukratisk og forstås i sidste ende ikke af landbrugerne.

Det er derfor nødvendigt at indføre en ny model, der er mere decentraliseret, og som giver medlemsstaterne mulighed for selv at løse et antal spørgsmål under større hensyntagen til den særlige situation i en given sektor eller til lokale forhold.

En sådan udvikling må imidlertid kontrolleres omhyggeligt for at undgå enhver risiko for konkurrenceforvridning eller renationalisering af den fælles landbrugspolitik.

Dette indebærer, at medlemsstaternes øgede frihed skal udøves inden for rammerne af fælles kriterier, der er klare og præcise, en fælles finansieringsordning og strenge kontrolmekanismer.

At definere og opretholde en ny ligevægt mellem fælles forvaltning og øget decentralisering er utvivlsomt et af de store problemer i de kommende år.

Til disse udfordringer af intern art, som i sig selv udgør en rigelig begrundelse for en reform af den fælles landbrugspolitik, må lægges to eksterne elementer.

- Det første er den fremtidige udvidelse af EU, som allerede blev analyseret i dokumentet Agenda 2000. Det er tilstrækkeligt at tilføje, at denne udvidelse blot understreger nødvendigheden af de markedsforanstaltninger og forenklinger, som under alle omstændigheder må gennemføres i det nuværende EU.
- Det andet hænger sammen med de internationale handelsforhandlinger, der står for døren, hvad enten der er tale om den nye landbrugsrunde under WTO eller forhandlinger vedrørende bilaterale handelsaftaler.

Det må ikke forventes, at disse forhandlinger vil ændre tendenserne til en større liberalisering af handelen med alle de følger, dette medfører for EU-markedet.

EU skal forberede sit landbrug på disse forhandlinger. Dette har to væsentlige følger:

- Den første er, at EU gennem denne reform må definere den landbrugspolitik, det agter at føre i de kommende år under hensyntagen til sine egne interesser og på grundlag af en realistisk vurdering af udviklingen i den internationale situation. Dette skal ske inden indledningen af forhandlingerne i WTO, således at EU kan forhandle på et solidt grundlag og med et veldefineret mål.
- Den anden er, at det er klart for alle, at den reform, der vedtages, vil afstikke grænserne for, hvad EU kan acceptere i de kommende internationale forhandlinger.

Dette er de grunde, der forklarer, hvorfor det er nødvendigt at reformere den fælles landbrugspolitik. De har givet anledning til en omfattende debat i Rådet, Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Disse drøftelser har vist, at disse grunde i vidt omfang blev forstået og delt.

Det Europæiske Råd bekræftede dette i Luxembourg i december 1997, idet det konkluderede, at "den reformproces, der blev indledt i 1992, bør fortsættes, udbygges, tilpasses og suppleres".

2. HVAD ER HOVEDTRÆKKENE VED DEN FORESLÅEDE REFORM?

På grundlag af den foregående analyse har Kommissionen udstukket et antal retningslinjer, som forslagene til reform af den fælles landbrugspolitik bygger på.

Inden indholdet af disse forslag analyseres mere detaljeret i anden del af denne begrundelse, ønsker Kommissionen nu at forklare disse retningslinjer.

- 2.1. Konkurrenceevnen skal sikres gennem prisfald, der er tilstrækkelige til at sikre vækst i afsætningen på EU's eget marked og øget deltagelse fra det europæiske landbrugs side i udvikling af verdensmarkedet.

Dette prisfald udlignes ved en forøgelse af den direkte støtte, således at producenterne indkomster bevares.

- 2.2. Det princip ifølge hvilket der skal fastlægges en ny fordeling af opgaverne mellem Bruxelles og medlemsstaterne, fører til et nyt syn på meget vigtige punkter:

- Godtgørelsen i form af direkte støtte til producenterne tilrettelægges anderledes end i 1992. En del af denne godtgørelse vil blive ydet i form af nationale beløb, der finansieres fuldt ud af EUGFL, Garantisektionen, på grundlag af den nationale produktion. Hver medlemsstat vil kunne fordele disse penge efter eget valg, idet dog et antal fælles kriterier skal overholdes for at undgå konkurrenceforvridning. Hver medlemsstat vil få mulighed for at definere den ligevægt, den ønsker mellem intensiv og ekstensiv produktion.

- Den nye forordning om udvikling af landdistrikterne, som i én og samme tekst indeholder alle foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne, giver medlemsstaterne mulighed for selv at opstille deres prioriteter og træffe deres egne valg blandt forordningens foranstaltninger. Disse valg vil blive truffet som led i en samlet programmering.

- 2.3. Denne decentraliseringstendens vil logisk nok blive ledsaget af en stor indsats for at forenkle bestemmelserne, som det ses med den nye forordning om udvikling af landdistrikterne, der bevirker, at et stort antal forordninger, der er komplicerede og ofte meget lidt indbyrdes sammenhængende, forsvinder.

Den samme udvikling kan konstateres for markedsforordningerne, navnlig den, der vedrører markafgrøder.

- 2.4. Kommissionens vilje til at tillægge landbrugspolitikken nye opgaver for at gøre det muligt for den bedre at imødekomme samfundets forventninger giver sig udtryk i et antal nye retningslinjer:
- Indsatsen til fordel for miljøet styrkes væsentligt. Ressourcerne til miljøforanstaltninger i landbruget øges, og støtten til ugunstigt stillede områder omdannes til et instrument, der gør det muligt at stabilisere eller endog fremme dyrkningsmetoder med ringe forbrug af rå- og hjælpestoffer. Der gøres en betydelig indsats for en virkelig ekstensiv produktion af oksekød takket være en næsten tredobling af præmien til sådant opdræt. Endelig skal medlemsstaterne træffe præcise foranstaltninger til overholdelse af miljøreglerne, herunder nedsættelse eller afskaffelse af direkte støtte.
 - Med den nye forordning om udvikling af landdistrikterne skabes der for første gang grundlag for en samlet og sammenhængende politik for udvikling af landdistrikterne, hvis opgave vil blive at supplere markedspolitikken ved at sikre, at landbrugsudgifterne i højere grad end tidligere bruges til fysisk planlægning og naturbeskyttelse.
 - Udvikling af landdistrikterne bliver således den anden pille i den fælles landbrugspolitik. Denne væsentlige udvikling bekræftes ved EU-finansiering af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i alle landdistrikter og ved overførsel af finansieringen af hovedparten af udgifterne i denne forbindelse fra Udviklingssektionen til Garantisektionen under EUGFL.
- 2.5. Med forslaget om en forhøjelse på 2% af mælkekvoterne vil Kommissionen udsende to meget klare politiske signaler: halvdelen af forhøjelsen vil blive forbeholdt bjergregionerne og halvdelen unge producenter, som bør tilskyndes til at starte landbrugsvirksomhed.
- 2.6. Kommissionen ønsker ligeledes at understrege den betydning, den tillægger Middelhavsprodukter, ved at forelægge et forslag til reform af den fælles markedsordning for olivenolie, der ligger i forlængelse af det forslag, der allerede er forelagt for tobak. Et forslag for vin vil blive forelagt for Rådet og Parlamentet inden juni 1998.
- 2.7. Endelig er det vigtigt at korrigere et antal urimeligheder eller tilfælde af misbrug, der skader billedet af den fælles landbrugspolitik. Det drejer sig om følgende:
- Der foreslås derfor en gradvis begrænsning af den samlede direkte støtte, en bedrift kan modtage i forbindelse med de forskellige støtteordninger, der er knyttet til markedsordningerne. Kommissionen vil på denne måde undgå, at reformen af den fælles landbrugspolitik giver anledning til at give urimeligt store tilskud til landbrugsbedrifterne.

- Medlemsstaterne vil i fremtiden råde over de juridiske midler til at forbeholde udbetaling af direkte støtte for dem, der virkelig udøver landbrugsvirksomhed. Det misbrug, der har været konstateret siden 1992, vil således kunne bringes til afslutning: takket være smarte juridiske finesser modtager personer, som ikke er landbrugere, støtte under den fælles landbrugspolitik.
- Medlemsstaterne får mulighed for at tilpasse, dvs. nedsætte, den direkte støtte til bedrifterne på grundlag af kriterier, der opstilles af medlemsstaten, og som hænger sammen med anvendelsen af arbejdskraft på bedriften. Medlemsstaten kan beholde gevinsten fra denne tilpasning, og den skal anvendes til miljøforanstaltninger i landbruget.

3. DEN EUROPÆISKE LANDBRUGSMODEL

Alle disse forslag har, når det kommer til stykket, til formål at give det, der i de kommende år skal være en europæiske landbrugsmodel, et konkret indhold.

Hvad er hovedtrækkene i denne model?

- et konkurrencedygtigt landbrug, som efterhånden skal kunne konkurrere på verdensmarkedet uden overdreven hjælp fra tilskud, som i mindre og mindre grad tolereres på internationalt plan;
- et landbrug, hvis produktionsmetoder skal være sunde, tage hensyn til miljøet og være i stand til at levere kvalitetsprodukter, som opfylder samfundets forventninger;
- et landbrug, som er rigt i kraft af sin forskelligartethed og sine traditioner, og hvis opgave ikke blot er at producere, men også at opretholde landskabernes forskelligartethed og levende og aktive, beskæftigelsesskabende og -bevarende landdistrikter
- en mere forenklet og mere forståelig landbrugspolitik, hvor der er trukket en klar linje mellem, hvad der skal besluttes i fællesskab, og hvad der bør besluttes af medlemsstaterne;
- en landbrugspolitik, hvor det er muligt at give en klar forklaring på, at de udgifter, den medfører, er berettigede, fordi de gøre det muligt for landbrugerne at udfylde de funktioner, samfundet forventer af dem.

Denne europæiske model er ikke den samme som vore hovedkonkurrenters. Der er mange forskelle mellem dem og os. Man må ikke forveksle bestræbelser på at opnå konkurrenceevne med blind underkastelse under kravene fra et marked, som langt fra er perfekt. Den europæiske model skal bevare landbrugernes indkomster og navnlig stabiliteten heri takket være markedsordningsmekanismer og direkte støtte.

I århundreder har Europas landbrug udøvet mange funktioner på det økonomiske og miljømæssige område og har spillet mange roller i samfundet og i landskabsplejen. Derfor er det, som Det Europæiske Råd konkluderede i Luxembourg i december 1997, afgørende, at der udvikles et alsidigt landbrug i hele Europa, herunder de regioner, der har særlige problemer. I forbindelse med Agenda 2000 og dens gennemførelse må der derfor gives ordentlig kompensation for naturbetingede hindringer og ulemper.

Den fundamentale forskel mellem den europæiske model og den model, som vore hovedkonkurrenter følger, er den alsidighed, der præger Europas landbrug, og den rolle, det spiller på det økonomiske og miljømæssige område, i samfundet og i landskabsbevarelsen, og det er derfor nødvendigt at opretholde landbruget i hele Europa og at sikre landbrugernes indkomster.

Man må imidlertid heller ikke få det til at se ud, som om der er en anden mulig model. De, der mener at vide, at man kan forene de overfor beskrevne to modeller, gør sig illusioner. De forestiller sig, at der er en fremtid i høje priser, protektionisme og bureaukratiske regler for produktionen. At gå videre i denne retning er ensbetydende med at miste verdensmarkedet og forårsage et fald i forbruget i EU og dermed i landbrugsproduktionen i Europa. Denne "model", hvis den kan kaldes sådan, skaber måske en vis ro på kort sigt, men er helt sikkert ensbetydende med tilbagegang på lang sigt.

Det er ikke i de landbrugeres interesse, som ønsker en fremtid, og som har brug for udsigter til vækst. Og det er heller ikke noget ønske hos forbrugerne, virksomhederne og skatteborgerne, som i mindre og mindre grad er villige til at betale for opbygning af lagre.

BEGRUNDELSE (TEKNISK DEL)

4. MARKAFGRØDER

- 4.1. Forordningen om markafgrøder og ændringen af den fælles markedsordning for korn er en udmøntning af retningslinjerne vedrørende korn, oliefrø og proteinafgrøder i Agenda 2000. På grundlag af disse forslag og tidligere ændringer af forordning (EØF) nr. 1765/92 forekommer det af klarhedshensyn hensigtsmæssige at erstatte den nuværende forordning om markafgrøder.
- 4.2. Da interventionens rolle ikke længere vil være at garantere prisstabilitet på et højt niveau, men snarere at fungere som sikkerhedsnet for landbrugsindkomsterne, vil interventionens pris for korn blive reduceret med 20%.
- 4.3. Efterhånden som interventionens rolle bliver mindre og mindre, vil en sæsonmæssig korrektion af interventionspriserne ikke længere være berettiget. Ordningen med månedlige tillæg vil derfor blive ophævet, uden at interventionsperioden ændres. Bestemmelserne vedrørende majs og sorghum, eksportrestitutioner - navnlig for "malt" - vil blive tilpasset. Minimumsprisen for stivelseskartofler vil blive nedsat med 20%, og udligningsgodtgørelserne til producenter af stivelseskartofler vil blive forhøjet på linje med forhøjelsen af arealbetalingerne for markafgrøder, hvorved beregningsgrundlaget i 1992-reformen vil blive bibeholdt. Endvidere vil begrebet standardkvalitet blive overflødig, da interventionsprisen vil vedrøre en vis minimumskvalitet uden yderligere differentiering. Stabilisering af markedet vil dog stadig være et hovedmål for den fælles markedsordning. Eksportafgiftsinstrumentet vil derfor blive opretholdt, men vil under normale omstændigheder ikke være påkrævet.
- 4.4. I forordningen om markafgrøder forøges den direkte betaling for korn fra 54 ECU/t til 66 ECU/t, og de direkte betalinger for oliefrø og hørfrø fra anden form for hør end spindhør fastsættes på samme niveau. Med denne ikke-specifikke betaling for oliefrø fjernes den grundlæggende betingelse for restriktioner i produktionsområdet, der blev indført med Blair House-aftalen, og EU sætte i stand til at afskaffe alle specifikke bestemmelser vedrørende oliefrø.
- 4.5. For at sikre relativ lønsomhed for proteinafgrøder i forhold til andre markafgrøder vil der blive ydet en supplerende direkte betaling på 6,5 ECU/t for disse. Sammenlignet med den nuværende situation vil dette betyde en nedsættelse af den direkte betaling fra 78,49 ECU/t til 72,5 ECU/t. Den særlige ordning for hård hvede, der blev ændret i 1997, vil blive videreført.

- 4.6. Obligatorisk jordudtagning vil blive bibeholdt som et instrument, men den normale sats vil blive fastsat til nul under forventede betingelser. Frivillig jordudtagning vil stadig være tilladt, men effektiviteten og den positive virkning på miljøet skal forbedres yderligere. Den bør således kunne omfatte et minimumsareal på 10% af agerbrugsarealet i EF som helhed. På eller over dette niveau kan medlemsstaterne fastsætte deres egen maksimale procentsats. Hektargodtgørelse vil blive fastsat på samme niveau som for korn. Dette beløb kan garanteres for en periode på op til fem år for at øge den miljømæssige virkning af jordudtagning.
- 4.7. Hektarbetalingen og jordudtagningssatsen kan ændres under hensyntagen til markedsudviklingerne.
- 4.8. I udkastet til forordning om markafgrøder udelukkes ensilagekorn ikke fra direkte betalinger. Denne afvigelse fra Agenda 2000 vil betyde, at kostbare kontrolmekanismer undgås, og producenternes fleksibilitet opretholdes, idet den endelige anvendelse af majs (som korn eller ensilage) kan afhænge af vejrforholdene, som ikke kan forudses, når der søges om betaling for markafgrøder. Opretholdelse af støtte til ensilagekorn vil medføre betydelige besparelser sammenlignet med det tidligere forslag i Agenda 2000 for mange producenter i andre sektorer, navnlig mælke- og oksekødssektorerne.
- 4.9. Skønt hovedelementerne i den eksisterende ordning, navnlig basisarealerne, regionaliseringsordningen, tilknytningen til de historiske udbytter og bestemmelserne om jordudtagning, opretholdes, er der opnået væsentlige forenklinger:
- Da ingen medlemsstat har valgt muligheden for individuelle basisarealer, vil denne mulighed ikke længere eksistere. Hvis basisarealerne overskrides, vil der stadig blive anvendt finansielle sanktioner, mens ekstraordinær jordudtagning afskaffes. Ordningen med at koncentrere sanktionerne på de ansvarlige delarealer har vist sig at være yderst kompliceret og videreføres ikke.
 - Under regionaliseringsordningen vil muligheden for at fastlægge særlige basisarealer for majs ikke længere blive anvendt. Der kan dog fastsættes et særligt udbytte for kunstvandede afgrøder. Kun historiske områder kan modtage en sådan særlig støtte, som indebærer, at der skal fastsættes basisarealer for kunstvandede områder. Det vil ikke længere være nødvendigt med et referenceudbytte for oliefrø, da de direkte betalinger vil blive baseret på basisarealerne for korn.
 - Alle bestemmelser vedrørende anvendelse af jordudtagning til miljø- eller skovformål er blevet overflødige. Småproducenter vil fortsat være fritaget for obligatorisk jordudtagning, hvis jordudtagningssatsen på et eller andet tidspunkt ikke længere er nul.

- 4.10. De praktiske erfaringer med gennemførelsen af 1992-reformen har medført, at der foreslås visse tekniske ændringer:
- datoen for tilsåning udsættes fra den 15. til den 31. maj;
 - betalingsperioden udsættes fra efteråret til foråret (1. januar-31. marts);
 - antallet af forvaltningskomitéer nedskæres til en enkelt komité, der er ansvarlig for alle markafgrøder, der er omfattet af denne forordning.
- 4.11. Bestemmelserne vedrørende samhandel med tredjelande er ikke blevet ændret, når der ses bort fra nogle mindre tilpasninger og et nyt forslag om generelt at give Kommissionen kompetence til at anvende toldkvoter.

5. OKSEKØDSORDNINGEN

- 5.1. I forslaget til en ny fælles markedsordning for oksekød foreslås det at erstatte interventionssystemet med et system med privat oplagring inspireret af det, der findes i svinekødssektoren. Anvendelsesområdet for private betalinger vil blive udvidet, og anvendelsen vil blive gjort mere fleksibel. Af klarhedshensyn er det hensigtsmæssigt at erstatte forordning (EØF) nr. 805/68 og (EØF) nr. 1892/87.
- 5.2. I henhold til reformforslaget reduceres det faktiske markedsstøtteniveau på 2 780 ECU/t med 30%. Den nuværende interventionspris reduceres i to årlige rater på 10%, og den 1. juli 2002 erstattes den med en basispris for privat oplagring, hvorved den tredje nedsættelse på 10% i støtteniveauet effektueres. Basisprisen for privat oplagring fastsættes til 1 950 ECU/t, som er det niveau for den faktiske markedsstøtte, der er nævnt i Agenda 2000-forslaget. Støtte til privat oplagring kan ligesom i svinekødssektoren ydes, når den gennemsnitlige markedspris i EU ligger på under 103% af basisprisen. Denne pris kan kun ændres af Rådet efter høring af Europa-Parlamentet (traktatens artikel 43, stk. 2). Bestemmelserne vedrørende interventionsordningen, herunder de eksisterende bestemmelser om privat oplagring, vil blive opretholdt i en overgangsperiode for at muliggøre en gradvis overgang.
- 5.3. For at sikre en rimelig levestandard for de pågældende landbrugere vil de direkte betalinger blive øget for handyr og ammekøer. Kvier vil op til en vis procentdel være berettigede til ammekopræmien. Der vil blive indført en ny direkte betaling for malkekøer. Flexibiliteten og målrettetheden vil blive øget, idet medlemsstaterne får lov til at fordele en del af de direkte betaling (det nationale beløb) på grundlag af specifikke prioriteter.

- 5.4. Størrelsen af den direkte støtte følger forslaget i Agenda 2000, men støtten vil blive opdelt i en basisbetaling, der er den samme i hele EU, og en supplerende betaling på grundlag af nationale bestemmelser. Med præmien for tyre må der dog tages hensyn til fordelene ved at opretholde markafgrødebetalingen for ensilagemajs. Direkte betalinger for kvæg vil kun blive ydet for de dyr, der er identificeret og registreret i overensstemmelse med EU-bestemmelserne.
- 5.5. Basisbeløbet for den særlige præmie for handyr vil blive forøget i tre trin fra 135 ECU til 220 ECU for tyre og fra 108,7 ECU til 170 ECU for stude i år 2002 og vil blive videreført på dette niveau i de følgende kalenderår. Der vil blive tale om en enkelt betaling for tyre og to betalinger i studes levetid.

De regionale lofter for antallet af præmierettigheder for handyr vil blive fastsat.

Sæsonpræmien for stude videreføres som hidtil. Hvis denne ordning skal anvendes effektivt, er det imidlertid rimeligt at kræve, at produktionen af stude i en medlemsstat har en vis relativ betydning (60%).

- 5.6. Den årlige ammekopræmie vil blive forhøjet fra 144,9 ECU til 180 ECU i 2002 og vil fortsat blive baseret på individuelle lofter. Højest 20% af rettighederne til ammekopræmie kan anvendes til kvier. Dette vil medvirke til at begrænse det samlede antal ammekøer, samtidig med at de nuværende individuelle lofter opretholdes.

Endvidere er det hensigtsmæssigt at indføre nationale lofter, som skal dække alle rettigheder til ammekopræmier. Det samlede antal præmierettigheder vil derfor blive reduceret til den faktiske udnyttelse i en given referenceperiode (den mest fordelagtige ud af 1995 og 1996 plus 3%). Hvis det nationale loft nødvendiggør en reduktion af de individuelle præmierettigheder, skal medlemsstaterne overholde visse objektive kriterier. Bestemmelserne vedrørende en national reserve af præmierettigheder er blevet forenklet.

- 5.7. Malkekopræmien fastsættes på grundlag af malkekopræmieenhederne. En omfattende administration og kontrol vil dermed blive undgået. Afhængigt af mælkeydelse vil et givet antal malkekopræmieenheder kunne opnås med et forskelligt antal køer. Malkekopræmien er derfor blevet tilpasset disse forskelle på nationalt niveau. Oksekødsandelen vil derfor være højere i medlemsstater med lav mælkeydelse (flere køer pr. præmieenhed) og omvendt. De beløb, der skal betales pr. præmieenhed, fastsættes på årsbasis i bilaget.

- 5.8. Det samlede antal dyr, for hvilke den særlige præmie og ammekopræmien kan ydes, begrænses til 2 storkreaturer pr. ha foderareal. Producenter med en belægningsgrad på under 1,4 storkreaturer pr. ha, og som anvender ekstensive produktionsmetoder (dyr, der græsser på græsarealer), kan få en supplerende betaling på 100 ECU pr. ydet præmie.

- 5.9. Foruden denne præmie foretager medlemsstaterne supplerende betalinger inden for grænserne af faste samlede beløb, finansieret af EUGFL. Selv om medlemsstaterne får en øget fleksibilitet, vil de få ansvaret for en ikke-diskriminerende gennemførelse. Betalingerne ydes pr. dyr og/eller pr. ha græsareal uden for omdriften. For græsarealer vil et maksimumsbeløb pr. ha tilnærmelsesvis være lig med den gennemsnitlige arealbetaling for markafgrøder. Et sæt specifikke EU-kriterier, herunder specifikke krav til belægningsgraden, anses for nødvendige for at sikre produktionskontrol på et rimeligt niveau, undgå diskriminerende virkninger og sikre forenelighed med multilaterale forpligtelser. Det planlægges at foretage en evaluering af fordelingen af EU-midlerne efter fire år.
- 5.10. Størrelsen af de direkte betalinger kan tilpasses i lyset af udviklinger i produktion, produktivitet og markeder.
- 5.11. Bestemmelserne for samhandel med tredjelande overtages fra de eksisterende bestemmelser, når der ses bort fra nogle mindre ændringer vedrørende navnlig en udvidelse af Kommissionens kompetence i forbindelse med anvendelsen af toldkvoter.
- 5.12. I forordningen fastsættes et nyt retsgrundlag for meddelelse af priser.

6. ORDNINGEN FOR MÆLK

- 6.1. Forordningen indeholder en ny fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter. Bestemmelserne vedrørende det indre marked baseres fortsat på intervention og offentlig oplagring af smør og skummetmælkspulver og på visse støtteordninger for privat oplagring og særlige markedsforanstaltninger. Med den foreslåede forordning ophæves forordning (EØF) nr. 804/68 (den gamle grundforordning), (EØF) nr. 987/68, (EØF) nr. 1723/82, (EØF) nr. 2990/82, (EØF) nr. 1842/83 og (EØF) nr. 777/87. Alle væsentlige elementer i disse forordninger er blevet indarbejdet i den nye fælles markedsordning og vil derfor som normalt blive baseret på traktatens artikel 42 og 43. Af klarhedshensyn er det hensigtsmæssigt at erstatte de gældende forordninger.
- 6.2. I sektoren for mælk og mejeriprodukter skal konkurrenceevnen opretholdes ved en nedsættelse af priserne på det indre marked. Dette vil forbedre afsætningsmulighederne på både det indre marked og tredjelandes markeder. For at udnytte disse muligheder bedst muligt foreslår Kommissionen, at interventionspriserne for smør og skummetmælkspulver nedsættes med 15% i 4 lige store trin. Denne foreslåede prisnedsættelse går videre end forslaget i Agenda 2000. Den er berettiget ikke kun på grund af den ekstra fordel hvad angår konkurrenceevnen, men også i forhold til forslaget i Agenda 2000 på grund af det forhold, at de disponible mælkekvoter vil blive forøget, og at landmænd med malkekvæg delvis vil drage fordel af opretholdelsen af en afgrødepræmie for ensilagekorn. Endvidere kan de fleste landbrugere

forventes at tilpasse sig deres nye situation i kraft af omkostningsbegrænsende foranstaltninger.

Interventionspriserne i sektoren for mælk og mejeriprodukter vil ligesom i sektorerne for markafgrøder og oksekød ikke længere blive fastsat årligt, men vil blive fastsat for hele den periode, der er omfattet af Agenda 2000. Det kan for sektoren for mælk og mejeriprodukter såvel som for de øvrige sektorer forventes, at priserne på det indre marked vil forblive højere end interventionsniveauet.

- 6.3. Interventionsbetingelserne forbliver stort set uændrede, undtagen for smør, hvor intervention eksplicit begrænses til produkter med oprindelse i Fællesskabet.
- 6.4. Bestemmelserne vedrørende privat oplagring og afsætningsforanstaltninger skal tilpasses de eksisterende generelle regler. For skolemælk er der fastsat et niveau for EU-støtten (95% af målprisen) og en maksimumsmængde pr. elev (0,25 l mælkeækvivalent). Der er fastsat bestemmelser vedrørende smørøpkøb.
- 6.5. Omfanget af direkte støtte pr. producent vil blive baseret på antallet af præmieenheder. Dette antal bestemmes ved at dividere den individuelle referencemængde med det gennemsnitlige mælkeudbytte i Fællesskabet. For at lade støtten komme producenterne snarere end kvoteindehaverne til gode vil en midlertidigt bortforpagtet kvote blive medregnet hos den producent, der har bortforpagtet den.
- 6.6. Omfanget af direkte betalinger pr. præmieenhed følger forslaget i Agenda 2000, men vil blive opdelt i en basisbetaling, der er fælles for alle præmieenheder, og en supplerende betaling i henhold til nationale bestemmelser. Det samlede beløb pr. medlemsstat er fastsat i et bilag.

Basiskopremien vil blive indført gradvist i fire ens rater parallelt med nedsættelsen af interventionspriserne, således at den når op på 100 ECU i kalenderåret 2003 og de følgende år.

De supplerende betalinger følger lignende fælles regler som i oksekødssektoren (maksimum pr. dyr, arealbetalinger, maksimum pr. ha, se punkt 5.9).

- 6.7. Bestemmelserne for samhandel med tredjelande vil blive overført fra de foregående forordninger, når der ses bort fra nogle mindre ændringer, som navnlig vedrører udvidelse af Kommissionens kompetence i forbindelse med anvendelsen af toldkvoter og ydelse af eksportrestitutioner for indførte mejeriprodukter.

- 6.8. Nogle generelle bestemmelser vedrørende handelen i EU og mælkeafsætningsrådet (Milk Marketing Board) er blevet overflødige og er udgået. Endvidere vil Kommissionen blive bemyndiget til at lette overgangen og løse specifikke praktiske problemer.

7. NY FORORDNING OM MÆLKEKVOTER

- 7.1. Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter er fortsat nødvendig på mellemlang sigt, hvis der skal opretholdes en rimelig markedsbalance. Landbrugerne må imidlertid ikke få det indtryk, at den nuværende ordning med dens indbyggede stivhed kan være evigt. Det foreslås derfor kun at anvende ordningen for yderlige seks år.
- 7.2. Virkningen af nedsættelsen af prisstøtten på det interne forbrug og eksporten af mælk og mejeriprodukter berettiger en stigning på 2% i den samlede referencemængde for mælk i EU i fire rater i forbindelse med prisnedsættelserne. De supplerende referencemængder skal fordeles på en sådan måde, at situationen forbedres for visse kategorier af landbrugere, der har brug for særlig støtte. Det er derfor rimeligt at fastsætte, at medlemsstaterne primært tildeler disse mængder til unge landbrugere, som agter at starte eller udvikle mælkeproduktion, og til producenter i bjergområder. Der bør imidlertid træffes forholdsregler for at hindre, at disse distributionskriterier omgås. For producenter i bjergområder bør disse foranstaltninger udformes i form af klausuler, som annullerer virkningen af at flytte supplerende referencemængder ud af bjergområder i de to første tolv månedersperioder efter tildelingen.
- 7.3. Erfaringen med tillægsafgiftsordningen har vist, at overførsel af referencemængder via juridiske konstruktioner såsom bortforpagtning, der ikke nødvendigvis fører til en permanent tildeling af de pågældende referencemængder til modtageren, kan være en yderligere omkostningsfaktor for mælkeproduktionen, som hindrer forbedring af produktionsstrukturerne. For at styrke referencemængdernes karakter af middel til regulering af markedet for mælk og mejeriprodukter er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at en del af de relevante referencemængder i tilfælde af ikke-permanent overførsel returneres til den nationale reserve med henblik på omfordeling til aktive producenter. Medlemsstaterne bør imidlertid have mulighed for at fritage visse specifikke kategorier af personer eller tilfælde fra anvendelsen af denne omfordelingsforanstaltning på grundlag af en evaluering af de involverede interesser og formålene med nævnte klausul. De anvendte procentsatser skal fastsættes af medlemsstaterne ud fra deres særlige situation. Hvis referencemængder vender tilbage til personer, som ikke aktivt har produceret mælk eller mejeriprodukter i en given referenceperiode, bør medlemsstaterne endvidere have mulighed for at fastsætte, at de relevante referencemængder skal føres tilbage til den nationale reserve, medmindre de permanent overføres til en aktiv producent inden for en vis periode. Personer,

som genoptager mælkeproduktion indenfor en bestemt periode, bør dog have mulighed for at ansøge om en omfordeling af referencemængderne svarende til artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3950/92.

8. UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE

8.1. Den nye forordning om EU-støtte til udvikling af landdistrikterne fra EUGFL er en udmøntning af retningslinjerne i Agenda 2000-dokumentet om politikken for landdistrikterne, miljøpolitik i landbruget og økonomisk og social samhørighed og er dermed et effektivt instrument til at ledsage og supplere de foreslåede reformer i markeds- og prispolitikken. Den nye forordning erstatter strukturfondsforordningen om EUGFL, fire mål 5a-forordninger, de tre forordninger om ledsageforanstaltninger og forordningen om strukturstøtte i skovbruget. Samarbejdningen af disse til en enkelt forordning om udvikling af landdistrikterne vil være et væsentligt bidrag til forenkling af EU-bestemmelserne. Anvendelsesområdet for den nye forordning vil af Kommissionen kunne udvides til også at omfatte et nyt EU-initiativ om udvikling af landdistrikterne.

8.2. Foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne omfatter navnlig støtte til strukturtilpasning af landbrugssektoren (investeringer i landbrugsbedrifter, unge landmænds start som selvstændige, uddannelse, førtidspensionering), støtte til landbrug i ugunstigt stillede områder, aflønning af miljøaktiviteter i landbruget, støtte til investeringer i forarbejdnings- og afsætningsstrukturer, til skovbrug og til foranstaltninger til fremme af tilpasningen af landdistrikter, i det omfang disse vedrører landbrugsaktiviteter og omstilling af disse.

Som følge af en anmodning fra Europa-Parlamentet vedrørende en europæisk strategi for skovbruget er der lagt øget vægt på skovbrugsforanstaltninger i forbindelse med udviklingen af landdistrikterne. Endvidere er foranstaltninger til fordel for producentorganisationerne blevet flyttet fra udviklingen af landdistrikterne til markedspolitikken.

8.3. Kriterierne for berettigelse under de forskellige foranstaltninger er inspireret af de gældende bestemmelser. Der er dog nogle vigtige nye elementer:

- Der vil for de fleste foranstaltningers vedkommende kun blive fastsat visse basiskriterier for støtteberettigelse i Rådets rammeforordning. Denne radikale forenkling vil muliggøre øget fleksibilitet og anvendelse af nærhedsprincippet. Der vil blive truffet beslutning om detaljerne på programmeringsniveau i stedet for at overfylde Rådets forordning med bestemmelser. Hvis der opstår et særligt behov for yderligere EU-bestemmelser, kan disse vedtages af Kommissionen som led i dens gennemførelsesbestemmelser.

- De nugældende berettigelseskræterier i forbindelse med støtte i ugunstigt stillede områder vil blive ændret for i højere grad at indarbejde miljømål i politikken for udvikling af landdistrikter; ordningen for de ugunstigt stillede områder vil gradvist blive omdannet til et instrument til opretholdelse og fremme af driftssystemer med lavt input. Desuden vil målrettede landbrugsmiljøforanstaltninger mere specifikt blive lagt an på at sikre miljøet og bevare landskabet.
- Sammenhæng mellem foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og andre instrumenter under den fælles landbrugspolitik eller andre EU-politikker vil blive sikret ved hjælp af særlige regler, som vil sikre, at overlapning undgås. På linje hermed bør uddannelsesforanstaltninger, der finansieres af EUGFL efter denne forordning, have tilstrækkeligt tæt relation til udviklingen af landdistrikterne for at udelukke finansiering af aktiviteter, der støttes af Socialfonden. Maksimumsbeløb for nogle foranstaltninger vil forhindre misbrug af støtte til udvikling af landdistrikterne såsom uberettiget supplerende markedsstøtte.

8.4. De administrative og finansielle bestemmelser i forordningen om udvikling af landdistrikterne afspejler forslagene i Agenda 2000 om, at EU-støtte til udvikling af landdistrikterne

- programmeres under strukturfondene i de regioner, der er berettigede til støtte under mål i og 2
- finansieres via Udviklings- eller Garantisektionen under EUGFL afhængigt af foranstaltningen og regionen.

8.5. Der skelnes derfor mellem to grupper af foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne:

- ledsageforanstaltningerne fra 1992 (miljøforanstaltninger i landbruget, skovrejsning, førtidspensionering) suppleret med ordningen for de ugunstigt stillede områder
- foranstaltninger vedrørende modernisering og diversificering (investeringer i landbrugsbedrifter, unge landbrugeres etablering, uddannelse, støtte til investeringer i forarbejdnings- og afsætningsinfrastrukturer, supplerende støtte til skovbruget og foranstaltninger, der fremmer tilpasning og omstilling af landbruget i forbindelse med udvikling af landdistrikterne).

8.6. Ledsageforanstaltningerne fra 1992 sammen med ordningen vedrørende de ugunstigt stillede områder vil blive anvendt horisontalt i alle EU-regioner. EU vil medfinansiere disse foranstaltninger gennem EUGFL, Garantisektionen.

- 8.7. For foranstaltningerne vedrørende modernisering og diversificering er metoden forskellig afhængigt af den regionale sammenhæng. I mål 1 og mål 2-områderne vil de komme til at indgå i de regionale programmer og vil dermed bidrage til de specifikke mål i politikken for økonomisk og social samhørighed. Dette er grunden til, at forordningen om udvikling af landdistrikterne ligeledes er en del af de overordnede juridiske rammer for strukturfondene, jf. navnlig den generelle strukturfondsforordning (Kommissionens forslag ...).

I mål 1-regionerne vil foranstaltningerne vedrørende modernisering og diversificering blive finansieret under EUGFL, Udviklingssektionen, mens de i mål 2-regionerne og alle andre regioner vil falde ind under EUGFL, Garantisektionen.

For mål 2-regionerne vil den generelle strukturfondsforordning danne de juridiske rammer. Finansiering via EUGFL, Garantisektionen, vil dog uvægerligt nødvendiggøre nogle begrænsede undtagelser fra strukturfondsforordningen. Sådanne undtagelser er dog i de fleste tilfælde begrundet ved det forhold, at lignende regler allerede eksisterer for Garantisektionen eller kan vedtages af Kommissionen. Ingen af disse undtagelser sætter spørgsmålstegn ved mål 2-programmeringen.

- 8.8. Uden for mål 1- og mål 2-områderne vil foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne, der omfatter modernisering og diversificering, blive anvendt horisontalt på grundlag af de samme administrative og finansielle bestemmelser som ledsageforanstaltningerne fra 1992 og ordningen vedrørende ugunstigt stillede områder. Alle disse foranstaltninger vil blive gennemført decentralt på det relevante niveau på initiativ af medlemsstaterne. I forslaget fastsættes der regler for en flerårig programmering af udviklingen i landdistrikterne, herunder overvågning og evaluering. Disse regler ligger så tæt som muligt på reglerne for strukturfondene eller henviser endog til dem i nogle tilfælde.

- 8.9. I reglerne om statsstøtte (traktatens artikel 42) klargøres betingelserne og procedurerne for statsstøtte i forbindelse med støtte til udvikling af landdistrikterne.

9. FINANSIERINGSFORORDNINGEN

- 9.1. Under hensyntagen til reorganiseringen af politikken for udvikling af landdistrikterne vil en ny finansieringsforordning for EUGFL erstatte forordning (EØF) nr. 729/70 om finansiering af den fælles landbrugspolitik i stedet for, at kodificeringsproceduren fortsættes. Den nye forordning vil konsolidere de eksisterende bestemmelser og dermed bidrage til forenkling.

- 9.2. Foranstaltningerne vedrørende udvikling af landdistrikterne finansieres i fremtiden enten af Garantisektionen eller Udviklingssektionen under EUGFL afhængigt af den regionale situation. Foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne, der er omfattet af mål 1-programmer og EU-initiativet vedrørende udvikling af landdistrikterne, vil blive finansieret af EUGFL, Udviklingssektionen. Andre foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne vil henhøre under EUGFL, Garantisektionen. Det vil dreje sig om ledsageforanstaltninger og ordningen vedrørende ugunstigt stillede områder i alle landdistrikter og om foranstaltninger vedrørende modernisering og diversificering, der er omfattet af mål 2-programmer og af programmer for udvikling af landdistrikterne uden for mål 1- og mål 2-regioner. I denne forbindelse vil der blive indført nogle specifikke finansielle bestemmelser, navnlig muligheden for forskudsbetalinger for programmer til udvikling af landdistrikterne.
- 9.3. Endvidere vil det blive klargjort, at EUGFL, Garantisektionen, også skal finansiere specifikke veterinære og plantesundhedsmæssige foranstaltninger samt information om den fælles landbrugspolitik.

10. DEN HORIZONTAL FORORDNING OG ANDRE HORIZONTAL SPØRGSMÅL

- 10.1. Kommissionen foreslår at behandle visse spørgsmål vedrørende alle fælles markedsordninger, i henhold til hvilke der ydes direkte betalinger, i en horisontal forordning, der vil indeholde følgende bestemmelser:
- 10.2. Samtidig opfyldelse: Med henblik på en bedre integration af miljøet i den fælles landbrugspolitik skal medlemsstaterne anvende relevante miljøforanstaltninger i forbindelse med den enkelte markedsstøtteordning. De vil også få bemyndigelse til at træffe beslutning om passende og proportionale sanktioner for miljøovertrædelser og få tilladelse til at nedsætte eller annullere de direkte betalinger.
- 10.3. Tilpasning: Fordelingen af de direkte betalinger blandt landbrugerne vil kunne forårsage særlige problemer i nogle medlemsstater, som nødvendiggør anvendelse af nærhedsprincippet. Landbrugsindkomsterne, herunder de direkte betalinger, har imidlertid betydelige følger for beskæftigelsen i landdistrikterne. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at tilpasse de direkte betalinger pr. bedrift inden for visse grænser, der hænger sammen med beskæftigelsen på bedriften.
- 10.4. Midler, der bliver til rådighed som følge af reduktion af støtten - enten som følge af anvendelse af princippet om samtidig opfyldelse eller tilpasning - kan fortsat anvendes af den pågældende medlemsstat som en supplerende EU-støtte til miljøforanstaltninger i landbruget.

- 10.5. Lofter: For at undgå urimeligt store overførsler af offentlige midler til de enkelte landbrugere foreslår Kommissionen at indføre en gradvist aftagende generelt loft for de direkte betalinger. Med en metode med gradvist aftagende støtte tages der hensyn til forskellene i tilpasningsmulighederne afhængigt af produktionskapaciteten.
- 10.6. Ændringerne i de forskellige markedsordninger vil nødvendiggøre en tilpasning af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (forordning (EØF) nr. 3508/92). Kommissionen vil senere fremsætte et forslag.
- 10.7. De forskellige ændringer, der foreslås i støtteordningen for markafgrøder, de fælles markedsordninger for oksekød og mælk og mejeriprodukter samt i finansieringsordningen under den fælles landbrugspolitik, vil nødvendiggøre store og komplicerede ændringer i de relevante rådsforordninger. Af hensyn til gennemsigtigheden og den juridiske klarhed er det hensigtsmæssigt at ophæve disse forordninger og erstatte dem med nye konsoliderede forordninger.

For forordning (EØF) nr. 804/68 (mælk og mejeriprodukter), 805/68 (oksekød) og 1765/92 (markafgrøder) har Kommissionen indledt den særlige konsolideringsprocedure. Der er hidtil allerede blevet forelagt to konsolideringsforslag for Rådet:

- KOM(94) 467 endelig udg. af 3.11.1995 for den fælles markedsordning for oksekød og
- KOM(95) 598 endelig udg. af 6.12.1995 for den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter.

Som følge af de forslag, der fremlægges under Agenda 2000, vil disse to forslag blive overflødige. De vil formelt blive trukket tilbage.

11. FØRTILTRÆDELSFORORDNINGEN

- 11.1. På Det Europæiske Råds møde i Luxembourg blev der opnået enighed om en væsentlig forøgelse af støtten før tiltrædelsen som supplement til PHARE-programmet, støtte fra strukturfondene og støtte til landbruget og udvikling af landdistrikterne i de central- og østeuropæiske ansøgerlande.
- 11.2. I overensstemmelse med retningslinjerne i Agenda 2000¹ og med Det Europæiske Råds konklusioner i Luxembourg vil der blive ydet finansiel støtte fra førtiltrædelsesinstrumenterne på struktur- og landbrugsområdet til de central- og østeuropæiske ansøgerlande. Dette afspejles i artikel 1 i den foreliggende forordning, hvori de ti pågældende lande er anført.

¹ se del II (de vigtigste spørgsmål inden udvidelsen), del III (udvidelsesstrategi), afsnit 2 (udvidelse af førtiltrædelsesstrategien), og del IV (Cypern).

- 11.3. Cypern, jf. konklusionerne fra Luxembourg (§ 22), er omfattet af en særlig førtiltrædelsesstrategi, som svarer til Cyperns nuværende økonomiske situation.
- 11.4. På baggrund af resultaterne af de igangværende bestræbelser på at finde en politisk løsning på Cyperns problem i FN-regi og for at tage hensyn til øens økonomiske situation på det pågældende tidspunkt, kan det blive relevant, efterhånden som tiltrædelsesforhandlingerne skrider frem på grundlag af konklusionerne i Luxembourg (§ 28), også at sætte Cypern på listen over modtagerlande.
- 11.5. I mange af ansøgerlandene repræsenterer landbruget stadig en væsentlig kilde til beskæftigelse. I almindelighed er den institutionelle privatiserings- og omstillingsproces i landbrugssektoren endnu ikke afsluttet, og landbrugsstrukturerne vil fortsat udvikle sig. Der må træffes beslutning om EU's støtte til landbruget og udvikling af landdistrikterne før tiltrædelsen på grundlag af det konkrete behov for tilpasning til et ret kompliceret EU-regelsæt i denne sektor.
- 11.6. Rammerne for EU-støtte inden tiltrædelsen findes i en horisontal samordningsforordning. Forordningen vedrørende foranstaltninger før tiltrædelsen for landbrug og udvikling af landdistrikterne er blevet udarbejdet i overensstemmelse med de horisontale rammer. Traktatens artikel 235 er det relevante retsgrundlag for disse uomgængelige EU-foranstaltninger.
- 11.7. Førtiltrædelsesforanstaltningerne, der er koncentreret om de prioriterede behov inden for landbrug og udvikling af landdistrikterne, omfatter navnlig støtte til forbedring af landbrugenes effektivitet (herunder producentgrupper), forarbejdning og distribution, fremme af kvalitetsprodukter, veterinær- og plantesundhedskontrol, forbedring af jordens kvalitet, nyopdeling og registrering heraf, forvaltning af vandressourcerne, erhvervsuddannelse, diversificering af de økonomiske aktiviteter i landdistrikterne, miljøforanstaltninger i landbruget og skovbrugsforanstaltninger, forbedring af infrastrukturen i landdistrikterne og landsbyer, herunder bevarelse af landdistrikternes arv og teknisk bistand. Listen kan forlænges, hvis der skulle opstå yderligere prioriterede behov.
- 11.8. EU-støtten vil blive ydet ved hjælp af flerårige programmer, der følger retningslinjerne og principperne for de operationelle programmer under EU's strukturpolitik. Disse omfatter navnlig principperne om komplementaritet, partnerskab, additionalitet, programmeringsproceduren, overvågning og evaluering. Det må sikres, at der er overensstemmelse med tiltrædelsespartnerskabet og det nationale program for indførelse af EU's regelsæt.

11.9. Ifølge forslaget i Agenda 2000 er de årlige ressourcer, de er til rådighed for EUGFL, Garantisektionen, lig med 500 mio. ECU i konstante 1997-priser. Dette beløb vil blive fordelt på ansøgerlandene på grundlag af objektive kriterier. Ved tiltrædelsen af EU vil et land miste sin berettigelse til at modtage støtte under denne forordning.

om ændring af forordning (EØF) nr. 1766/92 om den fælles markedsordning for korn og ophævelse af forordning (EØF) nr. 2731/75 om fastsættelse af standardkvaliteter for blød hvede, rug, byg, majs og hård hvede

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter 1992-reformen af den fælles landbrugspolitik er der indtrådt en betydelig forbedring med hensyn til markedsligevægten;

jordudtagningen under den støtteordning for producenter af visse markafgrøder, som indførtes i 1992, har sammen med en sænkning af interventionsprisen medvirket til at holde produktionen under kontrol, samtidig med at en øget konkurrenceevne med hensyn til priserne har gjort det muligt at anvende betydeligt større kornmængder på hjemmemarkedet, navnlig til foder;

når der med henblik på at øge virkningerne af 1992-reformen foretages forhøjelser af arealbetalingerne under støtteordningen for markafgrøder, som fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. ...⁴, bør konkurrenceevnen med hensyn til priserne styrkes gennem en yderligere nedsættelse af interventionsprisen, så den på en gang bringes ned på et niveau, der svarer til et sikkerhedsnet;

intervention bør ikke længere være nogen væsentlig faktor på det interne marked; som følge af denne ændrede målsætning for intervention bør ordningen med de månedlige tillæg ikke videreføres;

¹ EFT C ...

² EFT C ...

³ EFT C ...

⁴ EFT L ...

bestemmelserne om standardkvaliteten har ikke længere nogen praktisk betydning og bør derfor udgå; da pris- og udligningsordningerne for anden stivelse end kornstivelse altid har været underlagt den fælles markedsordning for korn, bør tilpasningen af disse ordninger svare til de foranstaltninger, der træffes for korn; minimumsprisen for kartofler til fremstilling af kartoffelstivelse og betalingerne til producenter af sådanne kartofler bør derfor tilpasses i overensstemmelse med prisnedsættelsen for korn;

Kommissionen bør på grundlag af gennemførelsesbestemmelser åbne og forvalte de toldkontingenter, der følger af aftaler med hjemmel i traktatens artikel 228 eller af andre af Rådet vedtagne retsakter;

som følge af verdensmarkedsprisens indflydelse på den interne pris bør det nærmere præciseres, på hvilke betingelser Kommissionen kan træffe de foranstaltninger, der er fornødne for at stabilisere det indre marked -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1766/92 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1, stk. 2, affattes således:

“2. Denne forordning gælder uanset foranstaltningerne i forordning (EF) nr. ... vedrørende støtte til producenter af markafgrøder.”

2. Artikel 3 affattes således:

“Artikel 3

1. Der fastsættes en interventionspris for korn på 95,35 ECU pr. ton.

2. Interventionsprisen fastsættes for engrosleddet for varer leveret til lager, ikke aflæsset. Den gælder for alle de fællesskabs-interventionscentre, der er udpeget for de enkelte kornarter.

3. De i denne forordning fastsatte priser kan på grundlag af udviklingen i produktionen og på markederne ændres efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2.”

3. Artikel 8 affattes således:

“Artikel 8

1. Der fastsættes en minimumspris på 167,82 ECU for kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse.

Denne pris gælder for den mængde kartofler leveret til fabrikken, der medgår til fremstilling af en ton stivelse.

2. Der indføres en ordning med betalinger til producenter af kartofler bestemt til stivelsesfremstilling. Det for betalingen fastsatte beløb gælder for den mængde kartofler, der medgår til fremstilling af en ton stivelse. Beløbet fastsættes til 105,60 ECU.

Beløbet betales kun for den mængde kartofler, for hvilken der er indgået en dyrkningskontrakt mellem kartoffelproducenten og den virksomhed, der fremstiller stivelsen, og kun inden for den kvote, der er tildelt den pågældende virksomhed, jf. artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1868/94⁵.

3. Minimumsprisen og betalingen tilpasses i overensstemmelse med kartoflernes stivelsesindhold.

4. Hvis situationen på markedet for kartoffelstivelse gør det nødvendigt, vedtager Rådet passende foranstaltninger efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2.

⁵ Rådets forordning af 27. juli 1994 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse, EFT L 197 af 30.7.1994, s. 4, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1863/95, EFT L 179 af 29.7.1995, s. 1, berigtiget ved EFT L 83 af 2.4.1995, s. 20, og EFT L 39 af 8.2.1997, s. 23.

5. Kommissionen vedtager gennemførelses-bestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 23.”

4. Artikel 12, stk. 1, affattes således:

“1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af en aftale, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, eller af en anden af Rådets retsakter i medfør af traktaten, åbnes og forvaltes efter gennemførelsesbestemmelser, der fastlægges efter proceduren i artikel 23.”

5. Artikel 13, stk. 8, affattes således:

“8. Der kan fastsættes et korrektionsbeløb efter proceduren i artikel 23. Korrektionsbeløb kan dog om nødvendigt ændres af Kommissionen.

Første afsnit kan helt eller delvis finde anvendelse på de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), og på de produkter, der er nævnt i artikel 1 og udføres i form af varer, der er anført i bilag B.”

6. Artikel 16 affattes således:

“Artikel 16

1. Hvis noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter når op på et niveau, som kan forstyrre eller true med at forstyrre forsyningerne af Fællesskabets marked, og denne situation kan forventes at vare ved og forværres, kan der træffes de fornødne foranstaltninger.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 23.”

Artikel 2

Rådets forordning (EØF) nr. 2731/75 af 29. oktober 1975 om fastsættelse af standardkvaliteter for blød hvede, rug, byg, majs og hård hvede⁶ ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvende dagen efter offentliggørelsen.

Den anvendes fra høståret 2000/2001 og derefter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

⁶ EFT L 281 af 1.11.1975, s. 22, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2594/97, EFT L 352 af 23.12.1997, s. 10.

af ...

om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³, og

ud fra følgende betragtninger:

Sigtet med den fælles landbrugspolitik er at nå de mål, der er fastsat i traktatens artikel 39, under hensyntagen til markedssituationen;

for at skabe større ligevægt på markedet blev der indført en ny støtteordning ved Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁴;

efter 1992-reformen af den fælles landbrugspolitik er der indtrådt en betydelig forbedring med hensyn til markedsligevægten;

jordudtagningen under den støtteordning for producenter af visse markafgrøder, som indførtes i 1992, har sammen med en sænkning af interventionsprisen medvirket til at holde produktionen under kontrol, samtidig med at en øget konkurrenceevne med hensyn til priserne har gjort det muligt at anvende betydeligt større kornmængder på hjemmemarkedet, navnlig til foder;

¹ EFT C ...

² EFT C ...

³ EFT C ...

⁴ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 12, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2309/97, EFT L 321 af 22.11.1997, s. 3.

støtten ifølge af den i 1992 indførte ordning bør videreføres, idet der dog bør tages hensyn til markedsudviklingen og de erfaringer, der er opnået i forbindelse med anvendelsen af den nuværende ordning;

ved ændringen af støtteordningen er det nødvendigt at tage hensyn til Fællesskabets internationale forpligtelser;

den bedste måde at opnå en markedsligevægt på er at tilnærme Fællesskabets kornpriser til verdensmarkedspriserne og at indføre ikke-afgrødespecifikke arealbetalinger;

arealbetalingerne bør ændres, hvis markedsbetingelserne ikke svarer til dem, der i øjeblikket forventes;

det støtteberettigede areal bør begrænses til arealer med markafgrøder og arealer, der tidligere er udtaget af produktionen med offentlig støtte;

hvis det samlede areal, for hvilket der ansøges om støtte under ordningen, overstiger basisarealet, bør der foretages en reduktion af det støtteberettigede areal pr. bedrift for at sikre markedsligevægten;

arealbetalingerne bør afspejle de særlige strukturelle karakteristika, der påvirker udbyttet; det bør overlades til medlemsstaterne at udarbejde en regionaliseringsplan baseret på objektive kriterier; der bør fastlægges et ensartet gennemsnitligt udbytte i regionaliseringsplanerne; i planerne tages der hensyn til gennemsnitsudbyttet i de enkelte regioner i en given periode og til eventuelle strukturforskelle mellem de enkelte produktionsområder; der bør fastsættes en særlig procedure for behandlingen af disse planer på fællesskabsplan;

det bør tillades, at der anvendes forskellige udbytter for vandede og ikke-vandede arealer, under forudsætning af at der fastsættes et særskilt basisareal for vandede afgrøder, uden at det samlede basisareal derved udvides;

med henblik på beregningen af arealbetalingerne bør et grundbeløb pr. ton multipliceres med det gennemsnitlige kornudbytte, der er fastslået for den pågældende region;

der bør fastsættes en enkelt arealbetaling for markafgrøder; grundbeløbet pr. ton bør forøges under hensyntagen til nedsættelsen af interventionsprisen for korn; de afgrødespecifikke betalinger for oliefrø og hørfrø bør afskaffes; der bør fastsættes en særlig støtte for proteinafgrøder for at bevare deres konkurrenceevne over for korn;

der bør fastsættes en særlig ordning for hård hvede for at sikre, at produktionen af hård hvede er af en sådan størrelse, at den kan dække forarbejdningsindustriens behov, uden at dette dog bør medføre overdrevne udgifter for budgettet; dette mål kan opnås ved at indføre en supplerende betaling, der for hver berørt medlemsstat begrænses til et maksimumsareal for hård hvede; en overskridelse af dette areal bør medføre en justering af de indgivne ansøgninger;

desuden foregår produktionen af hård hvede i nogle medlemsstater normalt i områder uden for de traditionelle produktionsområder; det er ønskeligt at sikre en vis produktion i førstnævnte områder gennem ydelse af en særlig støtte;

for at kunne opnå arealbetalingerne bør producenterne være forpligtede til at udtage en forud fastlagt andel af deres areal med markafgrøder; de udtagne arealer bør vedligeholdes, således at bestemte mindstenormer for miljøbeskyttelse overholdes; de udtagne arealer bør også kunne anvendes til nonfoodproduktion, forudsat at der kan foretages effektiv kontrol;

i den aktuelle markedssituation bør udtagningskravet fastsættes til 0 %; denne procentsats bør kunne tages op til fornyet overvejelse under hensyntagen til udviklingen i produktionen og på markedet;

der bør ydes en rimelig godtgørelse for udtagningsforpligtelsen; godtgørelsen bør svare til arealbetalingerne for andre markafgrøder end proteinafgrøder;

udtagningsforpligtelsen bør ikke gælde for mindre producenter, hvis ansøgninger om arealbetalinger ligger under et vist niveau; dette niveau bør fastsættes;

for frivillig udtagning bør de grundlæggende betingelser fastlægges på fællesskabsplan;

arealbetalingerne bør udbetales en gang om året for et givet areal; arealer, der ikke dyrkedes umiddelbart før ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 1765/92, bør ikke være støtteberettigede; for at tage hensyn til en række særlige situationer, hvor denne bestemmelse er urimeligt restriktiv, bør der tillades visse undtagelser, som forvaltes af medlemsstaterne;

det er nødvendigt at fastlægge visse betingelser for ansøgning om arealbetalinger og at præcisere, hvornår udbetalingen til producenterne skal finde sted;

der bør fastsættes tidspunkter for betalingen, der kan sikre, at afsætningen af markafgrøder fordeler sig jævnt over høståret;

udsåningstidspunkterne bør tilpasses naturforholdene i de enkelte produktionsområder;

medlemsstaternes udgifter som følge af forpligtelserne i forbindelse med anvendelsen af denne forordning vil blive finansieret af Fællesskabet efter artikel 1 og 2 i Rådets forordning (EF) nr. om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁵;

det er nødvendigt at fastsætte overgangsforanstaltninger og at give Kommissionen mulighed for i givet fald at indføre yderligere overgangsforanstaltninger;

tilpasningerne af støtteordningen for markafgrøder bør indføres fra høståret 2000/2001;

som følge af disse tilpasninger af den nuværende støtteordning og tidligere ændringer vil det af hensyn til klarheden være hensigtsmæssigt at lade en ny forordning træde i stedet for forordning (EØF) nr. 1765/92 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

⁵ EFT L ...

Artikel 1

1. Ved denne forordning indføres en ordning med arealbetalinger til producenter af markafgrøder.
2. I denne forordning:
 - omfatter produktionsåret perioden 1. juli til 30. juni
 - forstås ved »markafgrøder« de i bilag I nævnte produkter.

KAPITEL I

Arealbetalinger

Artikel 2

1. Fællesskabets producenter af markafgrøder kan ansøge om en arealbetaling på de i dette kapitel fastsatte betingelser.
2. Arealbetalingen fastsættes pr. hektar og differentieres regionalt.

Arealbetalingen ydes for det areal, hvor der dyrkes markafgrøder, eller som er udtaget i overensstemmelse med artikel 6, og som ikke overstiger et regionalt basisareal. Dette fastlægges som det gennemsnitlige antal hektarer i en region, hvor der dyrkes markafgrøder, eller som er udtaget af produktionen i overensstemmelse med en offentligt finansieret ordning i 1989, 1990 eller 1991. En region betyder i denne forbindelse en medlemsstat eller en region i medlemsstaten, alt efter den pågældende medlemsstats valg.
3. Producenter, der ansøger om arealbetaling, er forpligtede til at udtage en del af arealet på deres bedrift af produktionen, og får en godtgørelse for denne forpligtelse.
4. Hvis det samlede areal, for hvilket der ansøges om betaling under ordningen for producenter af markafgrøder, herunder det under ordningen udtagne areal, overstiger basisarealet, foretages der en forholdsvis nedsættelse af den enkelte landbrugers støtteberettigede areal for alle de betalinger, der i den pågældende region i samme produktionsår ydes i henhold til dette kapitel.

Arealer, for hvilke der ikke ansøges om betaling efter nærværende forordning, men som anvendes som grundlag for en ansøgning om støtte i henhold til forordning (EF) nr. [...], medtages også ved beregningen af det samlede areal, for hvilket der er ansøgt om betaling.

Artikel 3

1. I forbindelse med fastsættelsen af de gennemsnitsudbytter, der skal anvendes til beregning af arealbetalingen, udarbejder hver medlemsstat en regionaliseringsplan med angivelse af de relevante, objektive kriterier for afgrænsningen af de enkelte produktionsregioner, så der opnås særskilte homogene områder.

Med henblik herpå udarbejder medlemsstaterne regionaliseringsplanerne under behørig hensyntagen til eventuelle særlige forhold. De kan navnlig graduere gennemsnitsudbytterne for at tage hensyn til eventuelle strukturforskelle mellem produktionsregionerne.

Medlemsstaterne kan i deres regionaliseringsplaner fastsætte forskellige udbytter for vandede og ikke-vandede arealer. I så fald skal medlemsstaten fastsætte et særskilt basisareal for arealer med vandede afgrøder.

Det vandede basisareal skal være lig med det gennemsnitlige areal, der fra 1989 til 1991 vandedes med henblik på dyrkning af markafgrøder, herunder forhøjelser i medfør af artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, sidste punktum, i forordning (EØF) nr. 1765/92. Fastsættelsen af det vandede basisareal må ikke føre til en forøgelse af det samlede basisareal for den pågældende medlemsstat. Overskrides dette basisareal, finder artikel 2, stk. 4, anvendelse.

Regionaliseringsplanen skal under alle omstændigheder sikre, at det gennemsnitsudbytte for den pågældende medlemsstat, som i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte kriterier er fastlagt for perioden, overholdes.

2. For hver enkelt produktionsregion skal medlemsstaten give nærmere oplysninger om arealerne med og udbyttet af markafgrøder i den pågældende region i femårsperioden 1986/87 - 1990/91. Der beregnes et gennemsnitligt kornudbytte for hver enkelt region, idet året med det største og året med det mindste udbytte i den pågældende periode udelukkes.

Denne forpligtelse kan dog med hensyn til portugisisk korn opfyldes ved at fremlægge data, som er blevet meddelt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3653/90 af 11. december 1990 om overgangsbestemmelser for den fælles markedsordning for korn og ris i Portugal⁶, og med hensyn til de fem nye tyske delstater ved at anføre det gennemsnitlige udbytte, der gælder i de andre tyske delstater.

Hvis en medlemsstat beslutter at behandle vandede arealer særskilt i forhold til ikke-vandede arealer, skal der anføres et gennemsnitsudbytte for hver af de to arealkategorier, idet det samlede gennemsnitsudbytte dog ikke må ændres.

3. Medlemsstaterne forelægger deres regionaliseringsplan for Kommissionen senest den 1. august 1999 sammen med al nødvendig dokumentation. De kan opfylde denne forpligtelse ved at henvise til den regionaliseringsplan, de har forelagt Kommissionen i henhold til forordning (EØF) nr. 1765/92.
4. Kommissionen gennemgår de af medlemsstaterne forelagte regionaliseringsplaner og sikrer sig, at hver enkelt plan er baseret på relevante, objektive kriterier og er i overensstemmelse med de foreliggende oplysninger om tidligere år. Kommissionen kan fremsætte indsigelser mod planer, der ikke er forenelige med de ovennævnte kriterier, navnlig med medlemsstatens gennemsnitsudbytte. I så fald skal planen justeres af den pågældende medlemsstat, efter at den har rådført sig med Kommissionen.
5. Regionaliseringsplanen kan efter anmodning fra Kommissionen eller på eget initiativ ændres af medlemsstaten efter den i stk. 1 til 4 beskrevne procedure.

⁶ EFT L 362 af 27.12.1990, s. 28.

6. Hvis en medlemsstat i medfør af stk. 1 vælger at fastlægge produktionsregioner, hvis afgrænsning ikke svarer til afgrænsningen af de regionale basisarealer, forelægger den Kommissionen en oversigt over alle ansøgninger om betaling og de hertil svarende udbytter. Fremgår det af disse oplysninger, at det gennemsnitsudbytte, der følger af regionaliseringsplanen for 1993, eller at det gennemsnitsudbytte, der for de nye medlemsstaters vedkommende følger af planen for 1995, er overskredet i en medlemsstat, nedsættes alle betalinger i denne medlemsstat for det følgende produktionsår i forhold til den konstaterede overskridelse. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse, når den mængde udtrykt i tons korn, for hvilken der er indgivet ansøgninger, ikke overskrider den mængde, der fremkommer ved at multiplicere medlemsstatens samlede basisareal med ovennævnte gennemsnitsudbytte.

Medlemsstaterne kan vælge for hvert enkelt basisareal at kontrollere, om der har været en eventuel overskridelse af gennemsnitsudbyttet. I så fald finder bestemmelserne i dette stykke anvendelse på betalingerne for hvert af de berørte basisarealer.

Artikel 4

1. Beregningen af arealbetalingen foretages ved, at multiplicere grundbeløbet pr. ton med det gennemsnitlige kornudbytte, der er fastslået i regionaliseringsplanen for den pågældende region.
2. Grundbeløbet pr. ton fastsættes til:
 - 72,5 ECU for proteinafgrøder, og
 - 66 ECU for andre markafgrøder.

Artikel 5

Der udbetales et supplement til arealbetalingen på 344,5 ECU/ha for det areal, hvor der dyrkes hård hvede, i de traditionelle produktionsregioner, der er nævnt i bilag II, op til de lofter, der er fastsat i bilag III.

Hvis summen af de arealer, for hvilke der ansøges om supplement til arealbetalingen, i et produktionsår overskrider det loft, der er fastsat ovenfor, foretages der er forholdsmæssig nedsættelse af det areal pr. producent, som supplementet kan betales for.

Medlemsstaterne kan dog under iagttagelse af de i bilag III fastsatte lofter pr. medlemsstat fordele de i nævnte bilag anførte arealer mellem de produktionsområder, der er anført i bilag II, eller om nødvendigt mellem produktionsregionerne som omhandlet i artikel 3, efter produktionen af hård hvede i perioden 1993-1997. Hvis i dette tilfælde summen af de arealer, for hvilke der i en region ansøges om supplement til arealbetalingen, i et produktionsår overskrider det tilsvarende regionale loft, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det areal pr. producent, som supplementet kan betales for. Denne nedsættelse foretages efter, at der inden for en medlemsstat er sket en omfordeling af arealer fra regioner, som ikke har nået deres regionale loft, til regioner, som har overskredet dette loft.

I andre regioner end de i bilag II nævnte med en veletableret produktion af hård hvede ydes der en særlig støtte på 138,9 ECU/ha for et areal på højst det antal ha, der er angivet i bilag IV.

Artikel 6

1. Udtagningsforpligtelsen for den enkelte producent, der ansøger om arealbetaling, fastsættes som en andel af det areal med markafgrøder, for hvilket vedkommende har indgivet ansøgning, og denne andel udtages i henhold til denne forordning.

Udtagningsforpligtelsen er i øjeblikket på 0 %.

2. Medlemsstaterne anvender miljøforanstaltninger, som svarer til den særlige situation, der gælder for det udtagne areal.
3. Det udtagne areal kan anvendes til at tilvejebringe materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug, under forudsætning af at der anvendes effektive kontrolordninger.

Medlemsstaterne bemyndiges til at indføre en national støtteordning for producenter, hvorved der ydes dem hjælp til at dække omkostningerne ved plantning af flerårige vækster med henblik på produktion af biomasse. Støtten må imidlertid ikke overstige et beløb, der svarer til renterne for lån af kapital, som skal tilbagebetales i fem ens, årlige rater, og som højst svarer til fem års arealbetalinger for de pågældende arealer.

4. Betalingen for udtagningsforpligtelsen beregnes som arealbetalingen i henhold til artikel 4, stk. 1 og stk. 2, andet led. Hvis der er fastsat forskellige udbytter for vandede og ikke-vandede arealer, finder udbyttet for ikke-vandede arealer anvendelse. For Portugals vedkommende skal der ved betalingen tages hensyn til den støtte, der er ydet i henhold til forordning (EØF) nr. 3653/90.
5. Producenterne kan få udtagningsbetalingen for jordudtagning, der overstiger deres forpligtelse. I så fald må det udtagne areal ikke overstige et areal, som medlemsstaten fastlægger ved hjælp af satser, der er afpasset efter de særlige forhold og sikrer en tilstrækkelig udnyttelse af landbrugsarealerne. Det udtagne areal skal mindst udgøre 10 % af det areal med markafgrøder, for hvilket der indgives ansøgning, og som udtages i henhold til denne forordning. Betalingen for udtagningen kan ydes for en flerårig periode på op til fem år.
6. Producenter, der ansøger om betaling for et areal, der ikke overstiger det areal, der på grundlag af det for den pågældende region fastlagte udbytte er nødvendigt til produktion af 92 tons korn, omfattes ikke af udtagningsforpligtelsen.

Artikel 7

Ansøgninger om betalinger kan ikke indgives for arealer, der pr. 31. december 1991 var græsarealer uden for omdriften, anvendtes til flerårige afgrøder eller henlå som skovarealer eller arealer med ikke landbrugsmæssig udnyttelse.

Medlemsstaterne kan på betingelser, der fastlægges nærmere, fravige det foregående afsnit for at tage hensyn til særlige forhold, navnlig hvad angår arealer, der indgår i et omstruktureringsprogram, eller arealer med flerårige markafgrøder, der normalt indgår i omdriften med de i bilag I nævnte afgrøder. I så fald træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger for at undgå, at sådanne undtagelser medfører en betydelig forøgelse af det samlede støtteberettigede landbrugsareal. Foranstaltningerne kan navnlig bestå i, at arealer, der tidligere var støtteberettigede, i stedet ikke længere anses som støtteberettigede.

Medlemsstaterne kan ligeledes fravige første afsnit for at tage hensyn til særlige situationer i forbindelse med forskellige former for offentlige foranstaltninger, når en landbruger på grund af sådanne foranstaltninger begynder at dyrke jorder, der tidligere ikke var støtteberettigede, for at fortsætte sin normale landbrugsvirksomhed, og hvis den pågældende foranstaltning bevirker, at jorder, der oprindeligt var støtteberettigede, ikke længere er det, således at den samlede mængde støtteberettigede jorder ikke forøges betydeligt.

Medlemsstaterne kan desuden i visse tilfælde, der ikke er omhandlet i de to foregående afsnit, fravige første afsnit, hvis de i en plan, der skal forelægges Kommissionen, dokumenterer, at det samlede støtteberettigede areal forbliver uændret.

Artikel 8

1. Udbetalingerne finder sted i den periode fra 1. januar til 31. marts, der følger efter høsten.
2. For at kunne opnå arealbetalingen skal producenten senest den 31. maj forud for høsten have sået frøene og senest den 15. maj have indgivet en ansøgning.
3. Medlemsstaterne tager de fornødne skridt til at minde ansøgerne om, at miljølovgivningen skal overholdes.

Artikel 9

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 23 i rådets forordning (EØF) nr. 1766/92⁷, især:

- dem der vedrører fastlæggelsen og forvaltningen af basisarealer
- dem der vedrører udarbejdelsen af produktionsregionaliseringsplaner
- dem der vedrører ydelsen af arealbetalingen

⁷ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21, senest ændret ved forordning (EF) nr. 923/96, EFT L 126 af 24.5.1996, s. 37.

- dem der vedrører det minimumsareal, der kan ydes betaling for; i disse bestemmelser skal der især tages hensyn til kravene vedrørende overvågning og til den pågældende ordnings tilstræbte effektivitet
- dem der for hård hvide fastlægger betingelserne for at opnå det i artikel 5 omhandlede supplement til arealbetalingen og betingelserne for at opnå den i nævnte artikel omhandlede særlige støtte, navnlig bestemmelserne vedrørende de regioner, der kan tages i betragtning
- dem der vedrører jordudtagning, navnlig angående artikel 6, stk. 3; disse betingelser kan også omhandle dyrkning af produkter uden betaling
- dem der vedrører betingelserne for at anvende artikel 7; ved disse betingelser fastlægges de vilkår, på hvilke undtagelser fra artikel 7 kan tillades, og medlemsstaternes pligt til at forelægge de planlagte foranstaltninger for Kommissionen til godkendelse.

Efter samme procedure kan Kommissionen:

- enten gøre betalingerne betinget af, at der anvendes særlige frø, certificerede frø af hård hvide, bestemte sorter af oliefrø, hård hvide og hørfrø eller give medlemsstaterne mulighed for at opstille sådanne betingelser for ydelse af betalinger
- tillade, at de i artikel 8, stk. 2, nævnte datoer kan ændres for visse zoner, hvor særlige klimaforhold bevirker, at de normale datoer ikke kan anvendes
- med forbehold af budgetsituationen og som en undtagelse fra artikel 8, stk. 1, tillade, at der i bestemte regioner inden den 1. januar foretages udbetaling af indtil 50 % af arealbetalingerne og af betalingen for jordudtagning for år, i løbet af hvilke exceptionelle klimatiske forhold har medført et så stort fald i høstudbyttet, at producenterne står over for alvorlige finansielle vanskeligheder.

Artikel 10

De i dette kapitel omhandlede foranstaltninger betragtes som interventioner til stabilisering af landbrugsmarkederne, jf. artikel [], i forordning (EF) nr. [].

KAPITEL II

Almindelige bestemmelser og overgangsbestemmelser

Artikel 11

Størrelsen af arealbetalingerne og betalingen for jordudtagning samt den i denne forordning fastsatte arealprocentdel, der skal udtages, kan efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, ændres på baggrund af produktions-, produktivitets- og markedsudviklingen.

Artikel 12

Skulle det blive nødvendigt at indføre særlige foranstaltninger for at lette overgangen fra den gældende ordning til den ved denne forordning indførte ordning, vedtages disse efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92.

Artikel 13

Forordning (EØF) nr. 1765/92 ophæves.

Artikel 14

3. Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.
4. Den anvendes fra produktionsåret 2000/2001 og derefter.
5. Forordning (EØF) nr. 1765/92 anvendes fortsat for produktionsåret 1999/2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

Bilag I

Produkter

KN-kode	Beskrivelse
I. KORN	
1001 10 00	Hård hvede
1001 90	Anden hvede og blandsæd, undtagen hård hvede
1002 00 00	Rug
1003 00	Byg
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø; andre kornarter
0709 90 60	Sukkermajs
II. OLIEFRØ	
1201 00	Sojabønner
ex 1205 00	Rybsfrø og rapsfrø
ex 1206 00 10	Solsikkefrø
III. PROTEINAFGRØDER	
0713 10	Ærter
0713 50	Valksbønner og hestebønner
1209 29 50	Sødlupiner
IV. HØR	
bortset fra spindhør	
ex 1204 00	Hørfrø (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

Bilag II

Traditionelle produktionsområder for hård hvede

<p>GRÆKENLAND Præfekturer</p> <p>Midtgrækenland Peloponnes De Ioniske Øer Thessalia Makedonien De Ægæiske Øer Thraki</p>	<p>ØSTRIG</p> <p>Pannonien</p>
<p>SPANIEN</p> <p>Provinser</p> <p>Almería Badajoz Burgos Cádiz Córdoba Granada Huelva Jaén Málaga Navarra Salamanca Sevilla Toledo Zamora Zaragoza</p>	<p>FRANKRIG</p> <p>Regioner</p> <p>Midi-Pyrénées Provence-Alpes-Côte d'Azur Languedoc-Roussillon</p> <p>Departementer*</p> <p>Ardèche Drôme</p>
<p>ITALIEN</p> <p>Regioner</p> <p>Abruzzo Basilicata Calabria Campagna Lazio Marche Molise Umbria Puglia Sardegna Sicilia Toscana</p>	<p>PORTUGAL</p> <p>Distrikter</p> <p>Santarém Lisboa Setúbal Portalegre Evora Beja Faro</p>

* Hvert af disse departementer kan knyttes til et af ovennævnte områder.

Bilag III

Maksimalt garantiareal, for hvilket der kan ydes supplement til godtgørelsen for hård hvede

	(ha)
Grækenland	617 000
Spanien	594 000
Frankrig	208 000
Italien	1 646 000
Østrig	7 000
Portugal	59 000

Bilag IV

Maksimalt garantiareal, for hvilket der kan ydes særstøtte for hård hvede

	(ha)
Tyskland	10 000
Spanien	4 000
Frankrig	50 000
Italien	4 000
Det Forenede Kongerige	5 000

RÅDETS FORORDNING (EF) NR. /98

af199

98/0109 (CNS)

om den fælles markedsordning for oksekød

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) En forudsætning for, at det fælles marked for landbrugsprodukter kan fungere og udvikle sig efter hensigten, er en fælles landbrugspolitik, der navnlig omfatter fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, hvis udformning afhænger af produktets art;
- 2) den fælles landbrugspolitik tager sigte på at virkeliggøre målene i traktatens artikel 39; i oksekødssektoren bør der træffes foranstaltninger for det indre marked, som bl.a. omfatter direkte betalinger til oksekødsproducenterne og en ordning med støtte til privat oplagring, for at stabilisere markederne og sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard;
- 3) for atter at skabe ligevægt i kødforbruget i EF til fordel for oksekødssektoren og øge disse produkters konkurrenceevne på de internationale markeder bør markedsstøtten gradvis indskrænkes; i betragtning af de følger, dette får for producenterne, bør indkomststøtten under den fælles markedsordning tilpasses og omformes; med henblik herpå bør der indføres en generel ordning med direkte betalinger til producenterne; disse betalinger bør stige i takt med den gradvise indskrænkning af markedsstøtten;
- 4) der er forskellige former for husdyrbrug, og de direkte betalinger bør derfor omfatte en særlig præmie til producenter af tyre og stude, en præmie for ammekøhold og en malkekopræmie; præmierne bør ikke medføre en stigning i den samlede produktion; derfor bør der lægges henholdsvis regionale og individuelle lofter over antallet af præmieberettigede handyr og ammekøer og, når det gælder den særlige præmie, indføres en grænse for antallet af dyr pr. bedrift; hvad angår malkekopræmien, baseres en tilsvarende begrænsning på de pågældende producenters individuelle referencemængde, der tjener som basisreference ved beregningen af støtten omfang; hvad angår det regionale loft for den særlige præmie, bør det nuværende niveau opretholdes;
- 5) betingelserne for produktionen af stude afviger normalt fra betingelserne for produktionen af tyre; det er derfor berettiget, at den særlige præmie for stude ikke fastsættes til samme beløb pr. dyr som præmien for tyre; den særlige præmie for stude bør dog opdeles i to betalinger for bestemte aldersgrupper;
- 6) slagtning af et for stort antal stude i slagtesæsonen i medlemsstater, hvor denne type produktion er af særligt stor betydning, kan påvirke markedets stabilitet og navnlig medføre en nedgang i markedspriserne; for at tilskynde til slagtning af stude uden for den årlige indbindingsperiode bør

1

2

der på visse betingelser ud over den særlige præmie ydes en præmie for dyr, der slagtes uden for sæsonen i de første treogtyve uger af året;

- 7) for at give producenterne større fleksibilitet bør der også kunne opnås ammekopræmie for kvier, der opfylder samme avlsbetingelser som ammekøer; antallet af præmieberettigede kvier i ammekobesætninger bør dog begrænses til den normale forholdsmæssige udskiftning;
- 8) ammekopræmien bør primært ydes til producenter, der ikke leverer mælk til mejerierne under tillægsafgiftsordningen i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter³; der er dog også behov for indkomststøtte, når det gælder små og mellemstore bedrifter med en malkekobesætning og en ammekobesætning; ammekopræmien bør derfor også ydes til blandede bedrifter med en samlet individuel mælkerferencemængde på højst 120 000 kg;
- 9) hvad angår ammekopræmien, bør producenternes individuelle lofter bevares; nogle af de præmierettigheder, der følger af de individuelle lofter, er tidligere ikke blev udnyttet; disse uudnyttede lofter kan tilskynde til produktion og øge udgifterne, navnlig som følge af, at der opnås fuld ret til ammekopræmie for kvier; for at undgå en sådan virkning bør det samlede antal ammekopræmierettigheder i hver enkelt medlemsstat fastsættes på grundlag af de faktiske præmieudbetalinger i historiske referenceår udvidet med en vis margen med henblik på opretholdelse af den nationale reserve; medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de nationale lofter ikke overskrides; om nødvendigt bør de tilpasse producenternes individuelle lofter uden godtgørelse efter visse objektive kriterier; disse kriterier bør navnlig sikre lige behandling af de pågældende producenter og beskyttelse af de berettigede forventninger;
- 10) der kan forekomme udsving i produktionen på grund af ændringer i producenternes besætning eller produktionskapacitet; det bør derfor være muligt på visse betingelser at overføre ammekopræmierettigheder, som er erhvervet på grundlag af individuelle lofter, til andre producenter, enten sammen med bedriften, eller uden at forbindelsen mellem præmierettighederne og de udnyttede arealer bevares;
- 11) nye producenter og allerede etablerede producenter, hvis individuelle lofter af forskellige grunde ikke svarer til udviklingen i ammekobesætningen, bør ikke udelukkes fra retten til præmie; tilførslerne til og forvaltningen af de nationale reserver bør derfor finde sted efter EF-kriterier; af samme grund bør der for overførsel af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften gælde regler, hvorved en del af de overførte rettigheder inddrages uden godtgørelse og lægges til den nationale reserve;

³ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 614/97 af 8.4.1997, (EFT L 94 af 9.4.1997, s. 4).

- 12) medlemsstaterne bør have mulighed for at kæde følsomme områder eller lokaliteter sammen med ammekoproduktionen, at denne produktion opretholdes, navnlig i områder, hvor der ikke er andre alternativer;
- 13) på grund af den stigende tendens til at intensivere oksekødsproduktionen bør præmierne for husdyrhold begrænses og fastlægges ud fra den enkelte bedrifts foderpotentiel i forhold til antallet og arten af dyr på bedriften; for at undgå for intensive produktionsformer bør ydelsen af disse præmier vær betinget af, at en maksimal belægningsgrad på bedriften overholdes; der bør dog tages hensyn til de mindre producenters situation;
- 14) for at øge incitamenterne til ekstensivering af produktionen og derved gøre dem mere effektive i forhold til målene på miljøområdet bør der udbetales et tillægsbeløb til producenter, der opfylder strenge og reelle krav til belægningsgrad; for at undgå en større ændring af det globale støtteniveau og sikre en rimelig kontrol med udgifterne bør tillægsbeløbet om nødvendigt kunne tilpasses;
- 15) som følge af den indskrænkede markedsstøtte i oksekødssektoren bør mælkeproducenterne også have indkomststøtte i form af en malkekopræmie; denne støtte bør ydes på grundlag af de pågældende producenters individuelle referencemængder og den gennemsnitlige mælkeydelse i den medlemsstat, hvor deres bedrifter er beliggende; for at opnå en forenkling bør malkekopræmien forvaltes og ydes sammen med den tilsvarende indkomststøtte for malkekøer under den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter; denne støtte er fastlagt ud fra den gennemsnitlige mælkeydelse i EF; derfor bør malkekopræmien pr. medlemsstat beregnes ud fra forskellen mellem den gennemsnitlige mælkeydelse i EF og den gennemsnitlige mælkeydelse i den enkelte medlemsstat;
- 16) vilkårene for oksekødsproduktion og producenternes indkomstsituation varierer betydeligt i de forskellige produktionsområder i EF; en EF-dækkende ordning med ensartede betalinger til alle producenter ville være for usmidig til, at den på tilfredsstillende måde kunne tilgodese de strukturelle og naturbetingede forskelle og de deraf følgende forskelligartede behov; der bør derfor indføres en fleksibel ordning i form af supplerende EF-betalinger, som fastlægges og foretages af medlemsstaterne inden for faste globale beløb og efter visse fælles kriterier; de globale beløb bør tildeles medlemsstaterne på grundlag af deres andel af EF's oksekødsproduktion; de fælles kriterier har bl.a. til formål at forhindre, at de supplerende betalinger kommer til at virke diskriminerende, og fuldt ud at tage hensyn til EF's relevante multilaterale forpligtelser; det er navnlig vigtigt, at medlemsstaterne kun vil kunne udøve deres skøn efter objektive kriterier, skal sikre lige behandling og undgå forvriddning af markeds- og konkurrencevilkårene; det bør fastsættes, hvilke former for supplerende betalinger der kan komme på tale; de supplerende betalinger bør have form af betalinger pr. dyr for visse kategorier kvæg og arealbetalinger;
- 17) hvad angår betalingerne pr. dyr, er visse mængdemæssige grænser nødvendige for at sikre en rimelig produktionskontrol; det samlede støttebeløb pr. dyr og i relevante tilfælde pr. år bør også begrænses; desuden bør medlemsstaterne stille krav med hensyn til belægningsgrad;
- 18) der bør kun foretages arealbetalinger for græsarealer uden for omdrift, som ikke er omfattet af andre EF-markedsstøtteforanstaltninger; arealbetalingerne bør finde sted på grundlag af regionale basisgræsarealer uden for omdrift, som fastlægges af medlemsstaterne ud fra historiske referencedata; arealbetalingen pr. ha, herunder supplerende arealbetalinger under den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, bør højst svare til gennemsnitsstøtten pr. ha under støtteordningen for producenter af visse markafgrøder;

- 19) direkte betalinger bør være betinget af, at de personer, der holder de pågældende dyr, overholder de relevante EF-bestemmelser om identifikation og registrering af kvæg; for at opnå den ønskede økonomiske virkning bør direkte betalinger finde sted inden for visse frister;
- 20) anvendelse af visse stoffer i oksekødsproduktionen er forbudt i henhold til EF-forskrifterne; de fornødne sanktioner bør anvendes, hvis de relevante bestemmelser ikke overholdes;
- 21) under den pris- og indkomststøtteordning, der fastsættes i denne forordning, er offentlig intervention i form af opkøb, der foretages af interventionsorganerne, og offentlig oplagring ikke længere påkrævet for at skabe ligevægt på markedet, men ville medføre betydelige udgifter; denne ordning bør derfor gradvis afvikles; for at bidrage til at stabilisere markedspriserne på et niveau tæt på basisprisen, som repræsenterer det ønskede markedsstøtteniveau, bør der dog gives støtte til privat oplagring; med henblik herpå bør Kommissionen have tilladelse til at træffe afgørelse om støtte til privat oplagring, når markedsprisen falder til under 103% af basisprisen; det bør fastsættes, at ordningen med støtte til privat oplagring gennemføres på grundlag af handelsklasseskemaet i Rådets forordning (EØF) nr. 1208/81 af 28. april 1981 om fastsættelse af Fællesskabets handelsklasseskema for slagtekroppe af voksent kvæg⁴;
- 22) oprettelsen af et enhedsmarked for oksekød inden for EF forudsætter, at der indføres ensartede regler for handelen over EF's ydre grænser; ved siden af foranstaltningerne for det indre marked skulle en handelsordning med importafgifter og eksportrestitutioner i princippet stabilisere EF-markedet; handelsordningen bør baseres på de forpligtelser, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden;
- 23) for at kunne kontrollere omfanget af samhandelen med tredjelande med oksekød bør der indføres en ordning med import- og eksportlicenser for visse produkter, herunder en ordning med sikkerhedsstillelse for, at de transaktioner, som licenserne udstedes for, gennemføres;
- 24) for at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af bestemte landbrugsprodukter bør importen af et eller flere af disse produkter pålægges en tillægsimporttold, hvis visse betingelser er opfyldt;
- 25) Kommissionen bør på visse betingelser have beføjelse til at åbne og forvalte toldkontingenter, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktaten, eller af andre rådsforanstaltninger;
- 26) bestemmelser om ydelse af en restitution ved eksport til tredjelande, som er baseret på forskellen mellem priserne i EF og priserne på verdensmarkedet og er omfattet af den aftale om landbrug, der er indgået i WTO⁵, bør gøre det muligt at sikre EF's deltagelse i den internationale handel med oksekød; der bør fastsættes mængde- og kvalitetsgrænser for disse restitutioner;
- 27) værdigrænsernes overholdelse kan sikres under restitutionernes fastsættelse og ved den betalingskontrol, der gennemføres i henhold til bestemmelserne om Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget; kontrollen kan lettes ved obligatorisk forudfastsættelse af restitutionerne, uden at dette i øvrigt udelukker muligheden for, at der i tilfælde af differentierede restitutioner foretages en ændring af den forudfastsatte destination inden for et geografisk område, der er omfattet af en enkelt restitutionssats; i tilfælde af, at destinationen ændres, bør der ske udbetaling af den restitution, der gælder for den virkelige destination, idet restitutionsbeløbet dog ikke bør være større end det, der gælder for den forudfastsatte destination;
- 28) for at det kan kontrolleres, at mængdekravet overholdes, er det nødvendigt, at der indføres en pålidelig og effektiv overvågningsordning; derfor bør enhver restitutionsydelse gøres betinget af, at der udstedes en eksportlicens; inden for de tilladte grænser bør restitutionerne ydes afhængig af den særlige situation for det berørte produkt; der bør kun tillades undtagelser fra denne regel for

⁴ EFT L 123 af 7.5.1981, s. 3. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1026/91 (EFT L 106 af 26.4.1991, s. 2).

⁵ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

fødevarerhjælp, hvor der ikke gælder nogen begrænsning; overvågningen af de mængder, som eksporteres med restitution i de produktionsår, der er nævnt i WTO-aftalen om landbrug, bør ske på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for det enkelt produktionsår;

- 29) ud over den ovennævnte ordning og i det omfang det er nødvendigt for, at den kan fungere efter hensigten, bør der fastsættes bestemmelser om regulering af eller, når markedssituationen kræver det, forbud mod anvendelse af proceduren for aktiv forædling;
- 30) ordningen med told og afgifter gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved EF's ydre grænser; i særlige tilfælde kan den ordning, der er indført for det indre marked og for told og afgifter, dog vise sig utilstrækkelig; for at EF-markedet i sådanne tilfælde ikke skal være ubeskyttet over for eventuelle deraf følgende forstyrrelser, bør EF have mulighed for omgående at træffe alle de nødvendige foranstaltninger; disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af de relevante WTO-aftaler;
- 31) for at sikre, at de instrumenter, der er fastsat i denne forordning, fungerer korrekt, bør Kommissionen holdes underrettet om udviklingen i priserne på det fælles marked for oksekød; der bør derfor fastsættes en ordning for registrering af priserne for voksent kvæg og kød af sådanne dyr;
- 32) der bør fastsættes foranstaltninger, som skal træffes, når en væsentlig stigning eller nedgang i priserne forstyrrer eller truer med at forstyrre EF-markedet;
- 33) begrænsninger af de frie varebevægelser som følge af anvendelsen af foranstaltninger, der skal forhindre spredning af dyresygdomme, kan skabe problemer på markedet i en eller flere medlemsstater; der bør derfor kunne indføres særforanstaltninger til at støtte markedet for at afhjælpe sådanne situationer;
- 34) oprettelsen af et enhedsmarkedet kunne bringes i fare ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, som gør det muligt at vurdere støtte, der ydes af medlemsstaterne, og at forbyde støtte, som er uforenelig med det fælles marked, finde anvendelse under den fælles markedsordning for oksekød;
- 35) medlemsstaterne og Kommissionen bør, efterhånden som det fælles marked for oksekød udvikler sig, løbende udveksle de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning;
- 36) for at lette gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger bør der fastsættes en procedure for tilrettelæggelse af et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forvaltningskomité;
- 37) medlemsstaternes udgifter på grund af de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, bør finansieres af EF i henhold til Rådets forordning (EF) nr./.... om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁶;
- 38) den fælles markedsordning for oksekød bør på samme tid tilgodese målene i traktatens artikel 39 og artikel 110;

⁶ EFT L

- 39) den fælles markedsordning for oksekød, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 805/68⁷, er blevet ændret gentagne gange; på grund af antallet af tekster, deres komplicerede karakter og offentliggørelsen i forskellige numre af De Europæiske Fællesskabers Tidende er de vanskelige at anvende, og de opfylder således ikke det krav om klarhed, der må stilles til retsfor skrifter; de bør derfor kodificeres i en ny forordning, og forordning (EØF) nr. 805/68 bør ophæves; Rådets forordning (EØF) nr. 1892/87 af 2. juli 1987 om notering af markedspriserne for oksekød⁸, som har hjemmel i forordning (EØF) nr. 805/68, erstattes af en ny bestemmelse i denne forordning og bør derfor ophæves;
- 40) overgangen fra ordningerne i forordning (EØF) nr. 805/68 til ordningerne i denne forordning kan volde problemer, som ikke er behandlet i denne forordning; i tilfælde af, at sådanne problemer opstår, bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige overgangsforanstaltninger; Kommissionen bør også bemyndiges til at løse specifikke praktiske problemer -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel I

1. Den fælles markedsordning for oksekød omfatter en ordning for det indre marked og for samhandelen med tredjelande og gælder for følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
(a) 0102 90 05 til 0102 90 79	Hornkvæg, levende tamkvæg, undtagen racerene avlsdyr
0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet
0202	Kød af hornkvæg, frosset
0206 29 95	Nyretap og mellemgulv, fersk eller kølet
0206 29 91	Nyretap og mellemgulv, frosset
0210 20	Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget
0210 90 41	Nyretap og mellemgulv, saltet, i saltlage, tørret eller røget
0210 90 90	Spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald
1602 50 10	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald
1602 90 61	Andre varer med indhold af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald
(b) 0102 10	Hornkvæg, levende, racerene avlsdyr
0206 10 91	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, undtagen nyretap og mellemgulv, fersk eller kølet,

⁷ EFT L 148 af 28.6.1968, s. 24. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2634/97 (EFT L 356 af 31.12.1997, s. 13).

⁸ EFT L 182 af 3.7.1987, s. 29.

0206 10 99	undtagen til fremstilling af pharmaceutiske produkter
0206 21 00	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, undtagen nyretap og mellemgulv, frosset,
0206 22 90	undtagen til fremstilling af pharmaceutiske produkter
0206 29 99	
0210 90 49	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget, undtagen nyretap og mellemgulv
ex 1502 00 90	Talg af hornkvæg, rå eller usmeltet, også udpresset eller ekstraheret med opløsningsmidler
1602 50 31 til 1602 50 80	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, undtagen ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, og blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald
1602 90 69	Andre varer med indhold af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, undtagen ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, og blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald

2. I denne forordning forstås ved:

- a) kvæg: levende tamkvæg, ikke racerene avlsdyr, henhørende under pos. 0102 90 05 til 0102 90 79 i den kombinerede nomenklatur
- b) voksent kvæg: kvæg med en levende vægt på over 300 kg.

KAPITEL 1

Det indre marked

Artikel 2

For at fremme initiativer i erhvervslivet, der kan lette tilpasningen af udbuddet til markedsbehovet, kan der for de i artikel 1 nævnte produkter træffes følgende EF-foranstaltninger:

- a) foranstaltninger til muliggørelse af en bedre avlsplanlægning
- b) foranstaltninger til fremme af en bedre organisation af produktion, forarbejdning og afsætning
- c) foranstaltninger til forbedring af kvaliteten
- d) foranstaltninger, der skal muliggøre opstilling af kort- eller langfristede prognoser på grundlag af kendskab til de benyttede produktionsmidler
- e) foranstaltninger, der skal gøre det lettere at konstatere markedsprisudviklingen.

De almindelige regler for disse foranstaltninger vedtages af Rådet efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2.

Afsnit 1 - Direkte betalinger

Artikel 3

I dette afsnit forstås ved:

- a) producent: en individuel landbruger, fysisk eller juridisk person, eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, uanset sammenslutningens eller dens medlemmers retlige status ifølge national ret, hvis bedrift ligger på EF's område, og som holder kvæg
- b) bedrift: de samlede produktionsenheder, som producenten driver, og som ligger på en medlemsstats område
- c) område: en medlemsstat eller et område inden for en medlemsstat efter den pågældende medlemsstats valg
- d) tyr: et ikke-kastreret handyr
- e) stud: et kastreret handyr
- f) ammeko: en ko, der tilhører en kødrace eller er fremkommet ved krydsning med en sådan race, og som indgår i en besætning, der er beregnet til opdræt af kalve til kødproduktion
- g) kvie: et hundyr på over otte måneder, der endnu ikke har kælvet, og som tilhører en kødrace eller er fremkommet ved krydsning med en sådan race og indgår i en besætning, der er beregnet til opdræt af kalve til kødproduktion
- h) græsareal uden for omdrift: jord, der ikke indgår i omdriften, og som anvendes til vedvarende (fem år eller mere) produktion af græs (sået eller naturligt).

Afdeling 1 - Præmier

Underafdeling 1 - Særlig præmie

Artikel 4

1. Oksekødsproducenter, som på deres bedrift holder handyr, kan efter ansøgning herom få udbetalt en særlig præmie. Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. kalenderår og pr. bedrift inden for regionale lofter for højst 90 dyr i hver af de i stk. 2 nævnte aldersgrupper.
2. Den særlige præmie ydes højst:
 - a) en gang i dyrets levetid, efter at det har nået en alder på 10 måneder, når der er tale om tyre, eller
 - b) to gange i dyrets levetid, når der er tale om stude:
 - første gang, når det har nået en alder på 10 måneder
 - anden gang, når det har nået en alder på 22 måneder.

3. For at der kan udbetales særlig præmie:
- a) skal hvert dyr, for hvilket der ansøges om præmie, være holdt af producenten til opfødning i en periode, som skal fastlægges nærmere
 - b) skal der for hvert dyr, indtil det slagtes, være udstedt et pas efter artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 820/97⁹ med alle relevante oplysninger om dets præmiestatus, eller, hvis et sådant pas ikke foreligger, et tilsvarende administrativt dokument.

4. Når det samlede antal tyre i alderen fra 10 måneder og stude i alderen fra 10 måneder til 22 måneder, for hvilke der ansøges om præmie, og som opfylder betingelserne for ydelse af den særlige præmie, i et område overstiger det regionale loft, der er nævnt i bilag I, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det samlede antal præmieberettigede dyr efter stk. 2, litra a) og b), pr. producent for det pågældende år.

I denne artikel forstås ved regionalt loft det antal dyr, der i et område og i et kalenderår kan modtage den særlige præmie.

5. Medlemsstaterne kan vedtage, at den særlige præmie ydes ved dyrets slagting. I så fald erstattes alderskriteriet i stk. 2, litra a), af en mindstevægt på 200 kg for tyres vedkommende.

Præmien udbetales eller tilbagebetales til producenterne.

Det Forenede Kongerige bemyndiges til at anvende en anden ordning for ydelse af den særlige præmie i Nordirland end i resten af sit område.

6. Præmiebeløbet udgør:

- a) for hver præmieberettiget tyr:
 - 165 ECU for kalenderåret 2000
 - 195 ECU for kalenderåret 2001
 - 220 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår
- b) for hvert præmieberettiget stud og aldersgruppe
 - 130 ECU for kalenderåret 2000
 - 150 ECU for kalenderåret 2001
 - 170 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

⁹ EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1.

Underafdeling 2 - Sæsonpræmie

Artikel 5

1. Når antallet af stude i en medlemsstat:

- a) der slagtes i et givet år, overstiger 60% af de samlede årlige slagtninger af handyr
- b) der slagtes i perioden fra 1. september til 30. november i et givet år, overstiger 35% af de samlede årlige slagtninger af stude

kan producenterne efter ansøgning herom få udbetalt en tillægspræmie til den særlige præmie (sæsonpræmie). Hvis begge de ovenfor nævnte udløsende satser nås i Irland eller i Nordirland, anvendes præmien dog såvel i Irland som i Nordirland.

Ved anvendelse af denne artikel på Det Forenede Kongerige betragtes Nordirland som en særskilt enhed.

2. Denne præmie fastsættes til:

- 72,45 ECU pr. dyr, der slagtes i de første 15 uger i et givet år
- 54,34 ECU pr. dyr, der slagtes i uge 16 og uge 17 i et givet år
- 36,23 ECU pr. dyr, der slagtes i uge 18 til uge 21 i et givet år, og
- 18,11 ECU pr. dyr, der slagtes i uge 22 og uge 23 i et givet år.

3. Hvis den i stk. 1, litra b), nævnte sats ikke nås, kan de medlemsstater, hvis producenter tidligere har modtaget sæsonpræmien, beslutte at yde denne præmie til en sats på 60% af de beløb, der er fastsat i stk. 2.

I så fald sikrer de pågældende medlemsstater, at foranstaltningen bliver finansielt neutral i det samme regnskabsår ved tilsvarende at nedsætte:

- den særlige præmie, der ydes for stude i anden aldersgruppe i denne medlemsstat, og/eller
- de supplerende betalinger, der finder sted efter afdeling 2

og underretter Kommissionen om den foranstaltning, der er anvendt med henblik på nedsættelse.

Ved anvendelse af denne foranstaltning betragtes Irland og Nordirland som en enkelt enhed i forbindelse med beregningen af den i stk. 1, litra b), nævnte sats og dermed udbetalingen af præmien.

4. For at det kan fastslås, om de i denne artikel nævnte procentsatser er blevet overskredet, tages der hensyn til de slagtninger, der er foretaget i løbet af det år, der ligger to år forud for det år, hvor det præmieberettigede dyr er blevet slagtet.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Underafdeling 3 - Ammekopræmie

Artikel 6

1. Producenter, der holder ammekøer på deres bedrift, kan efter ansøgning herom få udbetalt en præmie for ammekohold (ammekopræmie). Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. kalenderår og pr. bedrift inden for individuelle lofter.
2. Ammekopræmien ydes til producenter:
 - a) som ikke leverer mælk eller mejeriprodukter fra deres bedrift i tolv måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse

direkte salg af mælk eller mejeriprodukter fra bedrift til forbruger er dog ikke til hinder for ydelse af præmien
 - b) som leverer mælk eller mejeriprodukter, hvis samlede individuelle referencemængde i henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3950/92, ikke overstiger 120 000 kgforudsat at de i mindst seks på hinanden følgende måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse har holdt et antal ammekøer mindst svarende til 80% og et antal kvier højst svarende til 20% af det antal, der er ansøgt om præmie for.

For at fastslå antallet af præmieberettigede dyr efter første afsnit, litra a) og b), fastslås det på grundlag af præmiemodtagerens individuelle referencemængde, jf. artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr.¹⁰ (mælk), og den gennemsnitlige mælkeydelse i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, om køerne hører til en ammekobesætning eller en malkekvægsbesætning.
3. Producenternes ret til præmie begrænses af anvendelsen af et individuelt loft som omhandlet i artikel 7.
4. Præmien for hvert præmieberettiget dyr udgør:
 - 155 ECU for kalenderåret 2000
 - 170 ECU for kalenderåret 2001
 - 180 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.
5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig bestemmelserne vedrørende definitionen af begrebet ammeko i artikel 3, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

¹⁰ EFT L

Artikel 7

1. Den 1. januar 2000 er en producents individuelle loft lig med antallet af ammekopræmierettigheder, som han rådede over den 31. december 1999 ifølge de relevante EF-regler og, hvis det er relevant, tilpasset i henhold til stk. 3
2. Medlemsstaterne tager de fornødne skridt til at sikre, at summen af præmierettigheder på deres område fra den 1. januar 2000 ikke overstiger de nationale lofter, der er anført i bilag II, og at de nationale reserver, der er nævnt i artikel 9, kan oprettes.
3. Hvis den i stk. 2 nævnte tilpasning kræver en nedsættelse af producenternes individuelle lofter, foretages nedsættelsen uden godtgørelse og fastlægges på grundlag af objektive kriterier, herunder navnlig
 - producenternes udnyttelse af deres individuelle lofter i de tre referenceår forud for 2000
 - iværksættelse af et investerings- eller ekstensiveringsprogram i oksekødssektoren
 - særlige naturbetingede forhold eller anvendelse af sanktioner, der medfører, at præmien ikke udbetales eller udbetales med et nedsat beløb i mindst et referenceår
 - andre exceptionelle forhold, der har til følge, at betalingerne for mindst et referenceår ikke svarer til den faktiske situation i det foregående år.
4. Præmierettigheder, der er blevet inddraget i henhold til foranstaltningen i stk. 2, bortfalder.
5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 8

1. Når en producent sælger eller på anden måde overdrager sin bedrift, kan han overføre alle sine ammekopræmierettigheder til den, der overtager bedriften. Han kan også overføre alle eller en del af sine rettigheder til andre producenter uden at overdrage sin bedrift.

I tilfælde af overførsel af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften overføres en del af disse rettigheder, der ikke må overstige 15%, uden godtgørelse til den nationale reserve i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, til gratis omfordeling.
2. Medlemsstaterne:
 - a) træffer de nødvendige foranstaltninger til at forhindre, at præmierettigheder overføres til områder, som ligger uden for følsomme områder eller områder, hvor oksekødsproduktionen er særligt vigtig for den lokale økonomi
 - b) kan foreskrive, at overførsel af rettigheder uden overdragelse af bedriften enten skal ske direkte mellem producenterne eller via den nationale reserve.
3. Medlemsstaterne kan inden en dato, som skal fastlægges nærmere, tillade midlertidige overførsler af en del af præmierettighederne, som den producent, der råder over dem, ikke selv anvender.
4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Disse gennemførelsesbestemmelser kan navnlig vedrøre:

- bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne kan løse problemer i tilknytning til præmierettigheder, der overføres af producenter, som ikke ejer de arealer, hvor deres drift er beliggende, og
- specifikke regler for det minimumsantal, der kan være genstand for en delvis overførsel.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne skal have en national reserve af ammekopræmierettigheder.
2. Præmierettigheder, der inddrages efter artikel 8, stk. 1, eller andre EF-bestemmelser, lægges til den nationale reserve, jf. dog artikel 7, stk. 4.
3. Medlemsstaterne anvender deres nationale reserve til inden for rammerne af denne reserve navnlig at tildele præmierettigheder til nyttilkommende producenter, yngre landbrugere og andre producenter med forrang.
4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39, navnlig:
 - de foranstaltninger, der skal gælde, hvis den nationale reserve i en medlemsstat ikke udnyttes
 - foranstaltningerne vedrørende uudnyttede præmierettigheder, som er blevet tilbageført til den nationale reserve.

Underafdeling 4 - Belægningsgrad

Artikel 10

1. Det samlede antal dyr, for hvilke der kan ydes særlig præmie og ammekopræmie, er begrænset af anvendelsen af en belægningsgrad på bedriften på 2 SK pr. ha og kalenderår. Denne belægningsgrad udtrykkes som antallet af storkreaturer og pr. grovfoderenhed, der anvendes til foder til bedriftens dyr. En producent fritages dog for anvendelsen af belægningsgraden, hvis det antal dyr på bedriften, der skal tages i betragtning ved fastlæggelse af belægningsgraden, ikke overstiger 15 SK.
2. Ved fastlæggelse af belægningsgraden på bedriften medregnes følgende:
 - a) de handyr, ammekøer og kvier, får og/eller geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger, og de malkekøer, der er nødvendige til produktion af den samlede referencemængde mælk, som er tildelt producenten. Det således opgjorte antal dyr omregnes til SK efter omregningstabellen i bilag III
 - b) grovfoderarealet, som er det areal på bedriften, der i hele kalenderåret er til rådighed til kvæg-, fære- og/eller gedehold. I dette areal medregnes ikke:
 - bygninger, skove, damme og veje
 - arealer, der anvendes til andre produktioner, som er omfattet af ordninger med EF-støtte, eller som anvendes til flerårige kulturer eller gartnerikulturer, bortset fra græsarealer uden for omdrift, for hvilke der foretages arealbetaling i henhold til artikel 15 i denne forordning og artikel 18 i forordning (EF) nr. [mælk]
 - arealer, der er omfattet af støtteordningen for producenter af visse markafgrøder, anvendes i forbindelse med støtteordningen for tørret foder eller er omfattet af en national ordning eller en EF-ordning for udtagning af landbrugsarealer.

Grovfoderarealet omfatter arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der dyrkes blandede afgrøder.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 39, navnlig bestemmelser:

- vedrørende arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der dyrkes blandede afgrøder
- som kan forhindre, at anvendelsen af belægningsgraden omgås.

Underafdeling 5 - Ekstensiveringsbeløb

Artikel 11

1. Producenter, som får udbetalt særlig præmie og/eller ammekopræmie, kan få udbetalt et tillægsbeløb på 100 ECU for hver ydet præmie, hvis det i det pågældende kalenderår konstateres, at:

- belægningsgraden på deres bedrift er mindre end 1,4 storkreaturer pr. ha
- deres dyr rent faktisk holdes på græsarealer i vækstperioden.

2. Ved anvendelsen af denne artikel:

- bestemmes uanset artikel 10, stk. 2, litra a), bedriftens belægningsgrad under hensyntagen til de handyr, ammekøer, malkekøer og kvier, der holdes på bedriften i det pågældende kalenderår, og til de får og/eller geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger for det samme kalenderår
- betragtes uanset artikel 10, stk. 2, litra b), kun de græsarealer inden for og uden for omdrift på bedriften, der i hele kalenderåret kan bruges til græsning for kvæg og får og/eller geder, som "grovfoderareal".

3. Efter proceduren i artikel 39

- vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel
- tilpasser Kommissionen om nødvendigt det i stk. 1 nævnte beløb, navnlig under hensyntagen til antallet af dyr, som beløbet kunne udbetales for i det foregående kalenderår.

Underafdeling 6 - Malkekopræmie

Artikel 12

1. Beløbet pr. malkekopræmieenhed i artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. [mælk] suppleres med beløbene pr. præmieenhed i bilag IV.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Afdeling 2 - Supplerende betalinger

Artikel 13

1. Medlemsstaterne foretager supplerende betalinger på årsbasis til producenterne på deres område inden for de globale beløb, der er anført i bilag V. Disse betalinger finder sted efter objektive kriterier, herunder bl.a. de relevante produktionsstrukturer og -betingelser, og navnlig på en sådan måde, at der sikres lige behandling af producenterne, og forvriddning af markeds- og konkurrencevilkårene undgås. Desuden må disse betalinger ikke være knyttet til udsving i markedspriserne.
2. Supplerende betalinger kan finde sted i form af betalinger pr. dyr (artikel 14) og/eller arealbetalinger (artikel 15).

Artikel 14

1. Betalinger pr. dyr foretages for:
 - a) handyr
 - b) ammekøer
 - c) malkekøer
 - d) kvier.
2. Betalingerne pr. dyr finder sted:
 - a) på de særlige betingelser i bilag VI
 - b) på specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad, som medlemsstaterne fastsætter.
3. De specifikke betingelser, der skal gælde for belægningsgrad, fastsættes:
 - på grundlag af grovfoderarealet, jf. artikel 10, stk. 2, litra b),
 - under hensyntagen navnlig til den pågældende produktionstypes indvirkning på miljøet, den miljømæssige følsomhed af de jorder, der anvendes til opdræt af kvæg, og de foranstaltninger, der er blevet iværksat for at stabilisere eller forbedre disse jorders miljømæssige situation.

Artikel 15

1. Der foretages arealbetalinger pr. ha græsareal uden for omdrift:
 - a) som producenterne kan udnytte i løbet af det pågældende kalenderår
 - b) som ikke udnyttes for at opfylde de specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad, der er nævnt i artikel 14, stk. 3, og
 - c) for hvilket der ikke ansøges om støtte i henhold til støtteordningen for producenter af visse markafgrøder, i henhold til støtteordningen for tørret foder og i henhold til EF-støtteordninger for andre flerårige kulturer eller gartnerikulturer for samme år.
2. Græsarealet uden for omdrift i et område, for hvilket der kan foretages arealbetalinger, må ikke overstige det relevante regionale basisareal.

De regionale basisarealer fastsættes af medlemsstaterne som det gennemsnitlige antal ha græsareal uden for omdrift, der kunne bruges til opdræt af kvæg i årene 1995, 1996 og 1997.

3. Arealbetalingen pr. ha, herunder arealbetalinger i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. [mælk], må ikke overstige:

- 210 ECU for kalenderåret 2000
- 280 ECU for kalenderåret 2001
- 350 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

Artikel 16

Inden den 1. januar 2000 giver medlemsstaterne Kommissionen nærmere oplysninger om deres nationale ordninger for supplerende betalinger. Eventuelle ændringer af disse ordninger meddeles Kommissionen senest en måned efter vedtagelsen.

Artikel 17

Inden den 1. april 2004 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om gennemførelsen af denne afdeling.

Inden den 1. januar 2005 vurderer Kommissionen gennemførelsen af denne afdeling og undersøger fordelingen af EF-midlerne mellem medlemsstaterne i henhold til bilag VI, navnlig under hensyntagen til udviklingen i medlemsstaternes andel i oksekødsproduktionen i EF. Om nødvendigt forelægger Kommissionen Rådet relevante forslag.

Artikel 18

Gennemførelsesbestemmelser til denne afdeling vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Afdeling 4 - Fælles bestemmelser

Artikel 19

Direkte betalinger efter dette afsnit, bortset fra de i artikel 15 nævnte arealbetalinger, er betinget af, at dyrene er identificeret og registreret i henhold til forordning (EF) nr. 820/97.

Artikel 20

1. Direkte betalinger efter dette afsnit, bortset fra sæsonpræmien, finder sted umiddelbart efter inspektionerne, men tidligst den 16. oktober i det kalenderår, som ansøgningen om betaling gælder.
2. Medmindre der er tale om behørigt begrundede undtagelsestilfælde, finder direkte betalinger efter dette afsnit sted senest den 30. juni i året efter det kalenderår, som ansøgningen om betaling gælder.

Dog udbetales sæsonpræmien umiddelbart efter inspektionerne og senest den 15. oktober i det kalenderår, som ansøgningen om sæsonpræmie gælder.

Artikel 21

1. Hvis restkoncentrationer af stoffer, der er forbudt i henhold til Rådets direktiv 96/22/EF¹¹, eller restkoncentrationer af stoffer, der er tilladt i henhold til ovennævnte direktiv, men som anvendes ulovligt, i henhold til de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 96/23/EF¹² påvises i et dyr, der tilhører en producents kvægbesætning, eller hvis et ikke-tilladt stof eller produkt eller et stof eller et produkt, der er tilladt i henhold til direktiv 96/22/EF, men som opbevares ulovligt, bliver fundet i en hvilken som helst form på producentens bedrift, udelukkes den pågældende producent for det kalenderår, hvor påvisningen er sket, fra at modtage de beløb, der er fastsat i denne afdeling.

I gentagelsestilfælde kan der alt efter overtrædelsens alvor fastsættes en udelukkelsesperiode på indtil fem år fra det år at regne, hvor det pågældende gentagelsestilfælde blev konstateret.

2. Hvis dyrenes ejer eller den, der er ansvarlig for dyrene, lægger hindringer i vejen for udførelsen af den inspektion og de prøveudtagninger, der er nødvendige for gennemførelsen af de nationale overvågningsplaner for restkoncentrationer eller for udførelsen af de undersøgelser og den kontrol, der gennemføres i henhold til direktiv 96/23/EF, finder sanktionerne i stk. 1 anvendelse.
3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 22

De direkte betalinger i afdeling 1 og 2 kan ændres efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, på baggrund af udviklingen i produktion, produktivitet og markedsforhold.

Artikel 23

Udgifterne til de direkte betalinger i dette afsnit betragtes som interventionsforanstaltninger i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. [finansiering af den fælles landbrugspolitik].

¹¹ Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF, EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3.

¹² Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter her og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF, EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

Afsnit 2 - Privat oplagring

Artikel 24

1. Fra den 1. juli 2002 kan der træffes beslutning om støtte til privat oplagring, når den gennemsnitlige EF-markedspris, der konstateres på grundlag af EF-handelsklasseskemaet i forordning (EØF) nr. 1208/81 for slagtekroppe af voksent kvæg, udgør og forventes fortsat at udgøre mindre end 103% af basisprisen.
2. Basisprisen fastsættes til 1 950 ECU pr. ton.
3. Der kan ydes støtte til privat oplagring af fersk eller kølet kød af voksent kvæg i form af hele og halve kroppe, quartiers compensés, forfjerdinger eller bagfjerdinger, der er klassificeret efter EF-handelsklasseskemaet i forordning (EØF) nr. 1208/81.
4. Rådet kan efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2:
 - ændre basisprisen, navnlig under hensyntagen til, at det er nødvendigt at fastsætte prisen på et sådant niveau, at den bidrager til at stabilisere markedspriserne, uden at der dog opstår strukturelle overskud i EF
 - ændre listen over produkter i stk. 3, der kan være omfattet af støtte til privat oplagring.
5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages og beslutningen om støtte til privat oplagring træffes af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

KAPITEL II

Samhandelen med tredjelande

Artikel 25

1. Ved import til EF af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte produkter skal der fremlægges en importlicens.

Ved import til EF af de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte produkter og ved eksport fra EF af de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i EF han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 28 og 29.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele EF. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode. Sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.
2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39. De kan navnlig vedrøre:
 - a) licensernes gyldighedsperiode
 - b) listen over de produkter, for hvilke der kræves import- eller eksportlicens efter stk. 1, andet afsnit.

Artikel 26

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsene i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 27

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af bestemte landbrugsprodukter i artikel 1, pålægges importen til toldsatsen i artikel 26 af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.
2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, EF meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til EF i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.
3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 39. De omfatter navnlig:
 - a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
 - b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 28

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået efter traktatens artikel 228, eller af andre rådsforanstaltninger, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 39.

For så vidt angår importkontingenter på 50 000 tons frosset kød henhørende under KN-kode 0202 20 30, 0202 30 og 0206 29 91 og bestemt til forarbejdning kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, bestemme, at dette kontingent helt eller delvis vedrører tilsvarende mængder kvalitetskød, og anvende en omregningsssats på 4,375.
2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:
 - en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter "først til mølle"-princippet)
 - en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med "samtidig behandling")
 - en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode "traditionelle/nye mønstre").

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på EF- markedet og til nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.
4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, om nødvendigt med en hensigtsmæssig tidsfordeling, fastlægger den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:
 - a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse, og
 - b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
 - c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 29

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og EF-priserne udlignes ved en eksportrestitution.
2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:
 - a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende
 - b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen
 - c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.
3. Restitutionen er ens for hele EF.

Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 39. Fastsættelsen kan ske:

- a) med regelmæssige tidsintervaller
- b) som et supplement ved licitation for begrænsede mængder af produkter, for hvilke denne procedure forekommer hensigtsmæssig.

Medmindre fastsættelsen sker ved licitation, fastsættes listen over produkter, for hvilke der ydes restitution, samt restitutionens størrelse mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning herom fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling i
 - priserne for oksekødsprodukter og de disponible mængder på EF- markedet
 - priserne for oksekødsprodukter på verdensmarkedet
- b) målet med den fælles markedsordning for oksekød, som er at sikre disse markeder en ligevægt og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel
- c) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228
- d) behovet for at undgå forstyrrelser på EF-markedet
- e) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Der tages desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af EF-basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

5. De i stk. 1 nævnte EF-priser fastsættes under hensyn til:

- priserne på EF's repræsentative markeder
- eksportpriserne.

Fastsættelsen af de i stk. 1 nævnte priser i den internationale handel sker under hensyn til:

- de faktiske priser på tredjelandenes markeder
- de gunstigste priser ved import til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande
- de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande
- tilbudspriserne franko EF's grænse.

6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag

- a) for den i licensen angivne destination eller
- b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 39 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse produkter i forbindelse med fødevarerhjælp.
9. Restitutionen ydes, når det godtgøres,
- at produkterne har oprindelse i EF
 - er udført fra EF, og
 - hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 3, litra b). Der kan dog gøres undtagelser fra denne bestemmelse efter proceduren i artikel 39, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

Desuden er ydelse af restitution for eksport af levende dyr betinget af, at dyrevelfærdsbestemmelserne i EF-forskrifterne, navnlig om beskyttelse af dyr under transport, overholdes.

10. Medmindre der er indrømmet en undtagelse efter proceduren i artikel 39, ydes der ingen eksportrestitution for produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, jf. dog stk. 9, første led.
11. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.
12. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser om genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

For så vidt angår stk. 9, sidste afsnit, kan gennemførelsesbestemmelserne også omfatte særlige betingelser for import til tredjelande.

Artikel 30

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for oksekød kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.
2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation er af særligt hastende karakter, og EF-markedet forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne. De pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.
3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 31

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning. Den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.
2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:
 - opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
 - anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 32

1. Bliver EF-markedet for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.
Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.
2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.
3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning senest en måned efter den dag, hvor den blev indbragt.
4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.

KAPITEL III

Almindelige bestemmelser

Artikel 33

Medlemsstaterne registrerer priserne for voksent kvæg og kød af voksent kvæg på grundlag af regler, der fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 34

1. Konstateres der på EF-markedet en væsentlig prisstigning eller et væsentligt prisfald, og må det påregnes, at denne situation kan vedvare og at markedsforstyrrelser dermed indtræder eller truer med at indtræde, kan de nødvendige foranstaltninger træffes.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 35

For at tage hensyn til de begrænsninger i den frie vareomsætning, der kan følge af anvendelsen af foranstaltninger til at bekæmpe udbredelsen af sygdomme hos dyr, kan der efter proceduren i artikel 39 træffes undtagelsesforanstaltninger til at støtte det marked, som berøres af disse begrænsninger. Disse foranstaltninger må kun træffes i det omfang og for det tidsrum, der er strengt nødvendigt for at støtte dette marked.

Artikel 36

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder traktatens artikel 92 til 94 anvendelse på produktion af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 37

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning. De oplysninger, der skal meddeles, fastlægges efter proceduren i artikel 39. Efter samme procedure vedtages de nærmere bestemmelser om meddelelse og udbredelse af disse oplysninger.

Artikel 38

Der nedsættes en forvaltningskomité for oksekød (i det følgende benævnt "komitéen"), som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 39

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.
2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.
3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, meddeles de omgående Rådet af Kommissionen. Kommissionen kan da i højst en måned fra denne meddelelse udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på en måned.

Artikel 40

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 41

Forordning (EF) nr. [Finansiering af den fælles landbrugspolitik] og gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse på de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 42

Ved denne forordnings anvendelse skal der tages hensyn både til de i traktatens artikel 39 og de i traktatens artikel 110 nævnte mål.

KAPITEL IV

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 43

1. Indtil den 30. juni 2002 kan produkter som omhandlet i stk. 2 sammenholdt med artikel 24, stk. 1, opkøbes af interventionsorganerne i henhold til denne artikel for at forebygge eller afbøde en væsentlig nedgang i priserne.
2. Hvis betingelserne i stk. 3 er opfyldt, kan det besluttes, at interventionsorganerne i en eller flere medlemsstater eller i et område i en medlemsstat ved offentlige licitationer opkøber en eller flere kategorier, kvaliteter eller grupper af nærmere bestemte kvaliteter fersk eller k let kød henhørende under KN-kode 0201 10 00 og 0201 20 20 til 0201 20 50 med oprindelse i EF for at sikre en rimelig støtte til markedet på baggrund af den sæsonmæssige udvikling i slagtingerne.

Disse opkøb må for EF som helhed ikke overstige 350 000 tons om året.

Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan ændre denne mængde.

3. For hver kvalitet eller kvalitetsgruppe, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb, kan licitationerne åbnes efter proceduren i stk. 8, når følgende to forhold foreligger samtidig i en medlemsstat eller i et område i en medlemsstat i to på hinanden følgende uger:

- den gennemsnitlige markedspris i EF konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg udg r under 84% af interventionsprisen
- den gennemsnitlige markedspris konstateret på grundlag af nævnte skema i medlemsstaten, i medlemsstaterne eller i et eller flere områder i en medlemsstat udg r under 80% af interventionsprisen.

Interventionsprisen fastsættes til:

- 3 475 ECU/ton i perioden fra 1. januar til 30. juni 2000
- 3 127,5 ECU/ton i perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2001
- 2 780 ECU/ton i perioden fra 1. juli 2001 til 30. juni 2002.

4. Licitationer for en eller flere kvaliteter eller kvalitetsgrupper suspenderes, når en af følgende to situationer gør sig gældende:

- de to forhold, der er nævnt i stk. 3, foreligger ikke længere samtidig i to på hinanden følgende uger
- interventionsopkøbene er ikke længere hensigtsmæssige ud fra de i stk. 2 nævnte kriterier.

5. Interventionen åbnes ligeledes, hvis den gennemsnitlige EF-markedspris for ikke-kastrerede handyr på under to år eller for kastrerede handyr konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg i to på hinanden følgende uger udgør under 78% af interventionsprisen, og hvis den gennemsnitlige markedspris for ikke-kastrerede handyr på under to år eller kastrerede handyr konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg i en medlemsstat eller områder i en medlemsstat udgør under 60% af interventionsprisen. I så fald foretages opkøb for de pågældende kategorier i de medlemsstater eller områder i en medlemsstat, hvor prisniveauet ligger under denne grænse.

Med forbehold af stk. 6 accepteres alle bud i forbindelse med disse opkøb.

De mængder, der opkøbes i overensstemmelse med nærværende stykke, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af de i stk. 2 nævnte lofter for opkøbene.

6. I forbindelse med de i stk. 2 og 5 nævnte opkøbsordninger accepteres kun bud, som er lig med eller ligger under den gennemsnitlige markedspris, der er konstateret i en medlemsstat eller et område i en medlemsstat, forhøjet med et beløb, som skal fastlægges på grundlag af objektive kriterier.

7. For hver kvalitet eller kvalitetsgruppe, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb, fastlægges opkøbspriserne og de mængder, interventionsopkøbet kan omfatte, i forbindelse med licitationerne, og de kan under særlige omstændigheder fastsættes efter medlemsstat eller område i en medlemsstat i forhold til de gennemsnitlige markedspriser, der er konstateret. Ved licitationerne skal der sikres lige adgang for alle interesserede. Licitationer åbnes på grundlag af licitationsbetingelser, der om nødvendigt skal fastsættes under hensyntagen til handelsstrukturene.

8. Efter proceduren i artikel 39:

- fastlægges de kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper af produkter, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb
- træffes der beslutning om licitationernes åbning eller genåbning og om deres suspension i det i stk. 4, sidste led, nævnte tilfælde
- fastsættes opkøbspriserne og de mængder, interventionsopkøbet kan omfatte
- fastsættes beløbet for den i stk. 6 nævnte forhøjelse
- vedtages gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig de bestemmelser, der tager sigte på at forebygge en nedadgående trend i markedspriserne
- fastsættes i givet fald de nødvendige overgangsbestemmelser for gennemførelsen af denne ordning.

Kommissionen træffer afgørelse om:

- åbning af de i stk. 5 nævnte interventioner samt om suspension heraf, hvis en eller flere af betingelserne i nævnte stykke ikke længere er opfyldt
- suspension af de i stk. 4, første led, nævnte opkøb.

Artikel 44

1. Afsætningen af de produkter, som interventionsorganerne opkøber i henhold til artikel 43 i denne forordning og artikel 5 og 6 i forordning (EØF) nr. 805/68, sker på sådanne vilkår, at enhver markedsforstyrrelse undgås, og at der sikres alle købere lige adgang til produkterne og lige behandling.
2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de almindelige regler for gennemførelsen af denne artikel.
3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig vedrørende salgspriserne, betingelserne for udlagring og i givet fald for forarbejdning af de produkter, interventionsorganerne har opkøbt, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 45

1. Indtil den 30. juni 2002 kan det beslutes at yde støtte til privat oplagring af de i artikel 24, stk. 3, nævnte produkter.
2. Gennemførelsesbestemmelserne for støtte til privat oplagring vedtages og ydelsen af støtte til privat oplagring beslutes af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 46

1. Forordning (EØF) nr. 805/68 og (EØF) nr. 1892/87 ophæves.
2. Henvvisninger til forordning (EØF) nr. 805/68 betragtes som henvvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag VII.

Artikel 47

Efter proceduren i artikel 39 vedtager Kommissionen:

- de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen fra ordningen i forordning (EØF) nr. 805/68 til ordningen i nærværende forordning
- de foranstaltninger, der er nødvendige for at løse specifikke praktiske problemer. Sådanne foranstaltninger kan - i behørigt begrundede tilfælde - afvige fra visse dele af nærværende forordning.

Artikel 48

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2000 bortset fra artikel 16, der anvendes fra denne forordnings ikrafttrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

Særlig præmie

Regionale lofter i medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 4

Regionale lofter i	
Belgien	235 149
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Grækenland	140 130
Spanien	649 896
Frankrig	1 754 732 (1)
Irland	1 002 458
Italien	598 746
Luxembourg	18 962
Nederlandene	157 932
Østrig	423 400
Portugal	166 483 (2)
Finland	241 553
Sverige	226 328
Det Forenede Kongerige	1 419 811

(1) Uden at dette berører de specifikke regler i Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91¹³.

(2) Ekstensiveringsprogrammet i Rådets forordning (EF) nr. 1017/94 ikke indbefattet¹⁴.

¹³ EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2598/95 (EFT L 267 af 9.11.1995, s. 1).

¹⁴ EFT L 112 af 3.5.1994, s. 2. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1461/95 (EFT L 144 af 28.6.1995, s.4).

BILAG II

Ammekopræmie

Nationale lofter i henhold til artikel 7, stk. 2, gældende fra 1.1.2000

Belgien	391 034
Danmark	111 044
Tyskland	547 690
Grækenland	131 856
Spanien	1 347 486
Frankrig (1)	3 739 106
Irland	1 020 606
Italien	578 418
Luxembourg	13 978
Nederlandene	61 366
Østrig	283 010
Portugal (2)	269 765
Finland	28 332
Sverige	132 510
Det Forenede Kongerige	1 629 268

(1) Det specifikke loft i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3763/91 ikke indbefattet.

(2) Den specifikke reserve i artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1017/94 ikke indbefattet.

BILAG III**Omregningstabel for storkreaturer i henhold til artikel 10**

Handyr og kvier på over 24 måneder, ammekøer, malkekøer	1,0 SK
Handyr og kvier fra 6 måneder til 24 måneder	0,6 SK
Får	0,15 SK
Geder	0,15 SK

BILAG IV

Malkekopræmie

Tillægsbeløb i henhold til artikel 12 (udtrykt i ECU)

	2000	2001	2002 og følgende år
Belgien	12,9	24,8	37,7
Danmark	9,8	18,9	28,7
Tyskland	11,9	22,7	34,6
Grækenland	15,4	29,5	45,4
Spanien	14,4	27,5	41,9
Frankrig	12,1	23,1	35,2
Irland	15,4	29,5	44,9
Italien	13,4	25,7	39,2
Luxembourg	11,0	21,0	31,9
Nederlandene	10,0	19,1	29,0
Østrig	13,5	26,0	39,5
Portugal	14,3	27,4	41,7
Finland	10,4	20,0	30,5
Sverige	9,5	18,1	27,6
Det Forenede Kongerige	11,2	21,5	32,3

BILAG V**Supplerende betalinger**

Globale beløb i henhold til artikel 13 (udtrykt i mio. ECU)

	2000	2001	2002 og følgende år
Belgien	26,8	52,5	80,9
Danmark	16,3	31,9	49,2
Tyskland	122,1	239,2	368,8
Grækenland	5,3	10,3	15,9
Spanien	45,7	89,6	138,2
Frankrig	129,1	252,9	390,0
Irland	43,5	85,2	131,3
Italien	90,6	177,5	273,7
Luxembourg	0,6	1,3	1,9
Nederlandene	35,0	68,5	105,7
Østrig	16,6	32,5	50,2
Portugal	8,6	16,8	25,9
Finland	8,6	16,8	25,9
Sverige	12,7	24,9	38,4
Det Forenede Kongerige	88,1	172,7	266,3

BILAG VI

Særlige betingelser for betalingerne pr. dyr i henhold til artikel 14

I. Handyr

1. Betalinger pr. dyr kan foretages pr. kalenderår for højst:
 - a) et antal dyr pr. bedrift, der fastlægges af medlemsstaten på nationalt eller regionalt grundlag ud fra historiske referencedata, og
 - b) et antal dyr i en medlemsstat:
 - svarende til det regionale loft i den pågældende medlemsstat i henhold til bilag II eller
 - svarende til det gennemsnitlige antal slagtninger af handyr i årene 1997, 1998 og 1999 på grundlag af Eurostat-statistikkerne for disse år eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for disse år, som Kommissionen har godkendt.

Der kan kun foretages betaling for handyr på over 8 måneder.

2. Betalingen pr. dyr og den særlige præmie, der kan ydes i et dyrs levetid, må tilsammen ikke overstige:
 - a) pr. tyr:
 - 210 ECU for kalenderåret 2000
 - 280 ECU for kalenderåret 2001
 - 355 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår
 - b) pr. stud:
 - 320 ECU for kalenderåret 2000
 - 420 ECU for kalenderåret 2001
 - 530 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

II. Ammekøer

1. Betalinger pr. dyr kan kun foretages i form af et tillægsbeløb pr. ammekopræmieenhed, jf. artikel 6, stk. 4.
2. Betalingen pr. dyr og ammekopræmien pr. dyr og kalenderår må tilsammen ikke overstige:
 - 175 ECU for kalenderåret 2000
 - 205 ECU for kalenderåret 2001
 - 235 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

III. Malkekøer

1. Betalinger pr. dyr kan kun foretages i form af et tillægsbeløb pr. malkekopræmieenhed, jf. bilag IV.
2. Malkekopræmien og betalingen pr. dyr, herunder eventuel anden betaling pr. malkeko efter forordning (EF) nr. [mælk], pr. præmieenhed og kalenderår må tilsammen ikke overstige beløbene i artikel 17, stk. 2, i nævnte forordning.
3. Artikel 14, stk. 2, litra b), finder ikke anvendelse.

IV. Kvier

1. Betalinger pr. dyr pr. medlemsstat og kalenderår kan højst foretages for et antal kvier svarende til det gennemsnitlige antal slagtninger af kvier i årene 1997, 1998 og 1999 på grundlag af Eurostat-statistikkerne for disse år eller eventuelle andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for disse år, som er godkendt af Kommissionen.
2. Betalingen pr. dyr i et dyrs levetid må højst udgøre:
 - 100 ECU for kalenderåret 2000
 - 150 ECU for kalenderåret 2001
 - 225 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

BILAG VII**Sammenligningstabel**

Forordning (EØF) nr. 805/68	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 4	-
Artikel 4a, første og andet led	Artikel 3, første og andet led
Artikel 4b, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4b, stk. 2, første afsnit	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4b, stk. 2, andet afsnit	Artikel 4, stk. 3, litra a)
Artikel 4b, stk. 3, tredje afsnit, litra a)	Artikel 3, tredje led
Artikel 4b, stk. 3a	-
Artikel 4b, stk. 4	-
Artikel 4b, stk. 5	Artikel 4, stk. 5
Artikel 4b, stk. 7a	-
Artikel 4b, stk. 8	Artikel 4, stk. 7
Artikel 4c, stk. 1, andet afsnit	Artikel 5, stk. 4
Artikel 4c, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 1, andet afsnit
Artikel 4c, stk. 2, andet afsnit	Artikel 5, stk. 2
Artikel 4c, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 4
Artikel 4c, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 4c, stk. 4	Artikel 5, stk. 5
Artikel 4d, stk. 1, første punktum	Artikel 6, stk. 1, første punktum
Artikel 4d, stk. 1a	-
Artikel 4d, stk. 2, første punktum	Artikel 6, stk. 3
Artikel 4d, stk. 3a	-
Artikel 4d, stk. 5	Artikel 6, stk. 2, litra a)
Artikel 4d, stk. 6, første afsnit	Artikel 6, stk. 2, litra b)
Artikel 4d, stk. 6, andet til fjerde afsnit	-

Artikel 4d, stk. 6, femte afsnit	Artikel 6, stk. 2, andet afsnit
Artikel 4d, stk. 8, andet led	Artikel 6, stk. 5
Artikel 4e, stk. 1, første afsnit, første punktum	Artikel 8, stk. 1, første afsnit
Artikel 4e, stk. 1, første afsnit, andet punktum	Artikel 8, stk. 4, andet afsnit, andet led
Artikel 4e, stk. 1, andet afsnit	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit
Artikel 4e, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 4e, stk. 3	Artikel 8, stk. 3
Artikel 4e, stk. 4	-
Artikel 4e, stk. 5	Artikel 8, stk. 4, første afsnit, og andet afsnit, første led
Artikel 4f, stk. 4, andet afsnit, første og andet led	Artikel 9, stk. 4, første og andet afsnit
Artikel 4g, stk. 3	Artikel 10, stk. 2
Artikel 4g, stk. 4a	-
Artikel 4g, stk. 5	Artikel 10, stk. 3
Artikel 4h, stk. 2	Artikel 11, stk. 3, første led
Artikel 4i	-
Artikel 4j, stk. 1 til 3	Artikel 21, stk. 1 til 3
Artikel 4k	-
Artikel 4l	Artikel 23
Artikel 5	-
Artikel 6, stk. 1	Artikel 43, stk. 2
Artikel 6, stk. 2	Artikel 43, stk. 3
Artikel 6, stk. 3	Artikel 43, stk. 4
Artikel 6, stk. 4	Artikel 43, stk. 5
Artikel 6, stk. 5	Artikel 43, stk. 6
Artikel 6, stk. 6	Artikel 43, stk. 7
Artikel 6, stk. 7	Artikel 43, stk. 8
Artikel 6a	-

Artikel 7
Artikel 8
Artikel 9
Artikel 10
Artikel 11
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit
Artikel 12, stk. 2 til 4
Artikel 13, stk. 1 til 3
Artikel 13, stk. 4, første og andet afsnit
Artikel 13, stk. 5 til 12
Artikel 14
Artikel 15
Artikel 16
Artikel 22
Artikel 22a, stk. 1
Artikel 22a, stk. 2
Artikel 22a, stk. 3
Artikel 23
Artikel 24
Artikel 25
Artikel 26, stk. 1
Artikel 26, stk. 2
Artikel 27
Artikel 28
Artikel 29
Artikel 30
Artikel 30a
Artikel 31
Artikel 32

Artikel 44
Artikel 45
Artikel 25
Artikel 26
Artikel 27
Artikel 28, stk. 1, andet afsnit
Artikel 28, stk. 2 til 4
Artikel 29 stk. 1 til 3
Artikel 29, stk. 4, første og andet afsnit
Artikel 29, stk. 5 til 12
Artikel 30
Artikel 31
Artikel 32
-
Artikel 34, stk. 1
-
Artikel 34, stk. 2
Artikel 35
Artikel 36
Artikel 37
Artikel 38
-
Artikel 39
Artikel 40
-
Artikel 41
-
Artikel 42
-

Artikel 33

Artikel 34, første afsnit

Bilag

Bilag II

-

Artikel 48, første afsnit

-

-

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr./98

98/0110 (CNS)

af

om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) En forudsætning for, at det fælles marked for landbrugsprodukter kan fungere og udvikle sig efter hensigten, er en fælles landbrugspolitik, der navnlig omfatter fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, hvis udformning afhænger af produktets art;
- 2) den fælles landbrugspolitik tager sigte på at virkeliggøre målene i traktatens artikel 39; i sektoren for mælk og mejeriprodukter er det for at stabilisere markederne og sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard nødvendigt, at interventionsorganerne på grundlag af en ensartet prisordning kan træffe interventionsforanstaltninger på markedet, herunder opkøbe smør og skummetmælkspulver og yde støtte til privat oplagring af disse produkter; disse foranstaltninger bør dog gøres ensartede for ikke at lægge hindringer i vejen for de pågældende produkters frie bevægelighed inden for EF;
- 3) ved Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992³ blev der indført en ordning med en tillægsafgift i sektoren for mælk og mejeriprodukter for at mindske uligevægten mellem udbud og efterspørgsel på markedet for mælk og mejeriprodukter og de deraf følgende strukturelle overskud; denne ordning gælder i seks nye på hinanden følgende tolv månedersperioder fra den 1. april 2000;
- 4) for at fremme forbruget af mælk og mejeriprodukter i EF og øge disse produkters konkurrenceevne på de internationale markeder bør markedsstøtten indskrænkes, navnlig ved en gradvis nedsættelse af indikativpriserne og interventionspriserne for smør og skummetmælkspulver;
- 5) gennemførelsen af en interventionsordning for smør bør medvirke til at bevare smørs konkurrenceevne på markedet og til at gøre oplagringen så effektiv som muligt; de kvalitetskrav, der skal overholdes for smør, er en afgørende faktor, når det gælder virkeliggørelsen af disse mål; interventionsopkøb bør finde sted i det omfang, det er nødvendigt for at bevare markedsstabiliteten, idet der tages udgangspunkt i markedsprisen for smør i medlemsstaterne, og bør foregå ved licitation;

1

2

3 EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Forordning om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 614/97 af 8.4.1997 (EFT L 94 af 9.4.1997, s. 4).

- 6) hvad angår støtte til privat oplagring af smør, bør støtten være betinget af, at smørret er fremstillet af fløde og mælk af EF-oprindelse, og en henvisning til nationale kvalitetsklasser bør stadig være en betingelse for støtteberettigelse;
- 7) ud over intervention for smør og frisk fløde kræves der andre EF-interventionsforanstaltninger for at opnå det bedst mulige udbytte af mælkeproteinerne og for at støtte priserne for produkter, der er af særlig betydning for prisdannelsen, når det gælder producentpriserne for mælk; det bør være foranstaltninger i form af opkøb af skummetmælkspulver og støtte til privat oplagring af dette produkt; det normale interventionsopkøb af skummetmælkspulver kan dog suspenderes, når det når op på en vis mængde, og kan erstattes af opkøb ved licitation;
- 8) for at undgå forskelsbehandling af erhvervsdrivende, der sælger til offentlig intervention, og for at EF-midlerne kan forvaltes korrekt, bør der fastsættes et minimumskrav til proteinindholdet i skummetmælkspulver, der opkøbes til intervention; indholdet bør fastsættes ud fra gældende handelsnormer og på en sådan måde, at det ikke kan anvendes som kriterium for udelukkelse fra intervention;
- 9) for at bidrage til at skabe ligevægt på markedet og stabilisere markedspriserne for mælk og mejeriprodukter bør der indføres supplerende foranstaltninger, som skaber øget mulighed for afsætning af mejeriprodukter; disse foranstaltninger bør dels omfatte støtte til privat oplagring af visse ostetyper, dels støtte til afsætning af visse mejeriprodukter, der går til bestemte anvendelsesformål og destinationer;
- 10) for at fremme de unges forbrug af mælk bør EF kunne afholde en del af udgifterne til støtte til uddeling af mælk til skoleelever;
- 11) som følge af den indskrænkede markedsstøtte i sektoren for mælk og mejeriprodukter bør der indføres indkomststøtteforanstaltninger for mælkeproducenterne; disse foranstaltninger bør have form af en malkekopræmie, der stiger i takt med den gradvise indskrænkning af markedsstøtten; den individuelle indkomststøtte bør beregnes på grundlag af de pågældende producenters individuelle referencemængder og den gennemsnitlige mælkeydelse i EF; for at sikre, at ordningen anvendes korrekt, for at tage hensyn til EF's multilaterale forpligtelser og for at kunne holde budgettet under kontrol bør den samlede indkomststøtte ikke kunne overstige de gældende samlede referencemængder i medlemsstaterne ved præmieordningens ikrafttrædelse;
- 12) for at opnå en forenkling bør malkekopræmien forvaltes og ydes sammen med den tilsvarende indkomststøtte for malkekøer under den fælles markedsordning for oksekød;
- 13) vilkårene for mælkeproduktion og producenternes indkomstsituation varierer betydeligt i de forskellige produktionsområder i EF; en EF-dækkende ordning med ensartede betalinger for malkekøer til alle producenter ville være for usmidig til, at den på tilfredsstillende måde kunne tilgodese de strukturelle og naturbetingede forskelle og de deraf følgende forskelligartede behov; der bør derfor indføres en fleksibel ordning i form af supplerende EF-betalinger, som fastlægges og foretages af medlemsstaterne inden for faste globale beløb og efter visse fælles kriterier; de globale beløb bør tildeles medlemsstaterne på grundlag af deres samlede mælkerferencemængde; de fælles kriterier har bl.a. til formål at forhindre, at de supplerende betalinger kommer til at virke diskriminerende, og fuldt ud at tage hensyn til EF's relevante multilaterale forpligtelser; det er navnlig vigtigt, at medlemsstaterne kun vil kunne udøve deres skøn efter objektive kriterier, skal sikre lige behandling og undgå forvriddning af markeds- og konkurrencevilkårene; det bør fastsættes, hvilke former for supplerende betalinger der kan komme på tale; de supplerende betalinger bør finde sted i form af præmientilæg og arealbetalinger;

- 14) præmietillæggene bør ydes som et supplerende beløb pr. malkekopræmieenhed; den samlede støtte, der kan ydes pr. præmieenhed pr. år, bør begrænses;
- 15) der bør kun foretages arealbetalinger for græsarealer uden for omdrift, som ikke er omfattet af andre EF-markedsstøtteforanstaltninger; arealbetalingerne bør finde sted på grundlag af regionale basisgræsarealer uden for omdrift, som fastlægges af medlemsstaterne ud fra historiske referencedata; arealbetalingen pr. ha, herunder supplerende arealbetalinger under den fælles markedsordning for oksekød, bør højst svare til gennemsnitsstøtten pr. ha under støtteordningen for producenter af visse markafgrøder;
- 16) for at opnå den ønskede økonomiske virkning bør direkte betalinger finde sted inden for visse frister;
- 17) skulle indgift af bovin somatotropin til malkekøer blive forbudt i henhold til EF-forskrifterne, bør Kommissionen indføre sanktioner, der er analoge med dem, som er forudsat i den fælles markedsordning for oksekød for anvendelse af visse forbudte stoffer i oksekødsproduktionen;
- 18) oprettelsen af et enhedsmarked for mælk og mejeriprodukter inden for EF forudsætter, at der indføres ensartede regler for handelen over EF's ydre grænser; ved siden af interventionsforanstaltningerne skulle en handelsordning med importafgifter og eksportrestitutioner i princippet stabilisere EF-markedet; handelsordningen bør baseres på de forpligtelser, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden;
- 19) for at kunne kontrollere omfanget af samhandelen med tredjelande med mælk og mejeriprodukter bør der indføres en ordning med import- og eksportlicenser for visse produkter, herunder en ordning med sikkerhedsstillelse for, at de transaktioner, som licenserne gives for, gennemføres;
- 20) for at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af bestemte landbrugsprodukter bør importen af et eller flere af disse produkter pålægges en tillægsimporttold, hvis visse betingelser er opfyldt;
- 21) Kommissionen bør på visse betingelser have beføjelse til at åbne og forvalte toldkontingenter, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktaten, eller af andre rådsforanstaltninger; Kommissionen bør desuden have analoge beføjelser, når det gælder visse toldkontingenter, der åbnes af tredjelande;
- 22) bestemmelser om ydelse af en restitution ved eksport til tredjelande, som er baseret på forskellen mellem priserne i EF og priserne på verdensmarkedet og er omfattet af den aftale om landbrug⁴, der er indgået i WTO, bør gøre det muligt at sikre EF's deltagelse i den internationale handel med mælk og mejeriprodukter; der bør fastsættes mængde- og kvalitetsgrænser for disse restitutioner;
- 23) værdigrænsernes overholdelse kan sikres under restitutionernes fastsættelse og ved den betalingskontrol, der gennemføres i henhold til bestemmelserne om Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget; kontrollen kan lattes ved obligatorisk forudfastsættelse af restitutionerne, uden at dette i øvrigt udelukker muligheden for, at der i tilfælde af differentierede restitutioner foretages en ændring af den forudfastsatte destination inden for et geografisk område, der er omfattet af en enkelt restitutionssats; i tilfælde af, at destinationen ændres, bør der ske udbetaling af den restitution, der gælder for den virkelige destination, idet restitutionsbeløbet dog ikke kan være større end det, der gælder for den forudfastsatte destination;
- 24) for at det kan kontrolleres, at mængdekravet overholdes, er det nødvendigt, at der indføres en pålidelig og effektiv overvågningsordning; derfor bør enhver restitutionsydelse gøres betinget af, at der udstedes en eksportlicens; inden for de tilladte grænser bør restitutionerne ydes afhængig af den særlige situation for det berørte produkt; der bør kun tillades undtagelser fra denne regel for forarbejdede produkter uden for traktatens bilag II, som der ikke gælder mængdemæssige begrænsninger for, og for fødevarerhjælp, som ikke er omfattet af nogen begrænsninger; overvågningen af de mængder, der eksporteres med restitution i de produktionsår, der er nævnt i WTO-aftalen om landbrug, bør ske på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for det enkelt produktionsår;

⁴ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

- 25) ud over den ovennævnte ordning og i det omfang det er nødvendigt for, at den kan fungere efter hensigten, bør der fastsættes bestemmelser om regulering af eller, når markedssituationen kræver det, forbud mod anvendelse af proceduren for aktiv forædling;
- 26) der bør fastsættes foranstaltninger, som skal træffes, når en væsentlig stigning eller nedgang i priserne forstyrrer eller truer med at forstyrre EF-markedet;
- 27) ordningen med told og afgifter gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved EF's ydre grænser; i særlige tilfælde kan den ordning, der er indført for det indre marked og for told og afgifter, dog vise sig utilstrækkelig; for at EF-markedet i sådanne tilfælde ikke skal være ubeskyttet over for eventuelle deraf følgende forstyrrelser, bør EF have mulighed for omgående at træffe alle de nødvendige foranstaltninger; disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af de relevante WTO-aftaler;
- 28) begrænsninger af de frie varebevægelser som følge af anvendelsen af foranstaltninger, der skal forhindre spredning af dyresygdomme, kan skabe problemer på markedet i en eller flere medlemsstater; der bør derfor kunne indføres særforanstaltninger til at støtte markedet for at afhjælpe sådanne situationer;
- 29) oprettelsen af et enhedsmarkedet kunne bringes i fare ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, som gør det muligt at vurdere støtte, der ydes af medlemsstaterne, og at forbyde støtte, som er uforenelig med det fælles marked, finde anvendelse under den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter;
- 30) medlemsstaterne og Kommissionen bør, efterhånden som det fælles marked for mælk og mejeriprodukter udvikler sig, løbende udveksle de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning;
- 31) for at lette gennemførelsen af de påtænkte foranstaltninger, bør der fastsættes en procedure for tilrettelæggelse af et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forvaltningskomité;
- 32) medlemsstaternes udgifter på grund af de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, bør finansieres af EF i henhold til artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EF) nr./.... af om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁵;
- 33) den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter bør på samme tid tilgodese målene i traktatens artikel 39 og artikel 110;
- 34) den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁶, er blevet ændret gentagne gange; på grund af antallet af tekster, deres komplicerede karakter og offentliggørelsen i forskellige numre af De Europæiske Fællesskabers Tidende er de vanskelige at anvende, og de opfylder således ikke det

⁵ EFT L.....

⁶ EFT L 148 af 28.6.1968, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 (EFT L 206 af 16.8.1996, s. 21).

krav om klarhed, der må stilles til retsfor skrifter, de bør derfor kodificeres i en ny forordning, og forordning (EØF) nr. 804/68 bør ophæves; de essentielle bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 986/68⁷, (EØF) nr. 987/68⁸, (EØF) nr. 508/71⁹, (EØF) nr. 1723/81¹⁰, (EØF) nr. 2990/82¹¹, (EØF) nr. 1842/83¹² og (EØF) nr. 777/87¹³ er optaget i nærværende forordning og bør derfor ophæves;

- 35) overgangen fra ordningerne i forordning (EØF) nr. 804/68 til ordningerne i denne forordning kan volde problemer, som ikke er behandlet i denne forordning; i tilfælde af, at sådanne problemer opstår, bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige overgangsforanstaltninger; Kommissionen bør også bemyndiges til at løse specifikke praktiske problemer -

⁷ EFT L 169 af 18.7.1968, s. 4. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1802/95 (EFT L 174 af 26.7.1995, s. 31).

⁸ EFT L 169 af 18.7.1968, s. 6. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1435/90 (EFT L 138 af 31.5.1990, s. 8).

⁹ EFT L 58 af 11.3.1971, s. 1.

¹⁰ EFT L 172 af 30.6.19081, s. 14. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 863/84 (EFT L 90 af 1.4.1984, s. 23).

¹¹ EFT L 314 af 10.11.1982, s. 26. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2442/96 (EFT L 333 af 21.12.1996, s. 1).

¹² EFT L 183 af 7.7.1983, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1958/97 (EFT L 277 af 10.10.1997, s. 1).

¹³ EFT L 78 af 20.3.1987, s. 10. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1634/91 (EFT L 150 af 15.6.1991, s. 26).

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter gælder for følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
a) 0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler
b) 0402	Mælk og fløde, koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler
c) 0403 10 11 til 39 0403 90 11 til 69	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, yoghurt, kefir og anden fermenteret eller syret mælk og fløde, også koncentreret, tilsat sukker og andre sødemidler, men ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao
d) 0404	Valle, også koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler; varer bestående af naturlige mælkebestanddele, også tilsat sukker eller andre sødemidler, ikke andetsteds tariferet
e) ex 0405	Smør og andre mælkefedtstoffer, smørbare mælkefedtstoffer med et fedtindhold på over 75 vægtprocent, men under 80 vægtprocent
f) 0406	Ost og ostemasse
g) 1702 19 00	Lactose og lactosesirup uden indhold af tilsatte aromastoffer eller farvestoffer og af en renhedsgrad i tør tilstand på under 99 vægtprocent
h) 2106 90 51	Sirup af lactose, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer

j) ex 2309

Tilberedt dyrefoder:

- Foder og tilberedninger, som indeholder produkter, på hvilke denne forordning umiddelbart eller i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2730/75¹⁴, finder anvendelse, med undtagelse af foder og tilberedninger på hvilke Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92¹⁵ finder anvendelse

¹⁴ EFT L 281 af 1.11.1975, s. 20. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2931/95 (EFT L 307 af 20.12.1995, s. 10).

¹⁵ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 923/96 (EFT L 126 af 24.5.1996, s. 37).

KAPITEL I

Det indre marked

AFSNIT I

Priser

Artikel 2

For alle de i artikel 1 anførte produkter begynder mejeriåret den 1. juli og slutter den 30. juni det følgende år.

Artikel 3

1. Indikativprisen i EF for mælk med 3,7% fedtindhold frit leveret til mejeri og udtrykt i ECU/100 kg fastsættes til:
 - 29,66 for perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2001
 - 28,35 for perioden fra 1. juli 2001 til 30. juni 2002
 - 27,04 for perioden fra 1. juli 2002 til 30. juni 2003
 - 25,72 fra 1. juli 2003.

Indikativprisen er den pris, der søges opnået af producenterne for al mælk, der sælges på EF-markedet og på tredjelandsmarkeder.

2. Rådet kan ændre indikativprisen efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 4

1. Interventionspriserne i EF udtrykt i ECU/100 kg fastsættes:
 - a) for smør til:
 - 315,89 for perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2001
 - 303,59 for perioden fra 1. juli 2001 til 30. juni 2002
 - 291,28 for perioden fra 1. juli 2002 til 30. juni 2003
 - 278,97 fra 1. juli 2003
 - b) for skummetmælkspulver til:
 - 197,81 for perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2001
 - 190,11 for perioden fra 1. juli 2001 til 30. juni 2002
 - 182,40 for perioden fra 1. juli 2002 til 30. juni 2003

- 174,69 fra 1. juli 2003.

2. Rådet kan ændre interventionspriserne efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 5

Prisordningen oprettes, uden at det foregriber gennemførelsen af tillægsafgiftsordningen.

AFSNIT II

INTERVENTION

Artikel 6

1. Når markedspriserne for smør i en eller flere medlemsstater ligger under 92% af interventionsprisen for en repræsentativ periode, foretager interventionsorganerne i den eller de pågældende medlemsstater opkøb ved offentlig licitation efter licitationsbetingelser, der skal fastlægges nærmere.

Opkøbsprisen, der fastsættes af Kommissionen, skal mindst udgøre 90% af interventionsprisen.

Når markedspriserne i den eller de pågældende medlemsstater er lig med eller højere end 92% af interventionsprisen for en repræsentativ periode, suspenderes opkøb ved licitation.

2. Interventionsorganernes opkøb efter stk. 1 kan kun omfatte smør, der direkte og udelukkende er fremstillet af pasteuriseret fløde i en godkendt virksomhed i EF, og

a) som har følgende karakteristika:

- et smorfedtindhold på mindst 82 vægtprocent og et vandindhold på højst 16 vægtprocent
- ved opkøbet ikke overstiger en alder, der skal fastlægges nærmere
- opfylder betingelser, der skal fastlægges nærmere, med hensyn til minimumsmængde og emballage

b) som opfylder visse krav, der skal fastlægges nærmere, bl.a. vedrørende:

- holdbarhed; supplerende krav, som interventionsorganerne kan fastsætte
- indhold af frie fedtsyrer
- peroxidtal
- mikrobiologisk kvalitet
- organoleptiske egenskaber (udseende, konsistens, smag og lugt).

Nærmere fastlagte nationale kvalitetsklasser kan anføres på emballagen for smør, der opfylder nationale kvalitetskrav.

Transportomkostningerne afholdes på nærmere fastsatte betingelser med et fast beløb af interventionsorganet, hvis smørret leveres til et kølehus, der mindst er beliggende i en nærmere fastlagt afstand fra det sted, hvor smørret er blevet opbevaret.

3. Støtte til privat oplagring ydes for:

- fløde
- usaltet smør, der er fremstillet af fløde eller mælk i en godkendt virksomhed i EF, med et smørfedtindhold på mindst 82 vægtprocent og et vandindhold på højst 16 vægtprocent
- saltet smør, der er fremstillet af fløde eller mælk i en godkendt virksomhed i EF, med et smørfedtindhold på mindst 80 vægtprocent, et vandindhold på højst 16 vægtprocent og et saltindhold på højst 2 vægtprocent.

Smørret skal svare til nærmere fastlagte nationale kvalitetsklasser og mærkes i overensstemmelse hermed.

Støtten fastsættes ud fra udgifterne til oplagring og den forventede udvikling i priserne for frisk smør og lagersmør. Har markedet ved udlagringen udviklet sig ugunstigt, og kunne denne udvikling ikke forudses ved indlagringen, kan støtten forhøjes.

Der ydes støtte til privat oplagring på betingelse af, at der indgås en oplagringskontrakt på nærmere fastlagte betingelser af interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område den fløde eller det smør, der er omfattet af støtte, oplagres.

Hvis markedssituationen gør det påkrævet, kan Kommissionen beslutte at sende en del af eller hele den mængde fløde eller smør, der er indgået kontrakt om privat oplagring af, på markedet igen.

4. Afsætning af smør, som interventionsorganerne har opkøbt, sker til en minimumspris og på nærmere fastlagte betingelser, således at markedsligevægten ikke bringes i fare, og at køberne behandles ens og har lige adgang til det udbudte smør. Hvis det udbudte smør sælges med henblik på eksport, kan der fastsættes særlige betingelser for at sikre, at produktets bestemmelsessted ikke ændres, og for at der kan tages hensyn til de særlige krav i forbindelse med sådanne salg.

Hvis det smør, som interventionsorganerne har opkøbt, ikke kan afsættes på normale betingelser i et mejeriår, kan der træffes særlige foranstaltninger. Hvis arten af disse foranstaltninger gør det berettiget, træffes der også særforanstaltninger for at opretholde afsætningsmulighederne for de produkter, for hvilke den i stk. 3 nævnte støtte er blevet ydet.

5. Interventionsordningen anvendes således:

- at smørrets konkurrencedygtighed på markedet opretholdes
- at smørrets oprindelige kvalitet så vidt muligt bevares
- at den fører til den mest rationelle oplagring.

6. I denne artikel forstås ved:

- mælk: komælk, der er produceret i EF
- fløde: fløde, der direkte og udelukkende er fremstillet af mælk.

Artikel 7

1. På betingelser, der skal fastsættes nærmere, opkøber det af hver medlemsstat udpegede interventionsorgan spraytørretm, til interventionsprisen, skummetmælkspulver af bedste kvalitet, som direkte og udelukkende er fremstillet af skummetmælk i en i EF godkendt virksomhed, og som tilbydes det i perioden fra 1. marts til 31. august, og som:

- har et proteinindhold på mindst 35,6 vægtprocent beregnet på fedtfrit tørstof
- opfylder bestemte krav til holdbarheden, som skal fastsættes nærmere
- opfylder visse betingelser, som skal fastsættes nærmere, med hensyn til minimumsmængde og emballage.

Interventionsorganerne opkøber dog også skummetmælkspulver med et proteinindhold på mindst 31,4% og under 35,6% beregnet på fedtfrit tørstof, hvis de øvrige betingelser i første afsnit er opfyldt. I så fald er opkøbsprisen lig med interventionsprisen nedsat med 1,75% for hvert procentpoint, proteinindholdet ligger under 35,6%.

Interventionsprisen er den pris, der på dagen for skummetmælkspulverets fremstilling gælder for skummetmælkspulver, som leveres til et af interventionsorganet udpeget lager. Transportomkostningerne afholdes på nærmere fastsatte betingelser med et fast beløb af interventionsorganet, hvis skummetmælkspulveret leveres til et lager, der mindst er beliggende i en nærmere fastlagt afstand fra det sted, hvor skummetmælkspulveret er blevet opbevaret.

Skummetmælkspulveret må kun opbevares på lagre, der opfylder betingelser, som skal fastsættes nærmere.

2. Kommissionen kan suspendere opkøbet af skummetmælkspulver efter stk. 1, så snart de mængder, der tilbydes til intervention i perioden fra 1. marts til 31. august hvert år, overstiger 109 000 tons.

I så fald kan interventionsorganernes opkøb finde sted ved offentlig licitation efter licitationsbetingelser, som skal fastsættes nærmere.

3. Det kan besluttes at yde støtte til privat oplagring af skummetmælkspulver af bedste kvalitet, der direkte og udelukkende er fremstillet af skummetmælk i en i EF godkendt virksomhed, især hvis udviklingen i priserne på og lagrene af dette produkt vidner om en alvorlig uligevægt på markedet, som kan fjernes eller mindskes ved oplagring en del af året. For at der kan ydes støtte, skal skummetmælkspulveret opfylde visse betingelser, som skal fastsættes nærmere.

Støtten fastsættes ud fra udgifterne til oplagring og den forventede udvikling i priserne for skummetmælkspulver.

Støtte til privat oplagring er betinget af, at der indgås en oplagringskontrakt på nærmere fastlagte betingelser af interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område det skummetmælkspulver, der er omfattet af støtte, oplagres. Hvis markedssituationen gør det påkrævet, kan Kommissionen beslutte at sende en del af eller hele den mængde skummetmælkspulver, der er indgået kontrakt om privat oplagring af, på markedet igen.

4. Afsætning af skummetmælkspulver, som interventionsorganerne har opkøbt, sker til en minimumspris og på nærmere fastlagte betingelser, således at markedsligevægten ikke bringes i fare, og at køberne behandles ens og har lige adgang til det udbudte skummetmælkspulver.

Hvis det udbudte skummetmælkspulver sælges med henblik på eksport, kan der fastsættes særlige betingelser for at sikre, at produktets bestemmelsessted ikke ændres, og for at der kan tages hensyn til de særlige krav i forbindelse med sådanne salg.

Hvis det skummetmælkspulver, som interventionsorganerne har opkøbt, ikke kan afsættes på normale vilkår i et mejeriår, kan der træffes særlige foranstaltninger.

5. I denne artikel forstås ved skummetmælk skummetmælk, der direkte og udelukkende er fremstillet af komælk, som er produceret i EF.

Artikel 8

1. På visse betingelser, som skal fastlægges nærmere, ydes der støtte til privat oplagring af følgende oste:

- a) Grana Padano, mindst ni måneder gammel
- b) Parmigiano Reggiano, mindst femten måneder gammel
- c) Provolone, mindst tre måneder gammel

hvis disse oste opfylder bestemte betingelser.

2. Støtten til privat oplagring fastsættes ud fra oplagringsomkostningerne og den forventede udvikling i markedspriserne.

3. Gennemførelsen af de foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 1, påhviler det interventionsorgan, som den medlemsstat, i hvilken de pågældende oste er fremstillet og er berettiget til oprindelsesbetegnelse, har udpeget.

For at der kan ydes støtte til privat oplagring, skal der indgås en oplagringskontrakt med interventionsorganet. En sådan kontrakt skal indgås på betingelser, der skal fastlægges nærmere.

Hvis markedssituationen gør det påkrævet, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 41 beslutte, at interventionsorganet kan bringe en del af eller hele mængden af oplagret ost på markedet igen.

Artikel 9

1. Der kan ydes støtte til privat oplagring af oste, som kan lagres, og af oste, som er fremstillet af fåre- og/eller gedemælk og mindst skal modne i seks måneder, hvis prisudviklingen og lagersituationen for disse oste tyder på en alvorlig uligevægt på markedet, som kan fjernes eller mindskes ved oplagring en del af året.

2. Støtten fastsættes ud fra oplagringsomkostningerne og den ligevægt, der skal opretholdes mellem oste, som der kan ydes støtte for, og andre oste, der kommer på markedet.

3. Hvis situationen på EF-markedet gør det påkrævet, kan Kommissionen beslutte at bringe en del af eller alle de oste, der er omfattet af kontrakter om privat oplagring, på markedet igen.

4. Hvis markedspriserne for lageroste på det tidspunkt, hvor oplagringskontrakten udløber, er højere end prisen på det tidspunkt, hvor kontrakten blev underskrevet, kan der træffes beslutning om at tilpasse støttebeløbet i overensstemmelse hermed.

Artikel 10

Efter proceduren i artikel 41:

- a) vedtages gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit, navnlig bestemmelserne for fastsættelse af markedspriserne for smør
- b) fastsættes støttebeløbene for privat oplagring i henhold til dette afsnit
- c) vedtages de øvrige beslutninger om foranstaltninger, som Kommissionen kan træffe i henhold til dette afsnit.

AFSNIT III

Afsætningsforanstaltninger

Artikel 11

1. Der ydes støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver, som anvendes til foder, hvis disse produkter opfylder bestemte betingelser.
Kærnemælk og kærnemælkspulver sidestilles med skummetmælk og skummetmælkspulver i henhold til denne artikel.
2. Støttebeløbene fastsættes under hensyntagen til følgende faktorer:
 - interventionsprisen for skummetmælkspulver
 - udviklingen i forsyningssituationen for skummetmælk og skummetmælkspulver og udviklingen i anvendelsen heraf til foder
 - udviklingen i priserne for kalve
 - udviklingen i markedspriserne for konkurrerende proteiner i forhold til markedspriserne for skummetmælkspulver.
3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig betingelserne for ydelse af denne støtte og støttebeløbene, fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 41.

Artikel 12

1. På de i henhold til stk. 2 og 3 fastsatte betingelser ydes der støtte til skummetmælk, som er produceret i EF og forarbejdes til kasein og kaseinater, hvis mælken og den kasein eller de kaseinater, som er fremstillet deraf, opfylder bestemte betingelser.
2. Støtten kan differentieres efter, om skummetmælken forarbejdes til kasein eller kaseinater, og efter disse produkters kvalitet.

Støtten fastsættes under hensyntagen til følgende faktorer:

- interventionsprisen for skummetmælkspulver eller markedsprisen for spraytørret skummetmælkspulver af bedste kvalitet, hvis denne pris overstiger interventionsprisen
 - markedsprisen for kasein og kaseinater på EF-markedet og verdensmarkedet.
3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig betingelserne for ydelse af denne støtte og støttebeløbet, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 41.

Artikel 13

1. Opstår der eller er der fare for, at der opstår overskud af mejeriprodukter, kan Kommissionen beslutte, at der skal ydes støtte, så smør og koncentreret smør kan købes til nedsatte priser af:
- a) institutioner og samfund, der ikke arbejder med gevinst for øje
 - b) medlemsstaternes væbnede styrker og hermed ligestillede enheder
 - c) konditorvare- og konsumisfabrikanter
 - d) fabrikanter af andre levnedsmidler, der skal fastlægges nærmere.
2. De i denne artikel fastsatte foranstaltninger og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig bestemmelserne for støttebeløbet og fastlæggelsen af produkterne i stk. 1, litra d), vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 41.

Artikel 14

1. På de i stk. 3 og 4 fastsatte betingelser og i henhold til stk. 5 ydes der EF-støtte til uddeling til skoleelever af visse forarbejdede mejeriprodukter henhørende under KN-kode 0401, 0403, 0404 90 og 0406 eller KN-kode 2202 90.
2. Som supplement til EF-støtten kan medlemsstaterne yde national støtte til uddeling af de i stk. 1 anførte produkter til skoleelever.
3. For sødmælks vedkommende svarer EF-støtten til 95% af indikativprisen for mælk. For andre mejeriprodukters vedkommende fastlægges støttebeløbene ud fra mælkeindholdet i de pågældende produkter.
4. Den i stk. 1 nævnte støtte ydes for en mængde på højst 0,25 l mælkeækvivalent pr. elev og pr. dag.
5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og støttebeløbet vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 41.

AFSNIT IV

Direkte betalinger

Artikel 15

1. Der udbetales en malkekopræmie til producenterne. Den ydes pr. kalenderår og pr. bedrift.
2. Beløbet pr. præmieenhed fastsættes til:
 - 25 ECU for kalenderåret 2000
 - 50 ECU for kalenderåret 2001
 - 75 ECU for kalenderåret 2002
 - 100 ECU for kalenderåret 2003 og de følgende kalenderår.

Den suppleres med beløbene pr. præmieenhed i bilag IV til forordning (EF) nr.¹⁶[oksekod] for den pågældende medlemsstat og det pågældende kalenderår.

3. Antallet af præmieenheder, som en producent er berettiget til, bestemmes ved, at den individuelle referencemængde for mælk udtrykt i tons, som er til rådighed på bedriften den 31. marts i det pågældende kalenderår, divideres med tallet 5,8, som repræsenterer den gennemsnitlige mælkeydelse i EF.

Med henblik på anvendelsen af det foregående afsnit betragtes individuelle referencemængder, der midlertidig er afstået i henhold til artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3950/92 den 31. marts i det pågældende kalenderår, som værende til rådighed på overtagerens bedrift i det pågældende kalenderår.

Hvis summen af alle individuelle referencemængder i en medlemsstat den 31. marts i et kalenderår overstiger summen af de tilsvarende samlede mængder i den pågældende medlemsstat, der er fastsat for tolv månedersperioden 1999/2000, tager den pågældende medlemsstat efter objektive kriterier de nødvendige skridt til forholdsmæssigt at nedsætte det samlede antal præmieenheder på sit område for det pågældende kalenderår.

4. Ved anvendelsen af dette afsnit gælder definitionerne af "producent" og "bedrift" i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 3950/92.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne foretager supplerende betalinger på årsbasis til producenterne på deres område inden for de globale beløb, der er anført i bilag I. Disse betalinger finder sted efter objektive kriterier, herunder bl.a. de relevante produktionsstrukturer og -betingelser, og navnlig på en sådan måde, at der sikres lige behandling af producenterne, og forvriddning af markeds- og konkurrencevilkårene undgås. Desuden må disse betalinger ikke være knyttet til udsving i markedspriserne.
2. Supplerende betalinger kan finde sted i form af præmietillæg (artikel 17) og/eller arealbetalinger (artikel 18).

¹⁶ EFT L.....

Artikel 17

1. Præmietillæg kan kun ydes som et supplerende beløb pr. malkekopræmieenhed som nævnt i artikel 15, stk. 2.
2. Malkekopræmien og præmietillægget, herunder eventuelle andre beløb, der udbetales for malkekøer efter forordning (EF) nr. [oksekød], pr. præmieenhed og kalenderår må tilsammen ikke overstige:
 - 90 ECU for kalenderåret 2000
 - 180 ECU for kalenderåret 2001
 - 270 ECU for kalenderåret 2002
 - 330 ECU for kalenderåret 2003 og de følgende kalenderår.

Artikel 18

1. Der foretages arealbetalinger pr. ha græsareal uden for omdrift:
 - a) som producenterne kan udnytte i løbet af det pågældende kalenderår
 - b) som ikke udnyttes for at opfylde de specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad, der er nævnt i artikel 14, stk. 3, i forordning (EF) nr. [oksekød], og
 - c) for hvilket der ikke ansøges om støtte i henhold til støtteordningen for producenter af visse markafgrøder, i henhold til støtteordningen for tørret foder og i henhold til EF-støtteordninger for andre flerårige kulturer eller gartnerikulturer for samme år.

Græsarealet uden for omdrift i et område, for hvilket der kan foretages arealbetalinger, må ikke overstige det relevante regionale basisareal.

2. De regionale basisarealer fastsættes af medlemsstaterne i henhold til artikel 15 i forordning (EF) nr. [oksekød].
3. Arealbetalingen pr. ha, herunder arealbetalinger efter artikel 15 i forordning (EF) nr. [oksekød], må ikke overstige:
 - 210 ECU for kalenderåret 2000
 - 280 ECU for kalenderåret 2001
 - 350 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.
4. I denne artikel forstås ved græsareal uden for omdrift jord, der ikke indgår i omdriften, og som anvendes til vedvarende (fem år eller mere) produktion af græs (sået eller naturligt).

Artikel 19

1. Inden den 1. januar 2000 giver medlemsstaterne Kommissionen nærmere oplysninger om deres nationale ordninger for supplerende betalinger. Eventuelle ændringer af disse ordninger meddeles Kommissionen senest en måned efter vedtagelsen.
2. Inden den 1. april 2004 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om gennemførelsen af artikel 16, 17 og 18.

Inden den 1. januar 2005 vurderer Kommissionen gennemførelsen af artikel 16 til 18 og undersøger fordelingen af EF-midlerne mellem medlemsstaterne i henhold til bilag I. Om nødvendigt forelægger Kommissionen Rådet relevante forslag.

Artikel 20

Direkte betalinger efter dette afsnit finder sted fra den 16. oktober i det pågældende kalenderår umiddelbart efter de foreskrevne inspektioner og, medmindre der er tale om behørigt begrundede undtagelsestilfælde, senest den 30. juni i det følgende år.

Artikel 21

De direkte betalinger i dette afsnit kan ændres efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, på baggrund af udviklingen i produktion, produktivitet og markedsforhold.

Artikel 22

Hvis indgift af bovin somatotropin til malkende koer ikke er tilladt efter eller på grundlag af EF-forskrifterne, eller hvis bedrifternes adgang til dette stof er reguleret på anden måde, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 41 foranstaltninger, der er analoge med foranstaltningerne i artikel 21 i forordning (EF) nr. [oksekod].

Artikel 23

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 41.

Artikel 24

Udgifterne til de direkte betalinger i dette afsnit betragtes som udgifter til interventionsforanstaltninger i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. [EUGFL].

KAPITEL II

Samhandelen med tredjelande

Artikel 25

1. Ved import til EF af de i artikel 1 nævnte produkter kræves der fremlagt en importlicens. Ved eksport af disse produkter fra EF kan der kræves fremlagt en eksportlicens.
2. Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i EF han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 28, 29 og 30.

Licensen gælder for hele EF. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode. Sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

3. Følgende vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 41:
 - a) listen over de produkter, for hvilke der kræves eksportlicens
 - b) licensens gyldighedsperiode og
 - c) de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 26

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsen i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 27

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af nogle af de i artikel 1 nævnte produkter, pålægges importen til den i artikel 26 nævnte toldsats af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde, hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.
2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, EF meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til EF i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.
3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.
4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 41. De omfatter navnlig:
 - a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen
 - b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 28

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af aftaler, som er indgået efter traktatens artikel 228, eller af andre rådsforanstaltninger, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 41.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter "først til mølle"-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til mængden, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med "samtidig behandling")
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode "traditionelle/nye mønstre").

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på EF- markedet og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der eventuelt tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, som er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, om nødvendigt med en hensigtsmæssig tidsfordeling, fastlægger den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

- a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 29

1. Hvis der i en aftale, som er indgået efter traktatens artikel 228, er fastsat fuld eller delvis forvaltning af et toldkontingent, som er åbnet af et tredjeland for de i artikel 1 nævnte produkter, vedtages forvaltningsmetoden og de nærmere bestemmelser efter proceduren i artikel 41.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

- en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter "først til mølle"-princippet)
- en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med "samtidig behandling")
- en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode "traditionelle/nye mønstre").

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder, især sådanne, der sikrer fuld udnyttelse af de muligheder, som det pågældende kontingent åbner.

De må ikke medføre nogen forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

Artikel 30

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand eller i form af varer, som er anført i bilag II, hvis det drejer sig om produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g), på grundlag af de priser, der

gælder i den internationale handel, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse priser og priserne i EF i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitutionen for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er anført i bilag II, kan ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de udføres i uændret stand.

2. For så vidt angår tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende

b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele EF.

Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 41. Fastsættelsen kan ske:

a) med regelmæssige tidsintervaller

b) ved licitation for de produkter, som denne metode hidtil har været fastsat for.

Medmindre fastsættelsen sker ved licitation, fastsættes listen over produkter, for hvilke der ydes restitution, samt restitutionens størrelse mindst en gang hver fjerde uge. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end fire uger eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ. For de i artikel 1 nævnte produkter, der eksporteres i form af varer, som er nævnt i bilag II, kan der dog fastsættes en anden rytme efter proceduren i artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 3448/93¹⁷.

4. Restitutionerne for de i artikel 1 nævnte produkter, som eksporteres i uændret form, fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling i

- priserne for mælk og mejeriprodukter og de disponible mængder på EF-markedet

- priserne for mælk og mejeriprodukter i den internationale handel

b) de gunstigste afsætningsomkostninger og omkostninger i forbindelse med transporten fra EF-markederne til EF's eksporthavne eller andre udførselssteder samt transportomkostningerne mv. til bestemmelseslandet; efterspørgslen på EF-markedet

c) målet med den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, som er at sikre disse markeder en ligevægt og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel

¹⁷ EFT L 318 af 20.12.1993, s. 31.

- d) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228
- e) behovet for at undgå forstyrrelser på EF-markedet
- f) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Der tages desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af EF-basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

5. For de i artikel 1 nævnte produkter, som eksporteres i uændret stand:
 - a) fastsættes de i stk. 1 nævnte priser i EF under hensyn til de priser, som med henblik på udførsel viser sig at være de gunstigste
 - b) fastsættes de i stk. 1 nævnte priser i den internationale handel særlig under hensyn til:
 - priserne på tredjelandenes markeder
 - de gunstigste priser ved indførsel til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande
 - de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyn til de tilskud, der ydes af disse lande
 - tilbudspriserne franko grænse.
6. For de i artikel 1 nævnte produkter som eksporteres i uændret stand, ydes restitutionen kun efter anmodning herom og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.
7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter i uændret stand, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og hvis der er tale om differentierede restitutioner, som gælder samme dag
 - a) for den i licensen angivne destination eller eventuelt
 - b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Bestemmelserne i stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, som er anført i bilag II.
9. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 41 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse produkter i forbindelse med fødevarerhjælp.
10. Restitutionen ydes, når det godtgøres,
 - at produkterne har oprindelse i EF
 - er udført fra EF, og
 - hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 7, litra b). Der kan dog

gøres undtagelser fra denne bestemmelse efter proceduren i artikel 41, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

11. Medmindre der er indrømmet en undtagelse efter proceduren i artikel 41, ydes der ingen eksportrestitution for produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, jf. dog stk. 10, første led.
12. For så vidt angår de i artikel 1 nævnte produkter, som eksporteres i form af varer, der er anført i bilag II, finder stk. 10 og 11 kun anvendelse på varer med følgende KN-koder:
 - 0405 20 30 (smørbare mælkefedtprodukter med fedtindhold på 60 vægtprocent og derover, men ikke over 75 vægtprocent)
 - 1806 90 60 til 1806 90 90 (visse produkter med indhold af kakao)
 - 1901 (visse næringsmidler fremstillet af mel, osv.)
 - 2106 90 98 (visse næringsmidler, ikke nævnt andetsteds)

som har et stort indhold af mejeriprodukter.

13. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af landbrugsaftalen, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.
14. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 41. Dog vedtages gennemførelsesbestemmelserne til stk. 8, 10, 11 og 12 for de i artikel 1 nævnte produkter, når de eksporteres i form af varer, der er anført i bilag II, efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 31

1. I det omfang, der er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter, når de er bestemt til fremstilling af produkter, der ligeledes er nævnt i artikel 1, eller af varer, der er nævnt i bilag II.
2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation er af særligt hastende karakter, og EF-markedet forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne. De pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.
3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffede afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse.

Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at sagen er blevet forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 32

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifieringen af de produkter, der er omfattet af denne forordning. Den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.
2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:
 - opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told
 - anvendelse af kvantitative importrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 33

1. Overstiger prisen franko grænse for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter prisniveauet i EF væsentligt, og kan denne situation forventes at vedvare, således at EF-markedet forstyrres eller trues af forstyrrelse, kan der træffes de i stk. 5 nævnte foranstaltninger.
2. Der er tale om en væsentlig overskridelse som omhandlet i stk. 1, når prisen franko grænse overstiger den interventionspris, der er fastsat for det pågældende produkt forhøjet med 15 % eller - for så vidt angår de produkter, som der ikke er fastsat nogen interventionspris for - en pris, som er afledt af interventionsprisen, og som skal fastsættes efter proceduren i artikel 41 under hensyntagen til det pågældende produkts art og sammensætning.
3. En situation, hvor prisen franko grænse overstiger prisniveauet væsentligt, kan forventes at vedvare, når der er uligevægt mellem udbud og efterspørgsel, og der er fare for, at denne uligevægt fortsætter i betragtning af den forventede udvikling i produktionen og markedspriserne.
4. EF-markedet forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af den situation, der er nævnt i denne artikel, når det høje prisniveau i den internationale handel:
 - hindrer import af mejeriprodukter til EF eller
 - medfører eksport af mejeriprodukter fra EF,

således af forsyningsikkerheden ikke længere er sikret - eller der er fare for, at den ikke længere kan sikres - inden for EF.

5. Hvis de betingelser, der er nævnt i stk. 1 til 4, er opfyldt, kan der træffes afgørelse om hel eller delvis suspension af importafgifter og/eller opkrævning af eksportafgifter efter proceduren i artikel 41. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages om nødvendigt af Kommissionen efter samme procedure.

Artikel 34

1. Bliver EF-markedet for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt grænserne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.
3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning senest en måned efter den dag, hvor den blev indbragt.
4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.

KAPITEL III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 35

For at tage hensyn til de begrænsninger i den frie vareomsætning, som kan blive resultatet af anvendelsen af foranstaltninger til at bekæmpe udbredelsen af sygdomme hos dyr, kan der efter proceduren i artikel 41 træffes undtagelsesforanstaltninger til at støtte det marked, som berøres af disse begrænsninger. Disse foranstaltninger må kun træffes i det omfang og for det tidsrum, det er strengt nødvendigt for at støtte dette marked.

Artikel 36

Medmindre andet er bestemt i denne forordning, finder traktatens artikel 92 til 94 anvendelse på fremstilling af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 37

1. Med forbehold af bestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 2, er støtte, hvis størrelse fastsættes i forhold til prisen for eller mængden af de i artikel 1 nævnte produkter, forbudt.
2. Nationale foranstaltninger, der muliggør en udligning mellem priserne for de i artikel 1 nævnte produkter, er ligeledes forbudt.

Artikel 38

Uden at det berører anvendelsen af traktatens artikel 92 til 94, kan en medlemsstat hos mælkeproducenterne opkræve en afgift til fremme af forbruget, der betales for de afsatte mængder mælk eller mælkeækvivalenter, med henblik på at finansiere foranstaltninger til fremme af forbruget i EF, udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter og forbedring af kvaliteten.

Artikel 39

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning. De nærmere bestemmelser om meddelelse og udbredelse af disse oplysninger vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 41.

Artikel 40

Der nedsættes en forvaltningskomité for mælk og mejeriprodukter (i det følgende benævnt "komitéen"), som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 41

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.
2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.
3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, meddeles de omgående Rådet af Kommissionen. Kommissionen kan da i højst en måned fra denne meddelelse udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på en måned.

Artikel 42

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 43

Ved denne forordnings anvendelse skal der tages hensyn både til de i traktatens artikel 39 og de i traktatens artikel 110 nævnte mål.

Artikel 44

Forordning (EF) nr. [finansiering af den fælles landbrugspolitik] og gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse på de i artikel 1 nævnte produkter.

KAPITEL IV

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 45

1. Forordning (EØF) nr. 804/68, (EØF) nr. 986/68, (EØF) nr. 987/68, (EØF) nr. 508/71, (EØF) nr. 1723/81, (EØF) nr. 2990/82, (EØF) nr. 1842/83 og (EØF) nr. 777/87 ophæves.
2. Henvisninger til forordning (EØF) nr. 804/68 betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 46

Efter proceduren i artikel 41 vedtager Kommissionen:

- de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen fra ordningerne i forordning (EØF) nr. 804/68 til ordningerne i nærværende forordning
- de foranstaltninger, der er nødvendige for at løse specifikke praktiske problemer. Sådanne foranstaltninger kan - i behørigt begrundede tilfælde - afvige fra visse dele af nærværende forordning.

Artikel 47

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2000 bortset fra artikel 19, stk. 1, der anvendes fra denne forordnings ikrafttrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

Formand

BILAG I**Supplerende betalinger: globale beløb i henhold til artikel 16 (udtrykt i mio. ECU)**

	2000	2001	2002	2003 og de følgende kalenderår
Belgien	6,4	12,8	19,3	25,7
Danmark	8,7	17,3	25,9	34,5
Tyskland	54,2	108,0	162,2	216,0
Grækenland	1,2	2,4	3,7	4,9
Spanien	10,8	21,6	32,4	43,1
Frankrig	47,2	93,9	141,1	187,9
Irland	10,2	20,3	30,5	40,7
Italien	19,3	38,5	57,8	77,0
Luxembourg	0,5	1,0	1,6	2,1
Nederlandene	21,6	42,9	64,5	85,8
Østrig	5,4	10,7	16,0	21,3
Portugal	3,6	7,3	10,9	14,5
Finland	4,7	9,3	13,9	18,6
Sverige	6,4	12,8	19,2	25,6
Det Forenede Kongerige	28,4	56,5	84,9	113,1

BILAG II (tidligere BILAG)	
KN-kode	Varebeskrivelse
0403 10 51 til 99 og 0403 90 71 til 99	Kæremælk, koaguleret mælk og fløde, yoghurt, kefir og anden fermenteret eller syrnnet mælk og fløde, også koncentreret, tilsat sukker eller andre sødemidler, aromatiseret eller tilsat frugt eller kakao
ex 0405	Smør og andre mælkefedtstoffer; smørbar mælkefedtprodukter:
0405 20	- Smørbar mælkefedtprodukter:
0405 20 10	- Med et fedtindhold på 39 vægtprocent og derover, men under 60 vægtprocent
0405 20 30	- Med et fedtindhold på 60 vægtprocent og derover, men ikke over 75 vægtprocent
ex 1517	Margarine; spiselige blandinger eller tilberedninger af animalske eller vegetabiliske fedtstoffer eller olier eller af fraktioner af forskellige spiselige fedtstoffer og olier fra dette kapitel, undtagen spiselige fedtstoffer og olier eller fraktioner deraf behørende under KN-kode 1516
1517 10	- Margarine, undtagen flydende margarine:
1517 10 10	- Med indhold af mælkefedt på over 10 vægtprocent, men højst 15 vægtprocent
1517 90	- Andre varer:
1517 90 10	- Med indhold af mælkefedt på over 10 vægtprocent, men højst 15 vægtprocent
ex 1702	Lactose and lactossirup:
1702 11 00	- Af en renhedsgrad i tør tilstand på 99% og derover
ex 1704	Sukkervarer uden indhold af kakao (herunder hvid chokolade):
ex 1704 90	- Andre varer, undtagen lakridssaft der indeholder over 10 vægtprocent saccharose, uden tilsætning af andre stoffer

ex 1806	Chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao, undtagen kakaopulver tilsat saccharose henhørende under KN-kode 1806 10
ex 1901	Maltestrakt, tilberedte næringsmidler fremstillet af mel, stivelse eller maltestrakt, også tilsat kakao, såfremt dette udgør mindre end 40 vægtprocent, beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet; tilberedte næringsmidler fremstillet af produkter henhørende under KN-kode 0401 til 0404, også tilsat kakao, såfremt dette udgør mindre end 5 vægtprocent, beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet:
1901 10 00	- Tilberedte næringsmidler til børn, i detailsalgspakninger
1901 20 00	- Blandinger og dej til fremstilling af bagværk henhørende under KN-kode 1905
1901 90	- Andre varer:
	- Andre varer:
1901 90 91	- - Uden indhold af mælkefedt, saccharose, isoglucose, glucose eller stivelse, eller med indhold af mælkefedt på under 1,5 vægtprocent, med indhold af saccharose (herunder invertsukker) på under 5 vægtprocent, af isoglucose på under 5 vægtprocent, af glucose på under 5 vægtprocent eller af stivelse på under 5 vægtprocent, bortset fra tilberedte næringsmidler i pulverform henhørende under KN-kode 0401 til 0404
1901 90 99	- - I andre tilfælde
ex 1902	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kod eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, også tilberedt:
	- Ikke kogte pastaprodukter, ikke fyldte eller på anden måde tilberedt
1902 19	- - Andre varer
1902 20	- Pastaprodukter med fyld, også kogt eller på anden måde tilberedt:
	- - I andre tilfælde:
1902 20 91	- - - Kogte

1902 20 99	-	-	I andre tilfælde
1902 30	-	-	Andre pastaprodukter
1902 40	-	-	Couscous:
1902 40 90	-	-	I andre tilfælde
1904	-	-	Tilberedte næringsmidler fremstillet ved ekspandering eller ristning af korn eller kornprodukter (f.eks. cornflakes); korn, undtagen majs, i form af kerner, flager eller andet bearbejdet korn (undtagen mel), forkogt eller på anden måde tilberedt, ikke andetsteds tariferet
1905	-	-	Brod, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, også tilsat kakao; kirkeoblater, oblatkapsler til legemidler, segloblater, samt lignende varer af mel eller stivelse:
1905 10 00	-	-	Knækbrød
1905 20	-	-	Ingefærkager og lignende
1905 30	-	-	Kiks, biscuits, småkager og vafler
1905 40	-	-	Tvebakker og kryddere, ristet brød og lignende ristede varer
1905 90	-	-	Andre varer:
	-	-	Andre varer:
1905 90 40	-	-	Vaffelbrød og vafler med et vandindhold på over 10 vægtprocent
1905 90 45	-	-	Kiks, biscuits og småkager
1905 90 55	-	-	Ekstruderede eller ekspanderede varer, krydrede eller saltede
1905 90 60	-	-	Med tilsætning af sodemidler
1905 90 90	-	-	I andre tilfælde
ex 2004	-	-	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:
2004 10	-	-	Kartofler:
	-	-	I andre tilfælde:
2004 10 91	-	-	I form af mel, gryn eller flager

ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:
2005 20	- Kartofler:
2005 20 10	- - - I form af mel, gryn eller flager
ex 2008	Frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret på anden måde, også tilsat sukker, andre sødemidler eller alkohol, ikke andetsteds tariferet:
-	- Nødder, jordnødder samt andre kerner og fro, også blandede:
2008 11	- - Jordnødder:
2008 11 10	- - - Jordnøddesmør
2105 00	Konsumis, også med indhold af kakao
ex 2106	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet, undtagen sammensatte alkoholholdige tilberedninger henhørende under KN-kode 2106 90 20 samt sirup og andre sukkeropløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, henhørende under KN-kode 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55 og 2106 90 59
ex 2202	Vand, herunder mineralvand og vand tilsat kulsyre, tilsat sukker eller andre sødemidler eller aromatiseret, og andre ikke-alkoholholdige drikkevarer, undtagen frugt- og grøntsagssaft henhørende under KN-kode 2009:
2202 90	- Andre varer:
-	- Andre varer, med indhold af fedt af varer henhørende under KN-kode 0401 til 0404:
2202 90 91	- - - Under 0,2 vægtprocent
2202 90 95	- - - 0,2 vægtprocent og derover, men under 2 vægtprocent
2202 90 99	- - - 2 vægtprocent og derover
ex 2208	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret med et alkoholindhold på under 80 % vol; spiritus, likør og andre spiritusholdige drikkevarer:
2208 70	- Likør
2208 90	- Andre varer:
-	- Andre spiritus og andre spiritusholdige drikkevarer, i beholdere med indhold af:
-	- - 2 liter og derunder:

2208 90 69	-	-	-	Andre varer:
	-	-	-	Andre spiritusholdige drikkevarer
2208 90 78	-	-	-	Over 2 liter: Andre spiritusholdige drikkevarer
ex 3302	Blandinger af lugtstoffer samt blandinger (herunder alkoholiske opløsninger) på basis af et eller flere af disse stoffer, af den art der anvendes som råvarer i industrien; andre tilberedninger på basis af lugtstoffer, af den art, der anvendes til fremstilling af drikkevarer.			
3302 10	-	-	-	Af den art der anvendes i næringsmidler eller drikkevareindustrien:
	-	-	-	Af den art der anvendes i drikkevareindustrien:
3302 10 29	-	-	-	I andre tilfælde
3501	Casein, caseinater og andre caseinderivater, caseinlim			
ex 3502	Albuminer, albuminater og andre albuminderivater:			
3502 20	-	-	-	Mælkalbumin (lactalbumin), herunder koncentratet af to eller flere valleproteiner: I andre tilfælde:
3502 20 91	-	-	-	Torret (som blade, flager, krystaller, pulvere etc.))
3502 20 99	-	-	-	I andre tilfælde

BILAG III**Sammenligningstabel**

Forordning (EØF nr. 804/68)	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, stk. 1 og 2	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 3	-
Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 2
Artikel 4	-
Artikel 5	Artikel 4, stk. 1
Artikel 5a	-
Artikel 5c	Artikel 5
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 3
Artikel 6, stk. 3	Artikel 6, stk. 4
Artikel 6, stk. 4	Artikel 6, stk. 5
Artikel 6, stk. 6	Artikel 10
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	Artikel 7, stk. 3
Artikel 7, stk. 3, første afsnit	Artikel 7, stk. 4, første afsnit
Artikel 7, stk. 3, fjerde afsnit	Artikel 7, stk. 4, andet afsnit
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 5
Artikel 7, stk. 5	Artikel 10
Artikel 7a	-
Artikel 8, stk. 1 til 3	Artikel 8, stk. 1 til 3
Artikel 8, stk. 4	Artikel 10
Artikel 9, stk. 3	Artikel 10
Artikel 10, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 10, stk. 2	-
Artikel 10, stk. 3	Artikel 11, stk. 3
Artikel 11, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	-
Artikel 11, stk. 3	Artikel 12, stk. 3
Artikel 12, stk. 3	Artikel 13, stk. 2
Artikel 13	Artikel 25
Artikel 14	Artikel 26
Artikel 15	Artikel 27
Artikel 16	Artikel 28
Artikel 16a	Artikel 29
Artikel 17	Artikel 30
Artikel 18	Artikel 31
Artikel 19	Artikel 32
Artikel 20	Artikel 33
Artikel 21	Artikel 34
Artikel 22	-
Artikel 22a	Artikel 35
Artikel 23	Artikel 36
Artikel 24	Artikel 37
Artikel 24a	Artikel 38
Artikel 25	-
Artikel 26, stk. 1 og 2	Artikel 14, stk. 1 og 2

Artikel 26, stk. 4
Artikel 26, stk. 5
Artikel 28
Artikel 29, stk. 1
Artikel 29, stk. 2
Artikel 30
Artikel 31
Artikel 32
Artikel 33
Artikel 34
Artikel 35
Artikel 36
Artikel 37, stk. 1
Bilag

Artikel 14, stk. 5
-
Artikel 39
Artikel 40
-
Artikel 41
Artikel 42
-
Artikel 43
Artikel 44
-
-
Artikel 47
Bilag II

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF) Nr./
af 199.

98/0111 (CNS)

**om ændring af forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og
mejeriprodukter**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter³ blev tillægsafgiftsordningen, der oprindeligt blev indført den 2. april 1984 i nævnte sektor, forlænget med yderligere syv tolv månedersperioder; formålet med ordningen var at formindske uligevægten mellem udbud og efterspørgsel for mælk og mejeriprodukter og at nedbringe det heraf følgende strukturelle overskud; ordningen er fortsat nødvendig i fremtiden, hvis der skal opnås en bedre markedsligevægt; den bør derfor videreføres for yderligere seks tolv månedersperioder fra den 1. april 2000;

¹ EFT C

² EFT C

³ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 614/97 af 8.4.1997 (EFT L 94 af 9.4.1997, s. 4).

prisstøtten i mejerisektoren vil gradvis blive nedsat med 15% i alt over fire produktionsår fra den 1. juli 2000; denne foranstaltnings virkninger for det interne forbrug og udførsel af mælk og mejeriprodukter berettiger til en forhøjelse på 2% af den samlede referencemængde for mælk i Fællesskabet i fire trin efter de respektive prisnedsættelser;

den individuelle referencemængde bør defineres som den mængde, der uden hensyn til de mængder, som måtte være afstået midlertidigt, er til rådighed den 31. marts 2000, hvor afgiftsordningens syv anvendelsesperioder udløber efter dens forlængelse, der blev besluttet i 1992;

de supplerende referencemængder bør fordeles på en sådan måde, at der herved opnås en forbedring af situationen for visse kategorier landbrugere, der behøver særlig støtte; der er derfor hensigtsmæssigt at pålægge medlemsstaterne først og fremmest at fordele disse mængder til unge landbrugere, der agter at indlede eller udvikle en mælkeproduktion, og til producenter i bjergområder; der bør træffes sikkerhedsforanstaltninger for at undgå, at nævnte fordelingskriterier omgås; med hensyn til producenter i bjergområder bør foranstaltningerne udformes på en sådan måde, at virkningen af at fjerne supplerende referencemængder fra bjergområder i de første to tolv månedersperioder efter tildelingen ophæves;

erfaringen med tillægsafgiftsordningen har vist, at overførsel af referencemængder via juridiske konstruktioner såsom forpagtning, der ikke nødvendigvis fører til en permanent tildeling af de pågældende referencemængder til modtageren, kan være en yderligere omkostningsfaktor for mælkeproduktionen, som hindrer forbedring af produktionsstrukturerne; for at styrke referencemængdernes karakter som et middel til regulering af markedet for mælk og mejeriprodukter er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at en del af de relevante referencemængder i tilfælde af ikke-permanent overførsel returneres til den nationale reserve med henblik på omfordeling til aktive producenter; medlemsstaterne bør imidlertid have mulighed for at fritage visse specifikke kategorier af personer eller tilfælde fra anvendelsen af denne foranstaltning på grundlag af en evaluering af de involverede interesser og de forfulgte mål; de anvendte procentsatser skal fastsættes af medlemsstaterne ud fra deres særlige situation; hvis referencemængder vender tilbage til personer, som ikke aktivt har produceret mælk eller mejeriprodukter i en given referenceperiode, bør medlemsstaterne endvidere have mulighed for at fastsætte, at de relevante referencemængder skal føres tilbage til den nationale reserve, medmindre de permanent overføres til en aktiv producent inden for en vis periode; personer, som genoptager mælkeproduktion indenfor en bestemt periode, bør dog have mulighed for at ansøge om en omfordeling af referencemængderne;

en række bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3950/92 er forældede og bør derfor ophæves -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3950/92 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1, stk. 1, affattes således:

“For yderligere seks på hinanden følgende tolv månedersperioder, der begynder den 1. april 2000, erlægger producenter af komælk en tillægsafgift for de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, de har leveret til en opkøber eller solgt direkte til konsum ud over en nærmere fastsat mængde i den pågældende tolv månedersperiode.”

2. Artikel 3, stk. 2, affattes således:

“(2) De samlede mængder i bilag I og II inklusive de supplerende referencemængder i artikel 4, stk. 3 og 4, fastsættes uden at foregribe en eventuel revision i lyset af den generelle markedssituation og særlige forhold i visse medlemsstater.

Den overordnede mængde for de østrigske leverancekvoter kan forhøjes for at kompensere de østrigske SLOM-producenter med højst 180 000 t, der skal tildeles efter EF-bestemmelserne. Denne reserve kan ikke overføres og skal udelukkende anvendes til producenter, hvis ret til at genoptage produktionen påvirkes af tiltrædelsen.

Den overordnede mængde for de finske leverancekvoter kan forhøjes for at kompensere de finske SLOM-producenter med højst 200 000 t, der skal tildeles efter EF-bestemmelserne. Denne reserve kan ikke overføres og skal udelukkende anvendes til producenter, hvis ret til at genoptage produktionen påvirkes af tiltrædelsen.

Forhøjelsen af de overordnede mængder og betingelserne for tildeling af de i de to foregående afsnit fastsatte individuelle referencemængder besluttet efter fremgangsmåden i artikel 11.”

3. Artikel 3, stk. 3, udgår.

4. Artikel 4 affattes således:

“Artikel 4

(1) Den individuelle referencemængde, der er til rådighed på bedriften, er lig med den mængde, der er til rådighed den 31. marts 2000. Den:

- forhøjes eventuelt efter artikel 4, stk. 3 og 4, og
- tilpasses eventuelt for hver af de pågældende perioder, så summen af de individuelle referencemængder af samme art ikke overstiger den tilsvarende samlede mængde i artikel 3, idet der tages højde for eventuelle nedsættelser med henblik på at forsyne den nationale reserve som omhandlet i artikel 5.

(2) De individuelle referencemængder forhøjes eller fastlægges på behørigt begrundet anmodning fra producenten, for at der kan tages hensyn til ændringer, der påvirker producentens leverancer og/eller direkte salg. Forhøjelse eller fastlæggelse af en referencemængde forudsætter, at den anden referencemængde, som producenten råder over, nedsættes tilsvarende eller bortfalder. Disse tilpasninger må for den pågældende medlemsstat ikke føre til en forøgelse af de i artikel 3 omhandlede samlede mængder for leverancer og direkte salg.

Ved definitive ændringer af de individuelle referencemængder tilpasses de mængder, der er omhandlet i artikel 3, tilsvarende efter fremgangsmåden i artikel 11.

(3) Medlemsstaten:

- (a) tildeler de supplerende referencemængder i kolonne (c) i tabellerne i bilag II først og fremmest til unge landbrugere, der agter at indlede eller udvikle en mælkeproduktion
- (b) træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at tildelingen af desupplerende referencemængder når det tilstræbte formål og især tager

højde for de tilfælde, hvor de tildelte referencemængder ikke er anvendt efter formålet.

- (4) Medlemsstaterne tildeler de supplerende referencemængder i kolonne (d) i tabellerne i bilag II til producenter, hvis bedrifter helt og holdent ligger i bjergområder i den i artikel 17 i forordning (EF) nr. [udvikling af landdistrikter] omhandlede betydning.

I to tolv månedersperioder efter tildelingen som omhandlet i første afsnit:

- (a) tillader medlemsstaterne ikke, at producenter, der har modtaget sådanne tildelinger foretager midlertidige overførsler som fastsat i artikel 6, stk. 1, til andre producenter end dem, der er omhandlet i første afsnit.
- (b) tilfalder den supplerende referencemængde den nationale reserve i forhold til det solgte eller bortforpagtede areal i de tilfælde, hvor hele eller en del af en producents bedrift, der har modtaget en sådan tildeling, er solgt eller bortforpagtet til andre producenter end dem, der er omhandlet i første afsnit.
- (c) overføres en del af den tildelte supplerende referencemængde, der er lig med den mængde, der skal overdrages, til den nationale reserve i de tilfælde, hvor producenter, der har modtaget sådanne tildelinger, overdrager referencemængder i henhold til en tilladelse efter artikel 8, litra d) eller e), til andre producenter end dem, der er omhandlet i første afsnit.

- (d) tilfalder den supplerende referencemængde den nationale reserve i de tilfælde, hvor producenter, der har modtaget sådanne tildelinger, deltager i en foranstaltning vedrørende endelig opgivelse af referencemængder, og der ydes godtgørelse for den overdragne mængde minus den nævnte supplerende mængde.

De supplerende referencemængder, der overføres til den nationale reserve efter litra (b), (c) og (d), genfordeles til andre producenter som omhandlet i første afsnit.

- (5) Medlemsstaterne fordeler de supplerende referencemængder, der er nævnt i stk. 3 og 4, under behørig hensyntagen til de krav, der følger af EF-forskrifterne på miljøområdet.”

5. Artikel 6, stk. 1, første afsnit, andet punktum, udgår.

6. Artikel 7, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

“Hvis der overdrages jord til offentlige myndigheder og/eller til offentlig brug, eller overdragelsen sker til ikke-landbrugsmæssige formål, sørger medlemsstaterne for, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af parternes legitime interesser, herunder at der gives den hidtidige producent mulighed for at fortsætte med mælkeproduktion, hvis han agter at gøre det.”

7. Artikel 8 affattes således:

“Artikel 8

For at omstrukturere mælkeproduktionen eller forbedre miljøet kan medlemsstaterne iværksætte en eller flere af følgende aktioner efter nærmere regler, som de fastsætter under hensyntagen til parternes legitime interesser:

- (a) yde de producenter, der forpligter sig til definitivt at opgive hele deres mælkeproduktion eller en del af den, en godtgørelse, der udbetales i en eller flere årssrater, og overføre de således frigivne referencemængder til den nationale reserve.
- (b) på grundlag af objektive kriterier fastsætte, på hvilke betingelser producenterne ved begyndelsen af en tolv månedersperiode, mod betaling, fra den kompetente myndighed eller det af den udpegede organ kan opnå en ekstratildeling af de referencemængder, der ved udgangen af den foregående tolv månedersperiode er endeligt frigivet af andre producenter mod ydelse i en eller flere årssrater af en godtgørelse svarende til ovennævnte betaling.
- (c) ved overdragelse af jord med henblik på miljøforbedring at bestemme, at den referencemængde, der er til rådighed på den pågældende bedrift, stilles til rådighed for den hidtidige producent, hvis denne agter at fortsætte med mælkeproduktion.
- (d) på grundlag af objektive kriterier fastsætte, i hvilke regioner og indsamlingsområder overdragelser af referencemængder mellem producenter fra bestemte kategorier uden overdragelser af den tilsvarende jord er tilladt med henblik på at forbedre mælkeproduktionens struktur.
- (e) efter anmodning fra producenten til den kompetente myndighed eller til den organisation, som myndigheden har udpeget, tillade overdragelse af referencemængder uden tilsvarende overdragelse af jord eller omvendt med henblik på at forbedre mælkeproduktionens struktur på bedriftsniveau eller at muliggøre ekstensivering af produktionen.”

8. Som artikel 8a indsættes:

"Artikel 8a

(1) Hvis referencemængder overføres med eller uden de tilsvarende arealer i form af forpagtning eller andre arrangementer med tilsvarende retsvirkning, returneres en del af de overførte referencemængder, som fastsættes af medlemsstaten på grundlag af objektive kriterier, til den nationale reserve med henblik på omfordeling til producenterne.

Første afsnit anvendes ikke for tilfælde, hvor referencemængder, der er blevet overført med eller uden de tilsvarende arealer, som følge af udløb af forpagtninger eller i andre situationer med tilsvarende retsvirkning tilbageføres.

Medlemsstaterne kan på grundlag af objektive kriterier beslutte ikke at anvende første afsnit for visse kategorier af personer eller tilfælde, hvor en sådan manglende anvendelse under hensyntagen til de involverede interesser ikke indebærer risiko for opnåelsen af de mål, der forfølges i første afsnit.

(2) Medlemsstaterne kan beslutte, at i tilfælde, hvor referencemængder, der var blevet overført med eller uden de tilsvarende arealer, som følge af udløbet af forpagtninger eller i situationer med tilsvarende retsvirkning føres tilbage til en person, som ikke har markedsført mælk eller mejeriprodukter i den tolv månedersperiode, der går forud for den periode, hvor overførslen fandt sted, og i tolv månedersperioden op til overførslen, føres de pågældende referencemængder tilbage til den nationale reserve med henblik på omfordeling til producenter i overensstemmelse med nærmere regler, som de fastsætter, medmindre den pågældende person permanent overfører disse referencemængder med eller uden de tilsvarende arealer til en anden producent.

Hvis den pågældende person i forbindelse med anvendelsen af første afsnit genoptager produktionen af mælk eller andre mælkeprodukter i en periode, som fastsættes af medlemsstaten, får han tildelt en referencemængde i

overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, senest den 1. april efter datoen for hans ansøgning. Referencemængder, der er gentildelt i henhold til dette afsnit, må ikke overføres med eller uden de tilsvarende arealer i form af forpagtninger eller andre arrangementer med tilsvarende retsvirkning i de to tolv månedersperioder, der følger efter gentildelingen.

(3) Stk. 1 og stk. 2, første afsnit finder ikke anvendelse for midlertidige overførsler efter artikel 6.”

9. Bilagene i bilaget til nærværende forordning indsættes i forordning (EØF) nr. 3950/92.

Artikel 2

Hvis overgangsforanstaltninger er nødvendige for at lette gennemførelsen af de i artikel 1 omhandlede ændringer, vedtages de efter proceduren i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 3950/92.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den anvendes fra den 1. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

BILAG**“BILAG I**

Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, fra den 1. april 2000 til 31. marts 2001

(udtrykt i tons)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
	samlede refe- rencemængder	samlede refe- rencemængder
Belgien	3 109 639	200 792
Danmark	4 454 639	709
Tyskland	27 764 778	100 038
Grækenland	629 817	696
Spanien	5 438 118	128 832
Frankrig	23 749 650	486 148
Irland	5 235 723	10 041
Italien	9 698 399	231 661
Luxembourg	268 098	951
Nederlandene	10 988 039	86 653
Østrig	2 382 377	367 000
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 384 327	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Det Fore. Kongeri.	14 338 375	251 672

BILAG II

Samlede referencemængder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, inklusive de supplerende referencemængder som omhandlet i artikel 4, stk. 3 og 4.

(udtrykt i tons)

(a) fra den 1. april 2001 til den 31. marts 2002

Medlemsstat	Leverancer			Direkte salg
	samlede referencemængder	supplerende referencemængder "unge landbrugere"*	supplerende referencemængde for bjergområder*	samlede referencemængder
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
Belgien	3 117 915	8276		200 792
Danmark	4 465 777	11138		709
Tyskland	27 855 754	69662	21314	100 038
Grækenland	634 435	1576	3042	696
Spanien	5 493 458	13917	41423	128 832
Frankrig	23 886 636	60589	76397	486 148
Irland	5 248 837	13114		10 041
Italien	9 770 989	24825	47765	231 661
Luxembourg	268 771	673		951
Nederlandene	11 015 726	27687		86 653
Østrig	2 429 221	6873	39970	367 000
Portugal	1 848 882	4681	8740	37 000
Finland	2 434 316	5986	44003	10 000
Sverige	3 319 336	8258	11078	3 000
Det Fore. Kongeri.	14 374 850	36475		251 672

* Inkluderet i de samlede referencemængder for leverancer

(b) fra den 1. april 2002 til den 31. marts 2003

Medlemsstat	Leverancer			Direkte salg
	samlede referencemængder	supplerende referencemængder "unge landbrugere"*	supplerende referencemængde for bjergområder*	samlede referencemængder
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
Belgien	3 126 191	8276		200 792
Danmark	4 476 915	11138		709
Tyskland	27 946 730	69662	21314	100 038
Grækenland	639 053	1576	3042	696
Spanien	5 548 798	13917	41423	128 832
Frankrig	24 023 622	60589	76397	486 148
Irland	5 261 951	13114		10 041
Italien	9 843 579	24825	47765	231 661
Luxembourg	269 444	673		951
Nederlandene	11 043 413	27687		86 653
Østrig	2 476 065	6873	39970	367 000
Portugal	1 862 303	4681	8740	37 000
Finland	2 484 305	5986	44003	10 000
Sverige	3 338 672	8258	11078	3 000
Det Fore. Kongeri.	14 411 325	36475		251 672

* Inkluderet i de samlede referencemængder for leverancer

(c) fra den 1.april 2003 til den 31.marts 2004

Medlemsstat	Leverancer			Direkte salg
	samlede referencemængder	supplerende referencemængder "unge landbrugere"*	supplerende referencemængde for bjergområder*	samlede referencemængder
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
Belgien	3 134 467	8276		200 792
Danmark	4 488 053	11138		709
Tyskland	28 037 706	69662	21314	100 038
Grækenland	643 671	1576	3042	696
Spanien	5 604 138	13917	41423	128 832
Frankrig	24 160 608	60589	76397	486 148
Irland	5 275 065	13114		10 041
Italien	9 916 169	24825	47765	231 661
Luxembourg	270 117	673		951
Nederlandene	11 071 100	27687		86 653
Østrig	2 522 909	6873	39970	367 000
Portugal	1 875 724	4681	8740	37 000
Finland	2 534 294	5986	44003	10 000
Sverige	3 358 008	8258	11078	3 000
Det Fore. Kongeri.	14 447 800	36475		251 672

* Inkluderet i de samlede referencemængder for leverancer

(d) fra den 1.april 2004

Medlemsstat	Leverancer			Direkte salg
	samlede referencemængder	supplerende referencemængder "unge landbrugere"*	supplerende referencemængde for bjergområder*	samlede referencemængder
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
Belgien	3 142 743	8276		200 792
Danmark	4 499 191	11138		709
Tyskland	28 128 682	69662	21314	100 038
Grækenland	648 289	1576	3042	696
Spanien	5 659 478	13917	41423	128 832
Frankrig	24 297 594	60589	76397	486 148
Irland	5 288 179	13114		10 041
Italien	9 988 759	24825	47765	231 661
Luxembourg	270 790	673		951
Nederlandene	11 098 787	27687		86 653
Østrig	2 569 753	6873	39970	367 000
Portugal	1 889 145	4681	8740	37 000
Finland	2 584 283	5986	44003	10 000
Sverige	3 377 344	8258	11078	3 000
Det Fore. Kongeri.	14 484 275	36475		251 672

* Inkluderet i de samlede referencemængder for leverancer"

Forslag til

Rådets forordning (EF) Nr.

98/0102 (CNS)

af

om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

En fælles politik til udvikling af landdistrikterne bør ledsage og supplere andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik og dermed bidrage til en realisering af målene for denne politik som fastsat i traktatens artikel 39, stk. 1;

ifølge traktatens artikel 39, stk. 2, litra a), skal der ved udarbejdelsen af den fælles landbrugspolitik og de særlige foranstaltninger, som den medfører, tages hensyn til landbrugserhvervets særlige karakter, der følger af landbrugets sociale struktur og af de strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsområder;

ifølge traktatens artikel 130B skal de fælles politikker gennemføres under hensyntagen til målene i traktatens artikel 130A og 130C for den fælles politik for økonomisk og social samhørighed og skal bidrage til deres virkeliggørelse; foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne bør derfor medvirke til denne politik i regioner med udviklingsefterslæb (mål 1) og i regioner med strukturproblemer (mål 2), som fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. ... (den generelle forordning om strukturfondene)⁵;

1 ...

2 ...

3 ...

4 ...

5 ...

allerede i 1972 blev foranstaltninger til forbedring af landbrugsstrukturerne en del af den fælles landbrugspolitik; i næsten to årtier er der gjort forsøg på at integrere landbrugsstrukturpolitikken i den bredere økonomiske og sociale sammenhæng i landdistrikterne; i 1992-reformen af den fælles landbrugspolitik blev der lagt vægt på, at landbruget som den største bruger af jorden har stor betydning for miljøet;

den aktuelle politik for landdistrikterne føres ved hjælp af en række komplekse instrumenter uden nogen overordnet koordinering;

i de kommende år må landbruget tilpasse sig til nye realiteter og yderligere ændringer i forbindelse med markedsudvikling, markedspolitik og handelsregler, forbrugerkrav og -præferencer og Fællesskabets næste udvidelse; disse ændringer vil ikke kun berøre landbrugsmarkederne, men også lokaløkonomien i landdistrikterne generelt; en politik til udvikling af landdistrikterne bør sigte på at genoprette og udbygge landdistrikternes konkurrenceevne og dermed bidrage til at bevare og skabe beskæftigelse i disse områder;

denne udvikling bør fremmes og støttes ved en reorganisering og forenkling af de eksisterende instrumenter til udvikling af landdistrikterne;

denne reorganisering bør inddrage de erfaringer, der er gjort med de eksisterende instrumenter, og dermed bygge på disse instrumenter, dvs. dem, der er blevet anvendt i forbindelse med de gældende prioriterede mål, som fremmer udviklingen af landdistrikterne ved at fremskynde tilpasningen af landbrugsstrukturerne som led i reformen af den fælles landbrugspolitik, og som letter landdistrikternes udvikling og strukturelle tilpasning (mål 5a og 5b), jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁶ og Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår EUGFL, Udviklingssektionen⁷, samt dem, der blev indført som ledsageforanstaltninger til 1992-reformen af den fælles landbrugspolitik ved Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget samt om naturpleje⁸, Rådets forordning (EØF) nr. 2079/92 af 30. juni 1992 om en fællesskabsordning med støtte til fortidspensionering i landbruget⁹ og Rådets forordning (EØF) nr. 2080/82 af 30. juni 1992 om en fællesskabsordning med støtte til skovbrugsforanstaltninger i landbruget¹⁰;

⁶ EFT L 185 af 15.7.1988, s. 9. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94, EFT L 337 af 24.12.1994, s. 11.

⁷ EFT L 374 af 31.12.1988, s. 25. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 2085/93, EFT L 193 af 31.7.1993, s. 44.

⁸ EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2272/95, EFT L 288 af 1.12.1995, s. 35. Forordningen er berigtiget ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1962/96, EFT L 259 af 12.10.1996, s. 7.

⁹ EFT L 215 af 30.7.1992, s. 91. Forordningen er ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2773/95, EFT L 288 af 1.12.1995, s. 37.

¹⁰ EFT L 215 af 30.7.1992, s. 96. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 231/96, EFT L 30 af 8.2.1996, s. 33.

en revideret politik til udvikling af landdistrikterne bør omfatte alle landdistrikter i EF;

de tre eksisterende ledsageforanstaltninger, der blev indført med reformen i 1992, (miljøvenligt landbrug, førtidspensionering og skovrejsning) bør suppleres med ordningen for ugunstigt stillede områder;

andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne bør indgå i integrerede udviklingsprogrammer for mål 1-regioner og for mål 2-regioner;

i landdistrikter, der ikke er omfattet af mål 1 og mål 2, bør udviklingsforanstaltningerne ledsage og supplere markedspolitikken;

støtte fra EUGFL til udvikling af landdistrikterne bør baseres på et enkelt regelsæt, der fastlægger de foranstaltninger, der er berettiget til støtte, deres mål og kriterierne for støtteberettigelse;

i betragtning af de meget forskellige forhold i Unionens landdistrikter bør politikken til udvikling af landdistrikterne følge nærhedsprincippet; den bør derfor være så decentraliseret som mulig, og der må lægges vægt på aktiv medvirken fra græsrodsniveau og opefter; kriterierne for at opnå støtte til udvikling af landdistrikterne bør derfor begrænses til, hvad der er nødvendigt for at nå målene for denne politik;

for at opnå en sammenhæng med andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik og med andre fælles politikker er det dog nødvendigt, at de grundlæggende støttekriterier fastlægges på EF-niveau; specielt bør uberettiget konkurrencefordrejning som følge af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne undgås;

for at sikre fleksibilitet og forenkle lovgivningen tildeler Rådet efter traktatens artikel 155 Kommissionen alle de nødvendige gennemførelsesbeføjelser;

landbrugsstrukturene i EF er præget af et stort antal landbrugsbedrifter, hvor de strukturelle betingelser, som skulle gøre det muligt at sikre en rimelig indkomst og levestandard for landbrugere og deres familier, ikke er til stede;

formålet med EF's investeringsstøtte er at modernisere landbrugsbedrifterne og gøre dem mere levedygtige;

der bør ske en forenkling af de betingelser for at opnå investeringsstøtte fra EF, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 950/97 af 20. maj 1997 om forbedring af landbrugsstruktureernes effektivitet¹¹;

indrømmelse af særlige fordele til unge landbrugere kan gøre det lettere for dem at etablere sig og kan desuden fremme den strukturelle tilpasning af bedriften efter deres første etablering;

¹¹ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 1.

udviklingen og specialiseringen af landbruget kræver, at den aktive landbrugsbefolkning har et tilfredsstillende uddannelsesniveau i almen, teknisk og økonomisk henseende, navnlig med hensyn til nye metoder inden for driftsledelse, produktion og afsætning;

der må gøres en særlig indsats for at informere landbrugere om og uddanne dem i anvendelse af miljøvenlige landbrugsmetoder;

der bør på baggrund af erfaringerne med gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 2079/92 tilskyndes til førtidspensionering i landbruget for at bedre bedrifternes økonomiske bæredygtighed;

støtte til ugunstigt stillede områder skal bidrage til fortsat udnyttelse af jord til landbrugsformål, bevarelse af naturen, bibeholdelse og fremme af bæredygtige driftssystemer samt opfyldelse af miljøkrav;

støtteordningen for ugunstigt stillede områder bør være et hovedinstrument til bevarelse og fremme af ressourceknappe driftssystemer;

ugunstigt stillede områder bør klassificeres ud fra fælles kriterier; de gældende kriterier bør ændres med henblik på klassificering af nye områder, specielt områder med særlige miljøbetingede ulemper;

det er ikke nødvendigt at foretage en yderligere klassificering af ugunstigt stillede områder på EF-niveau;

betingelserne for at være berettiget til udligningsgodtgørelse bør fastsættes for at sikre støtteordningens effektivitet og en opfyldelse af dens målsætning;

i de kommende år bør der lægges stor vægt på miljøvenlige landbrugsforanstaltninger for at fremme en bæredygtig udvikling af landdistrikterne og imødekomme samfundets stadig større ønske om miljøfaciliteter;

der bør fortsat ydes støtte til miljøvenligt landbrug i henhold til forordning (EØF) nr. 2078/92, men støtten bør ydes til målrettede miljøforanstaltninger under hensyn til erfaringerne med den pågældende ordning, som er nærmere beskrevet i den redegørelse, Kommissionen har forelagt i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2078/92;

med støtteordningen for miljøvenligt som udgangspunkt vil landbrugerne kunne spille en reel rolle til gavn for hele samfundet, da den giver mulighed for at indføre eller opretholde produktionsmetoder, der er forenelige med det øgede behov for at beskytte miljøet og naturressourcerne og for at bevare naturen og landskabet;

forbedringer med hensyn til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter bør fremmes ved støtte til investeringer på området;

denne form for støtte kan i det store og hele baseres på de eksisterende betingelser i Rådets forordning (EF) nr. 951/97 af 20. maj 1997 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter¹²;

det bør sikres, at investeringerne er bæredygtige, og at landbrugerne får del i de økonomiske fordele ved aktionen;

skovbrug er en integrerende del af landdistriktsudviklingen, og der bør derfor indgå skovbrugsforanstaltninger i støtteordningen for udvikling af landdistrikterne;

skovbrugsforanstaltningerne bør vedtages på baggrund af de forpligtelser, EF og medlemsstaterne har indgået på internationalt plan, og bør baseres på medlemsstaternes skovplaner; foranstaltningerne bør også tage højde for de særlige problemer med hensyn til klimændringer;

skovbrugsforanstaltningerne bør følge retningslinjerne i de eksisterende ordninger, der er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 1610/89 af 29. maj 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forordning (EØF) nr. 4256/88 for så vidt angår foranstaltningen til udvikling og udnyttelse af skovene i landdistrikterne i Fællesskabet¹³ og i Rådets forordning (EØF) nr. 867/90 af 29. marts 1990 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af skovbrugsprodukter¹⁴;

det er af væsentlig betydning, at der gennemføres skovrejsning på landbrugsjord, ikke blot af hensyn til jordudnyttelsen og miljøet, men også for at øge udbuddet af bestemte skovbrugsprodukter; den eksisterende støtte til skovrejsning i henhold til forordning (EØF) nr. 2080/92 bør derfor videreføres under hensyn til erfaringerne med den pågældende ordning, som er nærmere beskrevet i den redegørelse, Kommissionen har forelagt i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2080/92;

der bør ydes godtgørelse for bevarelse af et bæredygtigt skovbrug i områder med alvorlige naturbetingede ulemper;

der bør ydes støtte til andre foranstaltninger vedrørende landbrugsvirksomhed og en omlægning heraf; listen over foranstaltninger bør fastlægges på grundlag af de indvundne erfaringer og under hensyntagen til, at udviklingen af landdistrikterne også må baseres på andre aktiviteter end landbrugsvirksomhed, for at tendensen til økonomisk og social svækkelse af landdistrikterne og til afvandring derfra kan vendes; foranstaltninger, der sigter på at fjerne uligheder og fremme lige muligheder for mænd og kvinder, bør støttes;

foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne skal for at være berettiget til støtte fra EF være forenelige med EF-retsfor skrifterne og konsistente både med andre EF-politikker og med andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik;

¹² EFT L 142 af 2.6.1997, s. 22.

¹³ EFT L 165 af 15.6.1989, s. 3.

¹⁴ EFT L 91 af 6.4.1990, s. 7.

der må ikke kunne ydes støtte til visse foranstaltninger, der er berettiget til støtte via andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik, og navnlig ikke til foranstaltninger, der kan opnå støtte via de fælles markedsordninger;

da der allerede som led i en række fælles markedsordninger ydes støtte til producentsammenslutninger og foreninger af sådanne, er det tilsyneladende ikke længere nødvendigt at yde særskilt støtte til producentsammenslutninger i forbindelse med landdistriktsudvikling; støtteordningen i Rådets forordning (EF) nr. 952/97 af 20. maj 1997 om producentsammenslutninger og foreninger af sådanne¹⁵ bør derfor ikke videreføres;

EF's støtte til ledsageforanstaltningerne og til andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i områder, der ikke er omfattet af mål 1, bør finansieres af EUGFL's Garantisektion; de grundlæggende finansielle bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. ...[den generelle forordning om strukturfondene]¹⁶ er blevet ændret i overensstemmelse hermed;

EF-støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i områder, der er omfattet af mål 1, bør fortsat finansieres af EUGFL's Udviklingssektion med undtagelse af de tre eksisterende ledsageforanstaltninger og støtte til ugunstigt stillede områder;

når det gælder støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der indgår i mål 1- og mål 2-programmering, skal forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene] anvendes, specielt hvad angår en koordineret programmering af disse foranstaltninger; finansieringsbestemmelserne bør imidlertid tage højde for Garantisektionens finansiering af foranstaltninger i mål 2-regioner;

foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som ikke indgår i mål 1- eller mål 2-programmering, bør indgå i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne efter særlige regler; satsene for støtten til disse foranstaltninger differentieres efter de generelle principper i artikel 28, stk. 1, i forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene] under tilstrækkelig hensyntagen til kravet om social og økonomisk samhørighed, og følgelig differentieres støttesatserne i princippet mellem områder under mål 1 og mål 2 og andre områder; støttesatserne i denne forordning angiver EF-støttens maksimum;

ud over at tage initiativ til udviklingsprogrammer for landdistrikterne bør Kommissionen også kunne igangsætte undersøgelser af landdistriktsudvikling på eget initiativ uanset bestemmelserne om initiativet til udvikling af landdistrikterne i artikel 18 og 19 i forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene];

der bør fastsættes regler for den overvågning og evaluering af støtten til udvikling af landdistrikterne, der skal gennemføres ved hjælp af veldefinerede indikatorer, som skal aftales og fastlægges forud for programgennemførelsen;

¹⁵ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 30.

¹⁶ EFT L ...

medlemsstaterne bør kunne yde støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som ikke medfinansieres af EF; da en sådan støtte vil få stor økonomisk betydning, må der fastsættes specifikke statsstøtteregler, også for at sikre sammenhæng med foranstaltninger, der kan opnå EF-støtte, og for at forenkle procedurerne;

der bør være mulighed for at vedtage overgangsbestemmelser for at lette overgangen fra de eksisterende støtteordninger til den nye støtteordning for udvikling af landdistrikterne -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Afsnit I

Anvendelsesområde og mål

Artikel 1

1. Denne forordning fastlægger rammerne for EF's støtte til en bæredygtig udvikling af landdistrikterne.
2. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne skal ledsage og supplere andre af den fælles landbrugspolitik instrumenter og dermed bidrage til at realisere målene i traktatens artikel 39.
3. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne skal
 - integreres i foranstaltningerne til fremme af udviklingen og strukturløsningen i regioner med udviklingsefterslæb (mål 1) og
 - ledsage foranstaltningerne til støtte for økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer (mål 2)

i de pågældende regioner, idet der tages hensyn til de særlige målsætninger for EF's støtte under disse mål, jf. traktatens artikel 130A og 130C og Rådets forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene], og til betingelserne i nærværende forordning.

Artikel 2

Støtte til udvikling af landdistrikterne, hvad angår landbrugsvirksomhed og omlægning heraf, kan vedrøre

- forbedring af landbrugsbedriftenes struktur og forarbejdnings- og afsætningsstrukturerne for landbrugsprodukter
- omlægning af landbrugsproduktionen, indførelse af ny teknologi og forbedring af produkternes kvalitet

- bæredygtig udvikling af skovene
- diversificering af aktiviteterne for at skabe supplerende eller alternative aktiviteter
- bevarelse og styrkelse af levedygtige samfundsstrukturer i landdistrikterne
- udvikling af økonomisk aktivitet og bevarelse og skabelse af arbejdspladser for at sikre en bedre udnyttelse af det eksisterende interne potentiale
- forbedring af arbejds- og levevilkår
- bevarelse og fremme af ressourceknappe driftssystemer i ugunstigt stillede områder
- bevarelse og fremme af naturværdier og et bæredygtigt landbrug, der opfylder miljøkravene
- afskaffelse af uligheder og fremme af lige muligheder for mænd og kvinder, specielt gennem støtte til projekter igangsat og gennemført af kvinder.

Artikel 3

Der ydes støtte til de i artikel 1 nævnte foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne på de i afsnit II fastlagte betingelser.

Afsnit II

Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne

Kapitel I

Investeringer i landbrugsbedrifter

Artikel 4

Støtte til investeringer i landbrugsbedrifter skal bidrage til at øge landbrugsindkomsterne og forbedre leve-, arbejds- og produktionsvilkårene.

Støtten skal sigte på et eller flere af nedenstående mål:

- reduktion af produktionsomkostningerne
- forbedring og omstilling af produktionen
- forbedring af kvaliteten
- bevarelse og forbedring af det naturlige miljø, hygiejneforholdene og normerne for dyrevelfærd
- en øget diversificering af aktiviteterne inden for landbruget.

Artikel 5

Der ydes investeringsstøtte til landbrugsbedrifter:

- hvis økonomiske levedygtighed kan dokumenteres
- som opfylder mindstekrav med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd, og
- hvor landbrugeren har de nødvendige faglige kvalifikationer.

Artikel 6

Der ydes ikke støtte til investeringer, der tager sigte på at øge en produktion, som der ikke findes normale afsætningsmuligheder for.

Artikel 7

Medlemstaterne fastsætter maksimumsbeløb for investeringsstøtten.

Kapitel II

Etablering af unge landbrugere

Artikel 8

I. Etableringsstøtte til unge landbrugere ydes på følgende betingelser:

- landbrugeren skal være under 40 år
- landbrugeren skal have de nødvendige faglige kvalifikationer
- det skal være første gang, landbrugeren etablerer sig på en landbrugsbedrift
- for bedriftens vedkommende
 - (i) skal det kunne dokumenteres, at den er økonomisk levedygtig, og
 - (ii) mindstekravene med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd skal være opfyldt, og
- landbrugeren skal være bedriftens driftsleder.

Der kan fastsættes særlige betingelser, når det drejer sig om en ung landbruger, der ikke etablerer sig som eneste driftsleder på bedriften. Disse betingelser skal svare til dem, der kræves opfyldt, når en ung landbruger etablerer sig som eneste driftsleder.

2. Etableringsstøtten kan omfatte:

- en engangspræmie på højst det beløb, der er anført i bilaget
- en godtgørelse af renterne af lån, som er optaget for at dække omkostningerne ved etableringen; den kapitaliserede værdi af godtgørelsen må ikke overstige den fastsatte engangspræmie.

Kapitel III

Uddannelse

Artikel 9

Støtte til erhvervsuddannelse skal bidrage til at forbedre de faglige kvalifikationer hos landbrugere og andre personer involveret i landbrug og andre aktiviteter i landdistrikterne, og til deres omlægning.

Uddannelsen skal især sigte på at give landbrugerne forudsætning for at foretage en kvalitativ omlægning af produktionen, at anvende produktionsmetoder, der er forenelige med kravet om landskabsbevarelse, miljøbeskyttelse, normerne for hygiejne og dyrevelfærd, samt give dem det uddannelsesniveau, der er nødvendigt, for at de kan drive en økonomisk levedygtig bedrift.

Kapitel IV

Førtidspensionering

Artikel 10

1. Støtte til førtidspensionering i landbruget tager sigte på følgende mål:

- at sikre ældre landbrugere, der beslutter at ophøre med landbrugsvirksomhed, en indkomst
- at give landbrugere, der kan forbedre de resterende landbrugsbedrifters økonomiske levedygtighed, større mulighed for at overtage sådanne ældre landbrugeres bedrifter
- at landbrugsjord anvendes til andre formål, når de ikke kan udnyttes rentabelt til landbrugsformål.

2. Støtte til førtidspensionering kan omfatte foranstaltninger, der skal sikre arbejdstagere i landbruget en indkomst.

Artikel 11

1. En overdrager skal:

- ophøre endeligt med al erhvervmæssig landbrugsvirksomhed; han kan dog fortsat drive ikke-erhvervmæssigt landbrug og udnytte de bygninger, han bor i
- mindst være 55 år ved overdragelsen, men endnu ikke have nået den normale pensionsalder, og
- have drevet landbrug i ti år forud for overdragelsen.

2. En overtager i landbruget skal:

- efterfølge overdrageren som leder af landbrugsbedriften eller helt eller delvis overtage de frigjorte arealer. Den økonomiske levedygtighed af overtagerens bedrift skal forbedres inden for en bestemt frist og under opfyldelse af en række betingelser, som afhængigt af region og produktionens art skal fastlægges nærmere, specielt hvad angår overtagerens faglige kvalifikationer, arealet samt arbejdets eller indkomstens omfang
- have de nødvendige faglige kvalifikationer, og
- forpligte sig til at drive landbrug på landbrugsbedriften i mindst 5 år under opfyldelse af mindstekravene med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd.

3. En arbejdstager skal:

- ophøre endeligt med alt landbrugarbejde
- være mindst 55 år, men endnu ikke have nået normal pensionsalder
- i de forudgående fem år have anvendt mindst halvdelen af sin arbejdstid på landbrugsarbejde enten som medhjælpende familiemedlem eller som arbejdstager i landbruget
- have været beskæftiget på overdragerens bedrift i en periode, der mindst svarer til to års fuldtidsbeskæftigelse, i de sidste fire år forud for overdragerens førtidspensionering
- være tilsluttet en social sikringsordning.

4. En overtager uden for landbruget kan være enhver anden person eller ethvert andet organ, der overtager frigjorte arealer for at udnytte dem til ikke-landbrugsmæssige formål, skovbrug eller oprettelse af naturreservater på en sådan måde, at miljø- og naturkvaliteten bevares eller forbedres.

5. De i denne artikel fastsatte betingelser gælder i hele den periode, overdrageren modtager støtte til førtidspensionering.

Artikel 12

1. Den støtte til førtidspensionering, som ydes til overdragere, må ikke pr. år overstige det samlede beløb, der er fastsat i bilaget.
2. Der kan højst udbetales støtte til førtidspensionering i ti år, og der må ikke fortsat udbetales støtte, efter at overdrageren eller arbejdstageren har nået normal pensionsalder, og under ingen omstændigheder efter at den pågældende er fyldt 70 år. Hvis medlemsstaten udbetaler en normal alderspension, ydes støtten til førtidspensionering som et tillæg, der beregnes under hensyntagen til størrelsen af den nationale alderspension.

Kapitel V

Ugunstigt stillede områder

Artikel 13

Støtten til ugunstigt stillede områder tager sigte på følgende mål:

- at sikre fortsat landbrugsvirksomhed og dermed bidrage til at opretholde levedygtige landdistrikter
- at bevare naturen
- at bevare og fremme bæredygtige driftssystemer i landbruget
- at sikre opfyldelse af miljøkrav.

Artikel 14

1. Landbrugere i ugunstigt stillede områder kan få støtte i form af udligningsgodtgørelse.
2. Udligningsgodtgørelse ydes pr. hektar til landbrugere, som:
 - dyrker et mindsteareal, der skal fastsættes nærmere
 - forpligter sig til at udøve landbrugsvirksomhed i et ugunstigt stillet område i mindst fem år fra den første udbetaling af en udligningsgodtgørelse, og

- anvender driftsmetoder, der er forenelige med miljøbeskyttelse og naturbevarelse, specielt i form af bæredygtigt landbrug, idet disse driftsmetoder skal fastlægges nærmere for de forskellige områder.
3. Hvis der i et kreatur, der tilhører en producents kvægbesætning, i henhold til de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 96/23/EF¹⁷ vedrørende kontrol påvises restkoncentrationer af stoffer, der er forbudt i henhold til Rådets direktiv 96/22/EF¹⁸, eller restkoncentrationer af stoffer, der er tilladt i henhold til sidstnævnte direktiv, men som anvendes ulovligt, eller hvis et ikke-tilladt stof eller produkt eller et stof eller produkt, der er tilladt i henhold til direktivet vedrørende forbud, men som opbevares ulovligt, bliver fundet i en hvilken som helst form på producentens bedrift, udelukkes den pågældende producent for det kalenderår, hvor påvisningen er sket, fra at modtage udligningsgodtgørelse.

I gentagelsestilfælde kan der alt efter overtrædelsens alvor fastsættes en udelukkelsesperiode på indtil fem år at regne fra det år, hvor det pågældende gentagelsestilfælde blev påvist.

Hvis kreaturerne ejer eller den, der er ansvarlig for disse, lægger i hindringer i vejen for udførelsen af den inspektion og de prøveudtagninger, der er nødvendige for gennemførelsen af de nationale overvågningsplaner for restkoncentrationer eller for udførelsen af de undersøgelser og den kontrol, der gennemføres i henhold til det i første afsnit nævnte direktiv 96/23/EF, finder sanktionerne i nævnte stykke anvendelse.

Artikel 15

1. Udligningsgodtgørelsen fastsættes til et beløb:

- som er tilstrækkeligt til effektivt at bidrage til at kompensere for eksisterende ulemper og
- som ikke indebærer overkompensation.

Ved beregning af udligningsgodtgørelsen kan der om fornødent tages hensyn til landbrugernes omkostninger og indkomsttab som følge af miljølovgivning.

¹⁷ Rådets direktiv om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF, EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

¹⁸ Rådets direktiv om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF, EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3.

2. Udligningsgodtgørelsen gradueres behørigt efter:

- den enkelte regions særlige forhold og specifikke udviklingsmål
- hvor alvorlige de varige naturbetingede ulemper er, som påvirker landbrugsvirksomheden
- de specifikke miljøproblemer, som skal løses
- produktionens art og den økonomiske situation på bedriften samt landbrugerens indkomst.

3. Udligningsgodtgørelsen fastsættes til et beløb, der ligger mellem det minimum og det maksimum, der er anført i bilaget. Der kan ydes et højere udligningsbeløb end det anførte maksimum, forudsat at gennemsnittet af alle udligningsgodtgørelser, der er ydet i den pågældende programmeringsregion, ikke overstiger dette maksimum.

Artikel 16

Ugunstigt stillede områder omfatter:

- bjergområder
- andre ugunstigt stillede områder og
- områder med særlige ulemper.

Artikel 17

1. Bjergområder er områder, hvor der er stærkt begrænset mulighed for at udnytte jorden og, hvor arbejdsomkostningerne er større end normalt som følge af:

- meget vanskelige klimatiske forhold, der skyldes højden og giver sig udtryk i en mærkbart afkortet vækstperiode
- stejle skråninger i lavere beliggende dele af det meste af området, således at mekanisering ikke er mulig eller kræver anvendelse af særligt, meget kostbart materiel, eller
- en kombination af disse to faktorer, der taget hver for sig kan være mindre alvorlige, men som tilsammen medfører tilsvarende ulemper.

2. Områder nord for den 62. breddegrad og nogle tilstødende områder syd for denne breddegrad sidestilles med bjergområder.

Artikel 18

De ugunstigt stillede områder, hvor der er risiko for, at jorden ikke længere udnyttes, og hvor det er nødvendigt at bevare naturen, skal bestå af landbrugsområder, som har ensartede naturlige produktionsbetingelser og har alle nedennævnte kendetegn:

- forekomst af forholdsvis uproduktive jord, som det er vanskeligt at dyrke, og hvis ringe muligheder ikke kan forbedres uden store omkostninger, og som hovedsageligt egner sig til ekstensivt kvæghold
- på grund af denne af naturen betingede lave produktivitet opnås resultater, som ligger betydeligt under gennemsnittet, set i forhold til de vigtigste økonomiske resultatindikatorer inden for landbruget
- ringe eller svindende befolkningstæthed og en befolkning, som hovedsagelig er afhængig af landbrugsvirksomhed, hvis stadig hurtigere tilbagegang vil indebære en fare for områdets levedygtighed og for indbyggernes mulighed for at blive boende.

Artikel 19

Ugunstigt stillede områder kan omfatte andre områder, der er udsat for særlige ulemper, specielt særlige miljøkrav, og hvor der fortsat bør drives landbrug på bestemte betingelser, hvis det er nødvendigt for at bevare og forbedre miljøet, bevare naturen og mulighederne for turisme i området eller for at beskytte kysten.

Disse områders samlede areal må ikke i nogen medlemsstat overstige 10% af landets samlede areal.

Kapitel VI

Miljøvenligt landbrug

Artikel 20

Støtte til produktionsmetoder inden for landbruget, som sigter på at beskytte miljøet og bevare naturen (miljøvenligt landbrug), skal bidrage til at realisere målene for EF's politik på landbrugs- og miljøområdet.

Denne støtte skal fremme:

- en udnyttelse af landbrugsjorden, som er forenelig med beskyttelse og forbedring af miljøet, landskabet og dets særpræg, naturressourcerne, jordbunden og den genetiske diversitet
- en miljøvenlig ekstensivering af landbruget og anvendelse af lavintensive græsningssystemer

- bevarelse af truede miljømæssigt værdifulde landbrugsområder
- landskabspleje og vedligeholdelse af historiske værdier på landbrugsjord
- anvendelse af miljøplanlægning i landbrugsdriften.

Artikel 21

1. Der ydes støtte til landbrugere, som forpligter sig til i mindst fem år at drive miljøvenligt landbrug. Om nødvendigt fastsættes der en længere periode for særlige former for forpligtelser afhængigt af disse forpligtelses miljøeffekt.
2. En forpligtelse til at drive miljøvenligt landbrug skal indebære mere end normal god landbrugspraksis.

Den skal indebære aktiviteter, som ikke sikres gennem andre støtteforanstaltninger, som f.eks. markedsstøtte eller udligningsgodtgørelse.

Artikel 22

1. Støtten for forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug ydes en gang om året og beregnes på basis af:
 - indkomsttab
 - ekstraomkostninger som følge af forpligtelsen, og
 - behovet for at skabe et incitament.

Ved beregning af den årlige støtte kan der også tages hensyn til udgifterne til ikke-kommercielle anlægsarbejder, der er nødvendige for opfyldelsen af forpligtelsen.

2. De maksimumsbeløb, som årligt kan medfinansieres af EF, er anført i bilaget. Beløbene skal være baseret på arealet af den bedrift, som forpligtelsen til miljøvenligt landbrug vedrører.

Kapitel VII

Forbedring af forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter

Artikel 23

1. Investeringsstøtte skal gøre det lettere at forbedre og rationalisere forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter og dermed bidrage til at gøre dem mere konkurrencedygtige og give dem øget merværdi.
2. Støtten skal tage sigte på et eller flere af følgende mål:
 - styring af produktionen efter den forventede markedsudvikling eller fremme af nye afsætningsmuligheder for landbrugsprodukter
 - forbedring eller rationalisering af afsætningskanalerne eller forarbejdningsprocesserne

- forbedring af produkternes præsentation og emballering eller bedre anvendelse eller bortskaffelse af biprodukter
- anvendelse af nye teknologier
- fremme af innovative investeringer
- forbedring og kontrol af kvalitets- og sundhedsvilkår
- miljøbeskyttelse.

Artikel 24

1. Der ydes støtte til de personer, der bærer de finansielle omkostninger ved investeringer i virksomheder
 - hvis økonomiske levedygtighed kan dokumenteres, og
 - som opfylder mindstekrav med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd.
2. Investeringerne skal medvirke til at forbedre forholdene i de pågældende råvaresektorer. De skal sikre, at råvareproducenterne får en rimelig andel i de deraf følgende økonomiske fordele.
3. Der må gives tilstrækkelige garantier for, at der findes normale afsætningsmuligheder for de pågældende produkter.

Artikel 25

1. Investeringerne skal vedrøre forarbejdning og afsætning af produkter, der er anført i traktatens bilag II, bortset fra fiskerivarer.
2. Investeringerne skal opfylde udvælgelseskriterier, der fastsætter prioriteringen og angiver, hvilke investeringer der ikke er støtteberettigede.

Artikel 26

Der ydes ikke støtte til følgende investeringer:

- investeringer i detailhandelsledet
- investeringer til fremme af forarbejdning eller afsætning af produkter fra tredjelande.

Kapitel VIII

Skovbrug

Artikel 27

1. Støtte til skovbruget skal bidrage til at udvikle dets økonomiske, økologiske og sociale rolle i landdistrikterne.
2. Støtten skal især fremme et eller flere af følgende mål:
 - bæredygtig forvaltning og udvikling af skovbruget
 - bevarelse af skovressourcerne
 - udvidelse af skovarealerne.
3. Støtten skal bidrage til at opfylde de forpligtelser, EF og medlemsstaterne har indgået på internationalt plan. Den skal tage udgangspunkt i nationale skovplaner, som er vedtaget af Det Mellemstatslige Panel vedrørende Skove. For områder, der er klassificeret som høj- eller mellemrisikozoner, når det gælder skovbrande, skal der udarbejdes beskyttelsesplaner i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2158/92 om beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande¹⁹.

Artikel 28

1. Der ydes støtte til en eller flere af følgende foranstaltninger:
 - tilplantning og gentilplantning med skov på jord, som ikke er landbrugsjord, forudsat at tilplantningen er tilpasset de lokale forhold og forenelig med miljøet
 - investeringer i skovbrugsbedrifter, der ejes af private skovejere, sammenslutninger af sådanne eller af kommuner, med det formål markant at øge bedriftenes økonomiske eller økologiske værdi
 - investeringer med henblik på at forbedre og rationalisere forarbejdning og afsætning af skovbrugsprodukter; investeringer i forbindelse med anvendelse af træ som råmateriale begrænses til alle de arbejdsprocesser, der går forud for den industrielle anvendelse
 - fremme af nye muligheder for anvendelse og afsætning af træ og skovbrugsprodukter
 - etablering af sammenslutninger af skovejere med henblik på at hjælpe medlemmerne til at opnå en mere bæredygtig og effektiv forvaltning af deres bedrifter
 - genskabelse af produktionspotentialer i skove, som er blevet skadet ved brand og naturkatastrofer, og indførelse af hensigtsmæssige beskyttelsesforanstaltninger.
2. Bestemmelserne i kapitel I, III og VII anvendes med de fornødne ændringer for skovbrugsprodukter.

¹⁹ EFT L 217 af 31.7.1992, s. 3. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 308/97, EFT L 51 af 21.2.1997, s. 11.

Artikel 29

1. Der ydes støtte til skovrejsning på landbrugsjord.

Støtten kan ud over udgifterne til tilplantning omfatte:

- en årlig præmie pr. tilplantet hektar, der skal bidrage til dækning af udgifterne til de tilplantede arealers pleje i en periode på op til fem år
- en årlig hektarpræmie, der skal udligne indkomsttabet som følge af skovrejsning i en periode på højst 20 år for landbrugere eller sammenslutninger heraf, som udnyttede jorden før skovrejsningen, eller for andre privatretlige juridiske personer.

2. Støtte til skovrejsning på landbrugsjord ydes ikke:

- til landbrugere, der får støtte til førtidspensionering
- i forbindelse med tilplantning med juletræer.

Ved tilplantning med hurtigtvoksende arter, der kan udnyttes på kort sigt, ydes der kun støtte til dækning af udgifterne til tilplantning, hvis denne er tilpasset de lokale forhold og forenelig med miljøet.

3. De maksimumsbeløb pr. år for den årlige præmie til udligning af indkomsttab, der kan medfinansieres af EF, er anført i bilaget.

Artikel 30

1. Med henblik på at:

- bevare og forbedre den økologiske stabilitet i skovene eller genoprette skadet skov i områder med alvorlige naturbetingede ulemper, hvor skovens beskyttende og økologiske rolle er i almenhedens interesse, og hvor denne rolle ikke alene kan sikres gennem indtægter fra skovbruget, eller
- pretholde brandbælter ved hjælp af landbrugsvirksomhed

ydes der støtte i form af godtgørelse til enkeltpersoner eller sammenslutninger heraf af hensyn til offentlighedens interesse i, at de pågældende skove bevares, forudsat at de drives på bæredygtig måde.

2. Godtgørelsen fastsættes til et beløb, der ligger mellem det minimum og det maksimum, der er anført i bilaget. Der kan ydes en højere godtgørelse end det anførte maksimum, forudsat at gennemsnittet af alle godtgørelser, der er ydet i den pågældende programmeringsregion, ikke overstiger dette maksimum.

Kapitel IX

Fremme af tilpasningen og udviklingen af landdistrikterne

Artikel 31

Der ydes støtte til de foranstaltninger vedrørende landbrugsvirksomhed og omlægning heraf og vedrørende aktiviteter i landdistrikterne, som ikke falder ind under andre foranstaltninger i dette afsnit.

- Foranstaltningerne skal sigte på:
- grundforbedring, jordfordeling
- oprettelse af vikar- og driftskonsulentordninger
- afsætning af kvalitetsprodukter
- forbedring af levevilkår
- renovering og udvikling af landsbyer samt beskyttelse og bevarelse af landdistrikternes bygnings- og landskabsværdier
- diversificering af aktiviteterne, så der skabes alternative beskæftigelses- og indkomstmuligheder
- forvaltning af landbrugets vandressourcer
- udvikling og forbedring af landdistrikternes infrastruktur
- fremme af aktiviteter inden for turisme og håndværk
- miljøbeskyttelse og forvaltning af landdistrikter
- genopbygning af landbrugsproduktionspotentiale, som er blevet beskadiget ved naturkatastrofer, og indførelse af relevante forebyggende instrumenter
- finansieringsteknik.

Kapitel X

Gennemførelsesbestemmelser

Artikel 32

Gennemførelsesbestemmelser til dette afsnit vedtages efter proceduren i artikel 49 i forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene].

Bestemmelserne kan bl.a. vedrøre:

- betingelserne for støtte til investeringer i landbrugsbedrifter (artikel 4-7)
- perioden og betingelserne for forbedring af en bedrifts økonomiske levedygtighed og betingelserne for anvendelse af arealer frigjort i forbindelse med førtidspensionering (artikel 11, stk. 2)
- betingelserne for ydelse og beregning af udligningsgodtgørelse (artikel 14 og 15)

- betingelserne for forpligtelsen til at drive miljøvenligt landbrug (artikel 21 og 22)
- udvælgelseskriterier for investeringer i forbedring af forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter (artikel 25, stk. 2)
- betingelserne for skovbrugsforanstaltninger (artikel 27-30).

Når det gælder EF's fjernområder, kan Kommissionen efter samme procedure træffe afgørelse om undtagelse fra artikel 26, andet led, forudsat at de forarbejdede produkter er bestemt for markedet i det pågældende område.

Afsnit III

Generelle principper, administrative og finansielle bestemmelser

Kapitel I

Generelle principper

Afdeling I

Støtte fra EUGFL

Artikel 33

1. EF-støtte til førtidspensionering (artikel 10-12), ugunstigt stillede områder (artikel 13-19), miljøvenligt landbrug (artikel 20-22) og skovrejsning (artikel 29) finansieres af EUGFL's Garantisektion i hele EF.
2. EF-støtte til andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne finansieres af EUGFL's
 - Udviklingssektion i mål 1- områder
 - Garantisektion i områder, der ikke er omfattet af mål 1.
3. Støtte til de foranstaltninger, der er anført i artikel 31, tredje, sjette og ottende led, finansieres af EUGFL i mål 1-områder og mål 2-områder, forudsat at de ikke finansieres af EFRU.

Artikel 34

1. Når det gælder støtte til de i artikel 33, stk. 2, nævnte foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne
 - anvendes i mål 1-områder forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene] suppleret med de specifikke bestemmelser i nærværende forordning
 - anvendes i mål 2-områder forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene] suppleret med de specifikke bestemmelser i nærværende forordning, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

2. Når det gælder den støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der finansieres af EUGFL's Garantisektion, anvendes de specifikke bestemmelser i forordning (EF) nr. [forordning om finansiering af landbruget] og bestemmelser vedtaget i henhold hertil, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Underkapitel II

Forenelighed og sammenhæng

Artikel 35

1. Støtte til udvikling af landdistrikterne ydes kun til foranstaltninger, der er forenelige med EF's retsfor skrifter.
2. Der skal være sammenhæng mellem disse foranstaltninger og andre EF-politikker og dertilhørende tiltag.

En foranstaltning, der falder ind under denne forordning, er kun støtteberettiget under andre EF-støtteordninger, hvis den ikke er uforenelig med nogen betingelse i denne forordning.

3. Der skal også være sammenhæng med foranstaltninger, der gennemføres via andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik. Der skal navnlig være sammenhæng mellem på den ene side støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne og på den anden side foranstaltninger, der gennemføres som led i de fælles markedsordninger, og kvalitets- og sundhedsforanstaltninger inden for landbruget, og derudover mellem støtteforanstaltningerne indbyrdes.

Derfor må der ikke i henhold til denne forordning ydes støtte til:

- foranstaltninger omfattet af støtteordninger under de fælles markedsordninger
- foranstaltninger til fremme af forskningsprojekter, afsætning af landbrugsprodukter og udryddelse af dyresygdomme.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere eller mere restriktive betingelser for ydelse af EF-støtte til udvikling af landdistrikterne, forudsat at der er sammenhæng mellem disse betingelser og de mål og krav, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 36

1. Der kan ikke samtidig ydes støtte til en og samme foranstaltning i henhold til denne forordning og i henhold til andre EF-støtteordninger.
2. Støtte til flere foranstaltninger i henhold til denne forordning kan kun kombineres, hvis de hænger sammen og er indbyrdes forenelige. Hvis det er nødvendigt, justeres støtteniveauet.

Artikel 37

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige forholdsregler for at sikre, at støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne er kendetegnet ved den i dette kapitel foreskrevne forenelighed og sammenhæng.
2. I forbindelse med alle foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne skal de af medlemsstaterne forelagte planer indeholde en vurdering af de planlagte støtteforanstaltningers forenelighed og sammenhæng og oplysninger om de forholdsregler, der er truffet for at sikre foranstaltningernes forenelighed og sammenhæng.
3. Hvis det er nødvendigt for at sikre forenelighed og sammenhæng, revideres støtteforanstaltningerne efterfølgende.

Kapitel II

Programmering

Artikel 38

1. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der finansieres af EUGFL's Udviklingssektion, indgår i programmeringen for mål 1-regionerne i henhold til forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene].
2. Andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne end de i artikel 33, stk. 1, nævnte indgår i programmeringen for mål 2-regionerne i henhold til forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene].
3. De øvrige foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne indgår i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne i henhold til artikel 39-42.

Artikel 39

1. Planer til udvikling af landdistrikterne opstilles på det geografiske niveau, der skønnes mest hensigtsmæssigt. De udarbejdes af de af medlemsstaten udpegede myndigheder, hvorefter medlemsstaten forelægger dem for Kommissionen efter høring af de kompetente myndigheder og organisationer på det relevante geografiske niveau.

Støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der skal gennemføres i et område, samles så vidt muligt i én enkelt plan. Hvis det er nødvendigt at udarbejde flere planer, skal forbindelsen mellem de i disse planer fastsatte foranstaltninger angives, og det skal sikres, at de hænger sammen og er indbyrdes forenelige.

Artikel 40

Planer for udvikling af landdistrikterne skal dække en periode på syv år regnet fra den 1. januar 2000.

Artikel 41

1. Planer for udvikling af landdistrikterne skal indeholde:

- en kvantificeret beskrivelse af den aktuelle situation med oplysninger om udviklingsmæssige skævheder, uligheder og muligheder, de finansielle ressourcer, der er anvendt, og de vigtigste resultater af de aktioner, der er gennemført i den tidligere programmeringsperiode, idet der tages hensyn til de disponible evalueringsresultater.
- en beskrivelse af den foreslåede strategi, dens kvantificerede mål og de valgte udviklingsprioriteter for landdistrikterne samt det berørte geografiske område
- en vurdering af den forventede økonomiske, miljømæssige og sociale effekt, herunder beskæftigelseseffekten
- en samlet vejledende finansiell oversigt over de finansielle midler, som medlemsstaten og EF har afsat til hver af planens udviklingsprioriteter for landdistrikterne
- en beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger til gennemførelse af planerne, specielt støtteordninger, herunder de oplysninger, der er nødvendige til vurdering af konkurrencereglerne
- information om et eventuelt behov for undersøgelser, demonstrationsprojekter, uddannelse eller teknisk bistand i forbindelse med udformningen, gennemførelsen eller tilpasningen af de berørte foranstaltninger
- angivelse af de myndigheder og organer, som er udpeget
- bestemmelser, som sikrer en effektiv og korrekt gennemførelse, herunder overvågning og evaluering, med angivelse af kvantitative indikatorer for evaluering, kontrol- og sanktionsordninger samt relevant informering af offentligheden
- resultaterne af samråd og de skridt, der er taget for at inddrage de kompetente myndigheder og organer samt arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer på de relevante niveauer.

2. Medlemsstaten skal i sine planer:

- fastsætte miljøvenlige landbrugsforanstaltninger for hele sit område, i overensstemmelse med sine specifikke behov
- sikre den nødvendige ligevægt mellem de forskellige foranstaltninger, hvortil der skal ydes støtte.

Artikel 42

1. Planer for udvikling af landdistrikterne forelægges senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.
2. Kommissionen vurderer, om de foreslåede planer er konsistente med denne forordning. På basis af planerne godkender Kommissionen programmeringsdokumenter vedrørende udvikling af landdistrikterne efter proceduren i artikel 49 i forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene] senest seks måneder efter planernes forelæggelse.

Kapitel III

Supplerende foranstaltninger og EF-initiativ

Artikel 43

1. Ifølge artikel 20, stk. 2, i forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene] kan Kommissionen efter proceduren i samme forordnings artikel 51 udvide anvendelsesområdet for støtte fra EUGFL's Udviklingssektion ud over, hvad der er fastsat i artikel 33, stk. 2, i nærværende forordning, med henblik på gennemførelsen af EF-initiativet til udvikling af landdistrikterne.
2. EUGFL's Garantisektion kan på Kommissionens initiativ finansiere undersøgelser i forbindelse med programmeringen af udviklingen af landdistrikterne.

Kapitel IV

Finansielle bestemmelser

Artikel 44

1. Der udarbejdes hvert år en finansieringsplan og aflægges regnskab for den støtte, som EF yder til udvikling af landdistrikterne via EUGFL's Garantisektion. Finansieringsplanen indgår i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne (artikel 38, stk. 3) og i programmeringen vedrørende mål 2.
2. Kommissionen tildeler medlemsstaterne foreløbige årlige bevillinger på basis af objektive kriterier under hensyn til særlige forhold og behov samt særlige initiativer til fordel for miljø, jobskabelse og landskabsbevaring.
3. De foreløbige bevillinger tilpasses efter de faktiske udgifter og på grundlag af reviderede udgiftsoverslag, som forelægges af medlemsstaterne, idet der tages hensyn til programmernes mål og de disponible midler, ligesom støtteintensiteten for landdistrikter under mål 2 som regel tages i betragtning.

Artikel 45

1. De finansielle bestemmelser i artikel 30, 31 (bortset fra stk. 1, femte afsnit), 33, 37 og 38 i forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene] anvendes ikke på støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i forbindelse med mål 2.

Kommissionen træffer de nødvendige forholdsregler for at sikre en effektiv og koordineret gennemførelse af disse foranstaltninger, og dette skal ske på en måde, som mindst opfylder kravene i de afsnit 1 nævnte bestemmelser, herunder princippet om én forvaltningsmyndighed.

2. Foranstaltninger, der indgår i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne (artikel 38, stk. 3) medfinansieres af EF efter principperne i artikel 28 og 29 i forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene]. EF kan højst medfinansiere 50% af de samlede støtteberettigede udgifter og skal som generel regel medfinansiere 25% af de støtteberettigede offentlige udgifter i områder, der ikke er omfattet af mål 1 og mål 2. I disse områder anvendes satsene i artikel 28, stk. 4, litra a), nr. ii) og iii), og litra b), nr. ii) og iii), i forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene].

I forbindelse med programmeringen af gennemførelsen af denne forordnings artikel 20, 21 og 22 kan der i undtagelsestilfælde fastsættes en medfinansieringssats, der er op til 10% højere end de i første afsnit fastsatte maksimumssatser, for specifikke foranstaltninger, der ud fra et miljømæssigt synspunkt er af særlig værdi.

Ved udbetalinger i den forbindelse anvendes artikel 31, stk. 1, afsnit 5, i forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene].

3. Udbetaling af finansiel støtte fra EUGFL's Garantisektion kan ske i form af forskud til gennemførelse af programmer og i form af udbetalinger til dækning af påløbne udgifter.

Kapitel V

Overvågning og evaluering

Artikel 46

1. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at der foregår en effektiv overvågning af, hvordan programmeringen af udviklingen af landdistrikterne gennemføres (artikel 38, stk. 3).
2. Overvågningen foregår efter aftalte procedurer.

Overvågningen foregår ved hjælp af særlige fysiske og finansielle indikatorer, der er aftalt og fastlagt på forhånd.

Medlemsstaterne skal forelægge årlige situationsrapporter for Kommissionen.

3. Der nedsættes overvågningsudvalg, hvis det er relevant.

Artikel 47

Foranstaltninger, der indgår i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne (artikel 38, stk. 3), evalueres ud fra principperne i artikel 39-42 i forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene].

Kapitel VI

Gennemførelsesbestemmelser

Artikel 48

Nærmere bestemmelser for anvendelsen af dette afsnit vedtages efter proceduren i artikel 49 i forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene].

Disse bestemmelser kan navnlig vedrøre:

- udformning og forelæggelse af planer for udvikling af landdistrikterne (artikel 39-42)
- revidering af programmeringsdokumenter vedrørende udvikling af landdistrikterne
- udarbejdelse af finansieringsplaner, specielt for at sikre budgetdisciplin (artikel 44), medfinansiering (artikel 45, stk. 2)
- overvågning og evaluering (artikel 46 og 47).

Afsnit IV

Statsstøtte

Artikel 49

1. Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, anvendes traktatens artikel 92-94 på den støtte, medlemsstaterne yder til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne.

Traktatens artikel 92-94 anvendes dog ikke på finansielle tilskud fra medlemsstaterne til foranstaltninger, der i medfør af traktatens artikel 42 medfinansieres af EF i henhold til denne forordning.

2. Der må kun ydes statsstøtte til landbrugere i ugunstigt stillede områder, hvis støtten opfylder betingelserne i artikel 13-19 og ikke overstiger de beløb, der er fastsat i artikel 15.
3. Der må kun ydes statsstøtte til landbrugere for forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug, hvis forpligtelserne opfylder betingelserne i artikel 20-22. Der kan ydes supplerende støtte ud over de maksimumsbeløb, der er fastsat i henhold til artikel 22, stk. 2, hvis det er berettiget ifølge samme artikels stk. 1.

Artikel 50

Statsstøtte i medfør af traktatens artikel 42, der har til formål yderligere at bidrage til finansiering af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som medfinansieres af EF, meddeles af medlemsstaterne og godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med denne forordning som led i den i artikel 38 nævnte programmering. Traktatens artikel 93, stk. 3, første punktum, anvendes ikke på således meddelt støtte.

Afsnit V

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 51

1. Viser det sig at være nødvendigt med særlige foranstaltninger for at lette overgangen fra det nuværende system til det system, der indføres ved denne forordning, vedtages disse foranstaltninger af Kommissionen efter proceduren i artikel 49 i forordning (EF) nr. ... [den generelle forordning om strukturfondene].
2. Sådanne foranstaltninger vedtages navnlig for at integrere eksisterende EF-støtteforanstaltninger, som Kommissionen har godkendt for en periode, der udløber efter den 1. januar 2000, eller for en ubegrænset periode, i den støtteordning for udvikling af landdistrikterne, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 52

1. Artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71 om den fælles markedsordning for humle²⁰ affattes således:

“Artikel 17

1. Bestemmelserne om finansiering af den fælles landbrugspolitik finder anvendelse på markedet for de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter fra tidspunktet for anvendelsen af den i denne forordning fastlagte ordning.
 2. Den i artikel 8 nævnte støtte medfinansieres af EF.
 3. Medlemsstaterne udbetaler den i artikel 12 nævnte støtte til producenterne mellem den 16. oktober og den 31. december i det produktionsår, støtteansøgningen er indgivet for.
 4. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 20 bestemmelser for anvendelsen af denne artikel.”
2. Artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 om den fælles markedsordning for bananer²¹ affattes således:

“Artikel 6

1. Medlemsstaterne yder støtte til anerkendte producentorganisationer i de første fem år efter deres anerkendelse for at fremme oprettelse og lette driften.
2. Støtten:
 - udgør i første, andet, tredje, fjerde og femte år henholdsvis 5%, 5%, 4%, 3% og 2% af værdien af den inden for producentorganisationen afsatte produktion
 - må ikke overstige de faktiske udgifter til den pågældende organisations oprettelse og drift
 - udbetales i årlige rater i højst syv år efter datoen for anerkendelsen.

Produktionens værdi beregnes årligt på grundlag af:

- en årlige faktisk afsatte mængde
- de gennemsnitlige opnåede producentpriser.

3. Producentorganisationer, der er dannet af organisationer, som i vidt omfang allerede opfylder kravene i denne forordning, kan kun modtage den i denne artikel anførte støtte, såfremt de danner en

²⁰ EFT L 175 af 4.8.1971, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1554/97, EFT L 208 af 2.8.1997, s. 1.

²¹ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94, EFT L 349 af 31.12.1994, s. 105.

sammenslutning med det formål bedre at kunne opfylde de i artikel 5 anførte målsætninger. I så fald ydes der dog kun støtte til omkostningerne i forbindelse med oprettelsen (udgifter til forberedelse og udarbejdelse af dens stiftende overenskomst og vedtægterne).

4. Støtte i henhold til denne artikel meddeles Kommissionen i en beretning, som medlemsstaterne sender denne ved slutningen af hvert regnskabsår.”

3. I Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager²² foretages følgende ændringer:

- Artikel 15, stk. 6, affattes således:

“6. For regioner i Fællesskabet, hvor producenterne kun er organiseret i ringe grad, kan medlemsstaterne på behørigt begrundet anmodning få adgang til at yde producentorganisationerne en national finansiel støtte, som ikke må overstige halvdelen af producenternes finansielle bidrag. Denne støtte skal lægges til driftsfonden.

For medlemsstater, i hvilke mindre end 15% af frugt- og grøntsagsproduktionen afsættes gennem producentorganisationerne, og hvor produktionen af frugt og grøntsager udgør mindst 15% af den samlede landbrugsproduktion, kan den i første afsnit omhandlede støtte efter anmodning fra vedkommende medlemsstat refunderes delvis af Fællesskabet.”

- Artikel 52 affattes således:

“Artikel 52

1. Udgifterne i forbindelse med udbetalingen af EF-tilbagekøbsgodtgørelsen og med EF-finansieringen af driftsfonden, af særforanstaltningerne efter artikel 17 og artikel 53, 54 og 55 samt af de kontrolforanstaltninger, som udføres af de eksperter fra medlemsstaterne, der er stillet til rådighed for Kommissionen i henhold til artikel 40, stk. 1, betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkederne efter artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. [forordning om finansiering af landbruget].

2. Udgifterne i forbindelse med støtte, som ydes af medlemsstaterne i henhold til artikel 14 og artikel 15, stk. 6, andet afsnit, betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkederne efter artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. [forordning om finansiering af landbruget]. Den skal være berettiget til medfinansiering af EF.

²² EFT L 296 af 21.11.1996, s. 46. Forordningen er ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2520/97, EFT L 346 af 17.12.1997, s. 41.

3. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 46 gennemførelsesbestemmelser til denne artikels stk. 2.

4. Bestemmelserne i afsnit VI anvendes, uden at dette berører anvendelsen af forordning (EØF) nr. 4045/89²³.”

Artikel 53

1. Følgende forordninger ophæves:

- forordning (EØF) nr. 4256/88
- forordning (EF) nr. 950/97, (EF) nr. 951/97, (EF) nr. 952/97, (EØF) nr. 867/90
- forordning (EØF) nr. 2078/92, (EØF) nr. 2079/92, (EØF) nr. 2080/92
- forordning (EØF) nr. 1610/89.

2. Følgende bestemmelser ophæves:

- artikel 21 i forordning (EØF) nr. 3763/91²⁴
- artikel 32 i forordning (EØF) nr. 1600/92²⁵
- artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1601/92²⁶
- artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2019/93²⁷.

²³ Rådsforordning af 21. december 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF, EFT L 388 af 30.12.1989, s. 17. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3235/94, EFT L 338 af 28.12.1994, s. 16.

²⁴ Rådsforordning af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer, EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2598/95, EFT L 267 af 9.11.1995, s. 1.

²⁵ Rådsforordning af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira, EFT L 173 af 27.6.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96, EFT L 320 af 11.12.1996, s. 1.

²⁶ Rådsforordning af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer, EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96, EFT L 320 af 11.12.1996, s. 1.

²⁷ Rådsforordning af 19. juli 1993 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, EFT L 184 af 27.7.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2417/95, EFT L 248 af 14.10.1995, s. 39.

3. Forordninger og bestemmelser, der er ophævet ifølge stk. 1 og 2, anvendes fortsat for foranstaltninger, som er blevet godkendt af Kommissionen i henhold til samme forordninger før den 1. januar 2000.
4. De direktiver, som Rådet og Kommissionen har udstedt, og som indeholder lister over ugunstigt stillede områder eller ændringer af sådanne lister, jf. artikel 21, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 950/97, forbliver i kraft, medmindre de ændres yderligere i forbindelse med et program.

Artikel 54

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den anvendes i forbindelse med støtte fra EF fra den 1. januar 2000.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

Bilag

Oversigt over støttebeløb

Artikel	Formål	ECU	
8, stk. 2	etableringsstøtte	25 000	-
12, stk. 1	førtidspensionering	15 000	pr. overdrager
		3 500	pr. arbejdstager
15, stk. 3	laveste udligningsgodtgørelse	40	pr. hektar
	højeste udligningsgodtgørelse	200	pr. hektar
22, stk. 2	enårige afgrøder	600	pr. hektar
	flerårige specialafgrøder	900	pr. hektar
	anden jordudnyttelse	450	pr. hektar
29, stk. 3	præmie til dækning af tab ved skovrejsning		
	- til landbrugere eller sammenslutninger heraf	600	pr. hektar
	- til andre privatretlige juridiske personer	150	pr. hektar
30, stk. 2	minimumsgodtgørelse	40	pr. hektar
	maksimumsgodtgørelse	120	pr. hektar

Forslag til

98/0112 (CNS)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr./....

af

om finansiering af den fælles landbrugspolitik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten³,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet oprettede ved forordning nr. 25 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁵ Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), i det følgende benævnt "fonden", som udgør en del af Den Europæiske Unions almindelige budget; i nævnte forordning opstilledes principperne for finansieringen af den fælles landbrugspolitik;

¹ EFT C ...

² EFT C ...

³ EFT C ...

⁴ EFT C ...

⁵ EFT 30 af 20.4.1962. Forordningen senest ændret ved forordning (EØF) nr. 728/70 (EFT L 94 af 28.4.1970, s. 9).

Efter etableringen af enhedsmarkedet består der ensartede prissystemer og en fælles landbrugspolitik, og Fællesskabet skal derfor bære de finansielle følger heraf; efter dette princip, som er indeholdt i artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 25, skal restitutioner ved udførsel til tredjelande, interventioner til regulering af landbrugsmarkedene, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, specifikke veterinærforanstaltninger som fastlagt i Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet⁶ og foranstaltninger til udbredelse af oplysninger om den fælles landbrugspolitik finansieres af fonden med henblik på en virkeliggørelse af de i traktatens artikel 39, stk. 1, litra a), anførte mål;

Fondens Garantisektion bør navnlig finansiere udgifterne under de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, de foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som er knyttet til markedsstøtte, visse udgifter til fiskeriet, visse udgifter på veterinærområdet samt foranstaltningerne til udbredelse af oplysninger om den fælles landbrugspolitik;

Fondens Udviklingssektion bør finansiere udgifterne til visse foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i regioner, der har et udviklingsefterslæb, samt fællesskabsinitiativet til udvikling af landdistrikterne;

Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen af fonden, og der foregår et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Komitéen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget;

⁶ EFT L 224 af 18.8.1990. s. 19.

Ansvar for kontrollen med Garantisektionens udgifter ligger først og fremmest hos medlemsstaterne, som udpeger de myndigheder og organer, der bemyndiges til at afholde udgifter; denne opgave påhviler fuldt ud medlemsstaterne og skal varetages effektivt; Kommissionen, der er ansvarlig for gennemførelsen af Fællesskabets budget, skal efterprøve de betingelser, på hvilke udbetalingerne og kontrollen er foretaget; Kommissionen kan kun finansiere de udgifter, hvor nævnte betingelser giver den fornødne sikkerhed for, at Fællesskabets retsfor skrifter overholdes; i et system, hvor forvaltningen af Fællesskabets udgifter er decentraliseret, er det af afgørende betydning, at Kommissionen som den for finansieringen ansvarlige institution har ret til og får mulighed for at foretage enhver kontrol vedrørende forvaltningen af udgifterne, som den skønner nødvendig, og gennemsigtigheden og den gensidige bistand mellem medlemsstaterne og Kommissionen bør være fuldstændig og effektiv;

Ved regnskabsafslutningen er Kommissionen kun i stand til inden for en rimelig frist at bestemme de samlede udgifter, der kan afholdes over Garantisektionens almindelige regnskab, hvis den har tilstrækkelig sikkerhed for, at den nationale kontrol er tilstrækkelig og gennemsigtig, og at de udbetalende organer har efterprøvet, om de betalingsansøgninger, de behandler, er lovlige og korrekte; der bør derfor fastsættes bestemmelser om medlemsstaternes godkendelse af udbetalende organer; Kommissionen udarbejder retningslinjer for de kriterier, der skal anvendes; i den forbindelse bør det fastsættes, at der kun kan finansieres udgifter, der er afholdt af udbetalende organer, som medlemsstaterne har godkendt; med henblik på den nationale kontrols gennemsigtighed, bl.a. med hensyn til procedureerne for betalingsanvisning, udgifternes fastsættelse og betaling, bør antallet af de kontorer og organer, som disse ansvarsområder uddelegeres til, begrænses, dog under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters forfatningsmæssige regler;

Den decentraliserede forvaltning af Fællesskabets midler indebærer, navnlig efter reformen af den fælles landbrugspolitik, at der udpeges adskillige udbetalende organer; som følge heraf skal der, når en medlemsstat godkender mere end ét udbetalende organ, etableres et forbindelsesorgan, der skal sørge for en ensartet forvaltning af midlerne, sikre forbindelsen mellem Kommissionen og de forskellige godkendte udbetalende organer og sørge for, at de af Kommissionen ønskede oplysninger vedrørende flere udbetalende organers transaktioner hurtigt stilles til rådighed;

De finansielle midler skal tilvejebringes af medlemsstaterne alt efter deres udbetalende organers behov, og Kommissionen udbetaler forskud på konteringen af de udgifter, der afholdes af de udbetalende organer; i forbindelse med foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne bør der åbnes mulighed for udbetaling af egentlige forskud på udgifterne til programmets gennemførelse; det vil være hensigtsmæssigt at behandle sådanne forskudsbetalinger efter de finansielle ordninger, der gælder for forskud på konteringen af udgifter, der afholdes i en bestemt referenceperiode;

Der bør træffes to former for beslutninger, den ene om aflæggelse og afslutning af regnskaberne for Garantisektionen og den anden om de følger, herunder finansielle korrektioner, der skal drages af resultaterne af undersøgelsen af, om udgifterne er i overensstemmelse med Fællesskabets retsfor skrifter;

Undersøgelserne af, om udgifterne er i overensstemmelse med retsfor skrifterne, og de beslutninger, der på grundlag heraf træffes om regnskabsafslutningen, vil derfor ikke længere være knyttet til gennemførelsen af budgettet i et bestemt regnskabsår; det er nødvendigt at fastsætte en maksimumsperiode, som de følger, der drages af undersøgelserne af, om udgifterne er i overensstemmelse med retsfor skrifterne, kan vedrøre; en sådan maksimumsperiode kan dog ikke anvendes for foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne som følge af disses flerårige karakter;

Der skal træffes foranstaltninger for at forhindre og forfølge alle uregelmæssigheder og for at opnå tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt uretmæssigt på grund af sådanne uregelmæssigheder eller forsømmelser; det skal fastsættes, hver der bærer det finansielle ansvar for sådanne uregelmæssigheder eller forsømmelser;

Fællesskabets udgifter skal kontrolleres nøje; til supplerung af den af medlemsstaterne på eget initiativ gennemførte kontrol, der som hidtil er af den væsentligste betydning, bør det bestemmes, at Kommissionens funktionærer skal foretage undersøgelser, og at Kommissionen skal kunne kræve medlemsstaternes bistand;

Der bør i videst muligt omfang drages nytte af edb ved udarbejdelsen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen; når Kommissionen foretager sin efterprøvning, bør den have fuldstændig og umiddelbar adgang til de oplysninger, der vedrører udgifterne, både på papir og på edb;

Omfanget af Fællesskabets finansiering kræver, at Europa-Parlamentet og Rådet holdes regelmæssigt underrettet gennem finansberetninger herom;

Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁷ har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer; af klarhedshensyn og for at opnå en rationalisering bør der i forbindelse med nye ændringer af nævnte forordning foretages en nyaffattelse af alle bestemmelserne -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget - i det følgende benævnt »fonden« - udgør en del af Den Europæiske Unions almindelige budget.

Den omfatter to sektioner:

- Garantisektionen,
- Udviklingssektionen.

2. Garantisektionen finansierer:

- a) restitutioner ved udførsel til tredjelande,
- b) interventioner til regulering af landbrugsmarkedene,

⁷ EFT L 94 af 28.4.1970, s. 13, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/96 (EFT L 125 af 8.6.1995, s. 1).

- c) foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne uden for mål 1-programmer, undtagen fællesskabsinitiativet til udvikling af landdistrikterne,
 - d) ledsageforanstaltninger i forbindelse med omstruktureringen af fiskerflåderne uden for mål 1-regioner og alle strukturforanstaltninger for fiskerisektoren uden for mål 1- og mål 2-regioner i henhold til de relevante bestemmelser for fiskerisektoren,
 - e) Fællesskabets finansielle støtte til specifikke veterinærforanstaltninger, kontrolforanstaltninger på veterinærområdet og programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme (veterinærforanstaltninger) samt til plantesundhedsforanstaltninger,
 - f) foranstaltninger til udbredelse af oplysninger om den fælles landbrugspolitik.
3. Udviklingssektionen finansierer foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som ikke er omfattet af stk. 2, litra c).
 4. Udgifter til administration og personale, der afholdes af medlemsstaterne og af modtagerne af støtte fra fonden, bæres ikke af fonden.

Artikel 2

1. Restitutioner ved udførsel til tredjelande, som efter Fællesskabets regler ydes inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbruget, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra a).
2. Interventioner til regulering af landbrugsmarkedene, som efter Fællesskabets regler foretages inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbruget, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra b).
3. Om fornødent fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal nærmere regler for finansieringen af de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger.

Artikel 3

1. Foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne uden for mål 1, som foretages efter Fællesskabets regler, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra c).
2. Fiskeriforanstaltninger, som foretages efter Fællesskabets regler, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra d).
3. Veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger, som foretages efter Fællesskabets regler, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra e).
4. Oplysningsforanstaltninger, som foretages efter Fællesskabets regler, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra f).
5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 4

1. Hver medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om,
 - a) hvilke kontorer og organer der er godkendt til at betale de i artikel 2 og 3 omhandlede udgifter, i det følgende benævnt »udbetalende organer«;
 - b) hvis mere end ét udbetalende organ godkendes, da hvilket kontor eller organ den overdrager ansvaret for dels at indsamle og sende oplysningerne til Kommissionen, dels at fremme en harmoniseret anvendelse af fællesskabsreglerne, i det følgende benævnt "forbindelsesorganet".
2. Udbetalende organer er kontorer og organer i medlemsstaterne, der med hensyn til de betalinger, der skal foretages inden for deres respektive områder, yder tilstrækkelig garanti for,
 - a) at det kontrolleres, at ansøgningerne er berettigede og i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, inden de pågældende udgifter anvises til betaling

- b) at betalingerne bogføres korrekt og fuldstændigt, og
 - c) at de nødvendige dokumenter indgives i rette tid og i den form, der er fastsat i fællesskabsreglerne.
3. Relevant dokumentation om grundlaget for de foretagne udbetalinger og om gennemførelsen af den foreskrevne administrative og fysiske kontrol skal være til rådighed hos de udbetalende organer. Hvis den relevante dokumentation opbevares hos det organ, der har beføjelse til at tillade udgifternes afholdelse, skal dette tilsende det udbetalende organ rapporter om antallet af foretagne undersøgelser, disses indhold og de foranstaltninger, der er truffet på grundlag heraf.
4. Kun udgifter, der er afholdt af godkendte udbetalende organer, kan finansieres af Fællesskabet.
5. Hver medlemsstat begrænser under hensyn til sine forfatningsmæssige bestemmelser og sin institutionelle opbygning antallet af de godkendte udbetalende organer til det mindste antal, hvormed det kan sikres, at de i artikel 2 og 3 omhandlede udgifter afholdes på tilfredsstillende administrative og regnskabsmæssige betingelser.
6. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen nedenstående oplysninger om de udbetalende organer:
- a) deres navn og vedtægter
 - b) de betingelser med hensyn til administration, regnskabsføring og intern kontrol, hvorunder betalinger i forbindelse med gennemførelsen af Fællesskabets regler for den fælles landbrugspolitik foretages
 - c) godkendelsesdokumentet.

Kommissionen underrettes omgående om enhver ændring, hvad angår disse oplysninger.

7. Opfylder et godkendt udbetalende organ ikke eller ikke længere en eller flere af godkendelsesbetingelserne, tilbagekaldes godkendelsen, medmindre det udbetalende organ foretager de fornødne tilpasninger inden for en frist, der fastsættes under hensyntagen til problemets alvor. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen herom.
8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 5

1. Kommissionen stiller de midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 2 og 3 nævnte udgifter, til rådighed for medlemsstaterne i form af forskud på konteringen af de udgifter, der er afholdt i en referenceperiode.

Forskudsbetalinger til gennemførelse af et program for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne som nævnt i artikel 3, stk. 1, kan godkendes af Kommissionen i forbindelse med godkendelsen af det pågældende program og anses som udgifter afholdt den første dag i måneden efter beslutningen om godkendelse.

2. Indtil udbetalingen af forskuddene på konteringen af afholdte udgifter finder sted, stiller medlemsstaterne de nødvendige midler til afholdelse af de pågældende udgifter til rådighed, alt efter de godkendte udbetalende organers behov.
3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sender med regelmæssige mellemrum Kommissionen nedenstående oplysninger vedrørende de godkendte udbetalende organer og forbindelsesorganer for så vidt angår de af Garantisektionen finansierede foranstaltninger:
 - a) udgiftsanmeldelser og overslag over de finansielle behov
 - b) årsregnskaber med de for deres afslutning nødvendige oplysninger samt en attest om, at de fremsendte regnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige.
2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder navnlig bestemmelserne vedrørende den attestering af regnskaberne, der er omhandlet i stk. 1, litra b), vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 7

1. Efter høring af Fondskomiteén vedtager Kommissionen de i stk. 2, 3 og 4 omhandlede beslutninger.
2. Kommissionen træffer beslutning om de månedlige forskud på konteringen af de udgifter, som de godkendte udbetalende organer har afholdt.

Udgifterne i oktober henhører under oktober, hvis de er afholdt mellem den 1. og den 15. oktober, og under november, hvis de er afholdt mellem den 16. og den 31. oktober. Forskuddene udbetales til medlemsstaten senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvor udgifterne er afholdt.

Der kan udbetales supplerende forskud, og Fondskomiteén skal i så fald underrettes herom ved den følgende høring.
3. Kommissionen afslutter inden den 30. april i året efter det pågældende regnskabsår de udbetalende organers regnskaber på grundlag af de oplysninger, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra b).

I beslutningen om regnskabsafslutning tages der hensyn til, om de indsendte regnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige. Beslutningen foregriber ikke vedtagelsen af en senere beslutning efter stk. 4.

4. Kommissionen træffer beslutning om, hvilke udgifter der skal udelukkes fra den i artikel 2 og 3 omhandlede fællesskabsfinansiering, hvis den konstaterer, at udgifter ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne.

Forud for enhver beslutning om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen er nået frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der inden for en frist på fire måneder indledes en forligsprocedure; der udarbejdes en rapport om resultaterne af denne procedure, som meddeles Kommissionen og gennemgås af denne, inden der træffes afgørelse om afvisning af finansiering.

Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, især på baggrund af det regelstridige forholds omfang. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og grovhed samt til den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet.

En afvisning af finansiering kan ikke vedrøre udgifter som omhandlet i artikel 2, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning.

Femte afsnit finder dog ikke anvendelse på de finansielle konsekvenser, der skal drages

- a) af uregelmæssigheder som omhandlet i artikel 8, stk. 2
- b) på grund af statsstøtte eller overtrædelser som de i traktatens artikel 93 og 169 omhandlede procedurer er indledt for.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13. Bestemmelserne skal bl.a. vedrøre behandlingen af forskudsbetalinger som omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, jf. stk. 2, 3 og 4, samt procedurerne for de i nævnte stykker omhandlede beslutninger.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med de nationale administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser de fornødne foranstaltninger for
- a) at sikre sig, at de af fonden finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført på behørig måde,
 - b) at forhindre og forfølge uregelmæssigheder,
 - c) at geninddrive beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet med henblik herpå, navnlig om forløbet af sager vedrørende administrativ eller retslig forfølgning.

2. Tilbagebetales de nævnte beløb ikke fuldt ud, bærer Fællesskabet de finansielle følger af uregelmæssighederne eller forsømmelserne; dette gælder dog ikke for uregelmæssigheder eller forsømmelser, som medlemsstaternes myndigheder eller organer kan gøres ansvarlige for.

De tilbagebetalte beløb indbetales til de godkendte udbetalende organer, der trækker beløbene fra de udgifter, som finansieres af fonden. Renter af tilbagebetalte eller for sent indbetalte beløb indbetales til fonden.

3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige for fondens funktion, til rådighed for Kommissionen, og træffer alle foranstaltninger, der er egnede til at lette eventuelle kontrolforanstaltninger - herunder undersøgelser på stedet - hvis gennemførelse Kommissionen skønner formålstjenlig som led i forvaltningen af fællesskabsfinansieringen.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de har udstedt med henblik på anvendelsen af Fællesskabets retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik, for så vidt disse retsakter har finansielle virkninger for fonden.

2. Med forbehold af de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne har gennemført i henhold til nationale love og bestemmelser, og med forbehold af traktatens artikel 188 C og enhver kontrol, der er gennemført på grundlag af traktatens artikel 209, litra c), skal de tjenestemænd, der af Kommissionen er bemyndiget til at foretage kontrol på stedet, have adgang til de regnskabsbøger og alt andet materiale, som vedrører de af fonden finansierede udgifter, herunder oplysninger, der er registreret eller opbevares på edb.

De kan især undersøge,

- a) om den administrative praksis er i overensstemmelse med Fællesskabets regler,
- b) om de nødvendige bilag er til stede og stemmer overens med de af fonden finansierede foranstaltninger,
- c) under hvilke omstændigheder de af fonden finansierede foranstaltninger gennemføres og kontrolleres.

Kommissionen underretter rettidigt før undersøgelsen den medlemsstat, der berøres af undersøgelsen, eller på hvis område den finder sted. Funktionærer fra den pågældende medlemsstat kan deltage i revisionen.

På anmodning af Kommissionen og med den pågældende medlemsstats indforståelse gennemfører denne medlemsstats kompetente myndigheder revisioner eller undersøgelser med hensyn til foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning. Funktionærer fra Kommissionen kan også deltage i disse revisioner eller undersøgelser.

For at gøre undersøgelserne mere effektive kan Kommissionen med de pågældende medlemsstats indforståelse lade disse medlemsstats administrative myndigheder deltage i bestemte revisioner eller undersøgelser.

3. Om fornødent fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 10

Hvert år inden den 1. juli aflægger Kommissionen for Europa-Parlamentet og Rådet en finansberetning om fondens administration i det forløbne regnskabsår og især beretning om udviklingen i omfanget og arten af fondens udgifter samt om betingelserne for gennemførelsen af fællesskabsfinansieringen.

Artikel 11

Komitéen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget - herefter benævnt "Fondskomitéen" - bistår i overensstemmelse med artikel 12-15 Kommissionen med administrationen af fonden.

Artikel 12

Fondskomitéen sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne og for Kommissionen. Hver medlemsstat er repræsenteret i Fondskomitéen ved højst fem embedsmænd.

Formanden for Fondskomitéen er en repræsentant for Kommissionen.

Artikel 13

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden sagen for Fondskomiteén enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.
2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteén afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks kan finde anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med Fondskomiteéns udtalelse, meddeles de straks Rådet af Kommissionen; i dette tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i indtil én måned efter meddelelsen.

Rådet kan inden for en frist på én måned med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse.

Artikel 14

1. Fondskomiteén høres:
 - a) i alle tilfælde, hvor høring af komitéen er foreskrevet;
 - b) angående den skønmæssige fastsættelse af de fondsmidler, som kræves optaget i Kommissionens budgetoverslag for det kommende budgetår og i givet fald i overslag vedrørende tillægsbudgetter;
 - c) om udkast til de beretninger om fonden, der skal forelægges Rådet.
2. Fondskomiteén kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Fondskomiteén underrettes regelmæssigt om fondens virksomhed.

Artikel 15

Fondskomiteéns møder indkaldes af formanden.

Fondskomiteéns sekretariatsfunktioner varetages af Kommissionen.

Fondskomiteén fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 16

Forordning (EØF) nr. 729/70 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i henhold til den i bilaget anførte sammenligningstabel.

Artikel 17

Artikel 15, stk. 3, og artikel 40 i Rådets beslutning 90/424/EØF udgår.

Artikel 18

De foranstaltninger, der er fornødne for at lette overgangen fra ordningen ifølge forordning (EØF) nr. 729/70 til ordningen ifølge nærværende forordning, vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 19

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den anvendes for udgifter, der afholdes fra den 1. januar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

Bilag

Forordning 1, stk. 1	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, litra a) og b)	Artikel 1, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 4
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 3, stk. 1	Artikel 2, stk. 3
Artikel 3, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 3, stk. 3	-
Artikel 4, stk. 1, litra a), første afsnit	Artikel 4, stk. 1, litra a)
Artikel 4, stk. 1, litra a), andet afsnit	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 1, litra a), tredje afsnit	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4, stk. 1, litra b) første afsnit	Artikel 4, stk. 1, litra b)
Artikel 4, stk. 1, litra b), andet afsnit	Artikel 4, stk. 4
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 5
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 6
Artikel 4, stk. 4	Artikel 4, stk. 7
Artikel 4, stk. 5, første punktum	Artikel 5, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 5, andet punktum	Artikel 5, stk. 2
Artikel 4, stk. 6	Artikel 4, stk. 8, og artikel 5, stk. 3
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 5, stk. 2, litra a)	Artikel 7, stk. 2
Artikel 5, stk. 2, litra b)	Artikel 7, stk. 3
Artikel 5, stk. 2, litra c)	Artikel 7, stk. 4
Artikel 5a	-
Artikel 6	-
Artikel 6a	-
Artikel 6b	-
Artikel 6c	-
Artikel 7	-
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12, stk. 1	Artikel 12
Artikel 12, stk. 2	-
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	-

Forslag til

Rådets forordning (EF) nr./..

98/0113 (CNS)

af 199

om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør fastlægges nogle fælles betingelser for direkte betalinger inden for den fælles landbrugspolitik's forskellige indkomststøtteordninger;

betalingerne inden for Fællesskabets støtteordninger bør af de kompetente nationale myndigheder foretages fuldstændigt til modtagerne, dog med forbehold af nedsættelser, der udtrykkeligt er omhandlet i denne forordning;

for at få miljøet bedre integreret i de fælles markedsordninger bør medlemsstaterne anvende passende miljøforanstaltninger for landbrugsjord og landbrugsproduktion; medlemsstaterne bør træffe beslutning om følgerne af manglende overholdelse af obligatoriske miljøkrav og have mulighed for at nedsætte eller endog annullere støtten i medfør af støtteordningerne, når sådanne miljøkrav ikke overholdes; medlemsstaterne bør træffe sådanne foranstaltninger uanset muligheden for at yde støtte til frivillige forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug;

¹ EFT C ...

² EFT C ...

³ EFT C ...

for at stabilisere beskæftigelsessituationen i landbruget og således bidrage til en rimelig levestandard for landbrugsbefolkningen, herunder alle beskæftiget ved landbruget, bør medlemsstaterne bemyndiges til at nedsætte de direkte betalinger til landbrugerne, såfremt den arbejdsstyrke, der anvendes på deres bedrifter, når ned under en bestemt grænse; for specielt at bevare landbrugsproduktiviteten bør sådanne nedsættelser imidlertid ikke overstige 20% af de samlede betalinger;

de nærmere bestemmelser om nedsættelser af betalinger af miljømæssige grunde eller på grund af en utilstrækkelig arbejdsstyrke bør fastsættes af medlemsstaterne ud fra objektive kriterier; medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende de beløb, der bliver til rådighed ved betalingsnedsættelser, til yderligere landbrugsmiljøforanstaltninger inden for rammerne af støtten til udvikling af landdistrikter omhandlet i forordning (EF) nr. ...⁴;

der bør for direkte betalinger fastsættes en samlet grænse for at tage hensyn til stordriftsfordele og undgå for store betalinger til individuelle modtagere; anvendelsen af sådanne lofter bør ikke svække det i traktatens artikel 39, stk. 1, fastsatte mål om at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard og stabilisere markederne; de samlede lofter for direkte betalinger bør anvendes degressivt;

de fælles støtteordninger skal tilpasses markedsudviklingen, om nødvendigt inden for korte frister; modtagerne kan derfor ikke regne med, at betingelserne for støtte forbliver uændrede, og de bør være forberedt på en mulig revision af ordningerne på baggrund af markedsudviklingen;

støtteordningerne inden for den fælles landbrugspolitik omfatter direkte indkomststøtte især med henblik på at sikre en rimelig levestandard for landbrugsbefolkningen; dette mål hænger nært sammen med bevarelsen af landdistrikter ved at sætte landbrugerne i stand til at udøve ægte og seriøs landbrugsvirksomhed; for at undgå urigtige tildelinger af fællesskabsmidler bør medlemsstaterne på passende vis begrænse adgangen til støttebetalinger til landbrugere, der på grundlag af objektive og bevislige elementer kan godtgøre, at hovedformålet med deres støtterelaterede aktiviteter er af en sådan ægte og seriøs art og således ikke først og fremmest forfølges for at opnå støttebetalinger;

⁴ EFT L ...

med de betydelige virkninger, støtten i form af direkte betalinger har for budgettet, og for bedre at vurdere effekten bør der foretages en passende evaluering af fællesskabsordningerne -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder for betalinger, der ydes direkte til landbrugere inden for støtteordninger under den fælles landbrugspolitik, der helt eller delvis finansieres af EUGFL, Garantisektionen, bortset fra de støtteordninger, der er omhandlet i forordning (EF) nr. ... [udvikling af landdistrikter] (støtteordninger).

Artikel 2

Fuldstændig betaling

Betalingerne inden for støtteordningerne foretages fuldstændigt til modtagerne.

Artikel 3

Krydsoverensstemmelse

1. Medlemsstaterne træffer de miljøforanstaltninger, de finder passende i betragtning af den særlige situation med hensyn til den anvendte landbrugsjord og den pågældende produktion. Disse foranstaltninger kan omfatte støtte til gengæld for forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug, generelle obligatoriske miljøkrav og særlige miljøkrav, der udgør en betingelse for direkte betalinger.
2. Medlemsstaterne træffer beslutning om, hvilke sanktioner der er passende og står i rimeligt forhold til omfanget af de økologiske følger af manglende overholdelse af de obligatoriske miljøkrav. De kan fastsætte bestemmelser om nedsættelse eller eventuelt annullering af støtten i medfør af de pågældende støtteordninger, hvis sådanne særlige miljøkrav ikke overholdes.

Artikel 4

Graduering

1. Medlemsstaterne kan træffe beslutning om at nedsætte de beløb, der uden dette stykke og inden anvendelsen af artikel 6 ville blive ydet til landbrugere for et givet kalenderår, såfremt den arbejdsstyrke, der anvendes på deres bedrifter i det pågældende kalenderår, udtrykt i årsarbejdsenheder når ned under en grænse som fastsat af medlemsstaterne.

Ved "årsarbejdsenhed" forstås den nationale eller regionale gennemsnitlige årlige arbejdstid for voksne heltidsbeskæftigede landbrugsmedhjælpere beskæftiget i et helt kalenderår.

2. Nedsættelsen af støtten til en landbruger for et givet kalenderår som følge af anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan ikke overstige 20% af de samlede betalinger, der uden stk. 1 ville være blevet ydet til landbrugeren for det pågældende kalenderår.

Artikel 5

Fælles bestemmelse

1. Medlemsstaterne anvender de i artikel 3 og 4 omhandlede foranstaltninger på en måde, der sikrer, at landbrugerne behandles lige, og at markeds- og konkurrencefordrejninger undgås.
2. Differencen mellem de beløb, der uden artikel 3 og 4 ville blive betalt til landbrugerne i en medlemsstat for et kalenderår, og de beløb, der beregnes efter anvendelse af disse artikler, stilles til rådighed for den pågældende medlemsstat inden for de tidsfrister, der fastsættes efter proceduren i artikel 11, som yderligere fællesskabsstøtte til miljøvenligt landbrug i overensstemmelse med artikel 20-22 i forordning (EF) nr. [udvikling af landdistrikter].

Artikel 6

Loft

Såfremt de samlede betalinger, der uden denne artikel ville blive ydet til en landbruger inden for støtteordningerne, for et givet kalenderår overstiger 100 000 ECU, nedsættes dette beløb med:

- 20% af den del af beløbet, der overstiger 100 000 ECU, men ikke 200 000 ECU, og
- 25% af den del af beløbet, der overstiger 200 000 ECU.

Artikel 7

Revision

Støtteordningerne anvendes med forbehold af en til enhver tid mulig revision på baggrund af markedsudviklingen.

Artikel 8

Begrænsning af betalingerne

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, de under hensyntagen til støtteordningernes mål finder nødvendige, for at begrænse adgangen til betalinger til landbrugere, der i tvivlstilfælde på grundlag af de objektive elementer i alle deres indkomstrelaterede aktiviteter, med henvisning til især de juridiske, økonomiske, sociale og agronomiske aspekter deraf, kan godtgøre, at de ikke udøver støtterelevante aktiviteter overvejende med det formål at opnå adgang til støttebetalinger.

Artikel 9

Evaluering

For at måle deres effektivitet underkastes betalinger inden for støtteordninger en evaluering med henblik på vurdering af deres effekt i forhold til målene og analyse af deres virkninger for de relevante markeder.

Artikel 10

Underretning af Kommissionen

Medlemsstaterne underretter detaljeret Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer med henblik på anvendelse af denne forordning.

Artikel 11

Definitioner

I denne forordning:

- a) forstås ved "landbruger" den enkelte landbrugsproducent, det være sig en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer - uanset hvilken status sammenslutningen og dens medlemmer har i henhold til national ret - hvis bedrift befinder sig på Fællesskabets område
- b) forstås ved "bedrift" alle de produktionsenheder, som landbrugeren driver, og som befinder sig på en medlemsstats område
- c) omfatter betalinger, der skal ydes for et kalenderår, betalinger, der skal ydes for andre perioder, der starter i det pågældende kalenderår.

Artikel 12

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelser til denne forordning, herunder især

- listen over de i artikel 1 omhandlede støtteordninger
 - de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge omgåelse af artikel 3, 4 og 6,
- vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel .. i forordning (EF) nr. [markafgrøder), proceduren i artikel 39 i forordning (EF) nr. [oksekød] eller, som relevant, de tilsvarende artikler i de andre forordninger om de fælles landbrugsmarkedsordninger.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2000.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Bruxelles, den 1998

**EVALUERING AF DE FINANSIELLE VIRKNINGER AF
KOMMISSIONENS FORSLAG OM REFORMEN AF DEN FÆLLES
LANDBRUGSPOLITIK**

AGENDA 2000

2000-2006

(Overslagene er baseret på de foreløbige skøn over 1999-udgifterne til de sektorer, hvor der ikke gennemføres reformer)

INDLEDNING

I dette dokument, der består af tre dele, er der lavet et overslag over de samlede udgifter for EUGFL, Garantisektionen, i perioden 2000-2006.

Del A viser de samlede udgifter efter reformen som foreslået af Kommissionen.

Del B viser de samlede udgifter ved opretholdelse af status quo.

Del C viser den foreslåede reforms finansielle virkninger udtrykt som forskellen mellem udgifterne i del A og del B.

DEL A INDEHOLDER ET OVERSLAG OVER DE SAMLEDE UDGIFTER UNDER UDGIFTSOMRÅDE 1 SOM FORESLÅET AF KOMMISSIONEN I AGENDA 2000.

Landbrugsretningslinjen

Den seneste revision af de økonomiske prognoser og en revision af tallene for tidligere år medfører en stigning i 1999-retningslinjen til 45 205 mio. ECU sammenlignet med en prognose i juli 1997 på 45 000 mio. ECU. Ved en forventet uændret årlig stigningstakt på 2,5% og en deflator på 2% stiger landbrugsretningslinjen til:

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Mio. ECU (EU-21)	46 940	48 750	50 630	52 600	54 650	56 790	59 020

I den forventede retningslinje efter udvidelsen er der taget højde for de sukerafgifter, som de nye medlemsstater skal betale. Desuden forventes der en samlet årlig vækst på 2,6% som følge af virkningerne af de seks nye medlemsstaters tiltrædelse (5% vækst med en BNP-andel på 4%).

Mio. ECU (EU-21)	50 940	52 990	55 120	57 350	59 680
------------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------

“Eksisterende” udgiftsområde 1-foranstaltninger

For de foranstaltninger, der faldt ind under EUGFL, Garantisektionen, før reformen, er der lavet et detaljeret overslag over de samlede udgifter efter reformen for de sektorer, som der er blevet fremlagt specifikke forslag for. Det drejer sig om følgende sektorer: markafgrøder, mælk og mejeriprodukter og oksekød.

De kvantitative virkninger er baseret på prognoserne i de dokumenter, som GD VI udarbejdede i april 1997 om den fælles landbrugspolitik i år 2000, og opdaterede prognoser.

Der er blevet anvendt følgende omregningskurs mellem USD og ECU: 1 USD = 0,87 ECU.

Der er også blevet foretaget en analyse af de indirekte finansielle virkninger på andre sektorer såsom svinekød og æg og fjerkrækød, varer uden for bilag II og visse støtteordninger.

Udgangspunktet for beregning af de finansielle udgifter for de sektorer, hvor der ikke gennemføres reformer, har været det foreløbige skøn over udgifterne for regnskabsåret 1999. Sidstnævnte udgifter er fastholdt uændrede i det omfang, at der ikke er specifikke faktorer, som medfører ændring af udgiftsniveaet.

For frugt og grøntsager har man anvendt den finansielle vurdering, der blev foretaget efter 1996-reformen.

For tobak har man anvendt finansieringsoversigten for det seneste forslag.

For fåre- og gedekød har man anvendt en markedspris på 3 300 ECU/t ved beregning af de finansielle udgifter.

I betragtning af den planlagte reform af fiskeriordningen er der i dette kapitel medregnet et skønsmæssigt beløb på 50 mio. ECU.

Ved udarbejdelse af overslaget over udgifterne til fiskerivarer har man kalkuleret med en mindre tilbagegang på markedet i år 2000, ligesom man fra 2001 har integreret de budgetmæssige virkninger af de nye foranstaltninger, som Kommissionen påtænker at træffe, jf. Kommissionens meddelelse om udsigterne for EU's marked for fiskerivarer (KOM(97) 719 endelig udg. af 16.12.1997).

Der er ikke taget hensyn til regnskabsafslutningen, som normalt giver EUGFL, Garantisektionen, en nettoindtægt.

For ledsageforanstaltningernes vedkommende er udgifterne blevet hævet fra de nuværende 2 620 mio. ECU til 2 800 mio. ECU som forudset i AGENDA 2000-dokumentet af 15. juli 1997 (DOK/97/6). Stigningen afspejler ønsket om at styrke og fremme miljøvenligt landbrug.

Indførelsen af finansielle lofter over det beløb, der skal ydes til de enkelte bedrifter, forventes gradvis at give en årlig besparelse på ca. 400 mio. ECU, hvilket især vil kunne mærkes af agerbrugsbedrifter og blandede bedrifter.

Beregningerne er foretaget i ECU (B).

De samlede udgifter til de "eksisterende" udgiftsområde 1-foranstaltninger anslås at blive på **46 460 mio. ECU** i 2006.

"Nye" foranstaltninger under udgiftsområde 1

Udgifterne til veterinærforanstaltninger, der for øjeblikket finansieres under kapitel B2-510, skal medtages under udgiftsområde 1, og det forventes at medføre en udgiftsstigning på 100 mio. ECU om året.

For de nye strukturforanstaltninger og udgifterne som følge af udvidelsen svarer det finansielle overslag til tallene i AGENDA 2000-dokumentet af 15. juli 1997 (DOK/97/6) Der er dog medtaget et yderligere beløb på 45 mio. ECU til dækning af udgifterne til foranstaltninger til omstrukturering af fiskerflåderne i mål 2-områder. Det oprindelige beløb på 1 945 mio. ECU i år 2000 er blevet hævet med 2% om året, så det bliver på 2 190 mio. ECU i 2006. Opdelingen mellem de forskellige foranstaltninger er kun skønsmæssig og baseret på de gennemsnitlige historiske udgifter. Fremover vil medlemsstaterne få friere hænder til at sammensætte deres "foranstaltningspakke", og der vil måske indtræde en forskydning i balancen mellem de forskellige foranstaltninger. Den finansielle planlægning af EU-støtten til udviklingen af landdistrikter vil ske på årsbasis. I praksis undgår man på den måde, at budgettet for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne overskrides.

Førtiltrædelsesstøtten til ansøgerlandene er fastsat til 500 mio. ECU i 1997-priser som forudset i AGENDA 2000-dokumentet af 15. juli 1997 (DOK/97/6) svarende til 530 mio. ECU i år 2000 og stigende til 600 mio. ECU i 2006 med en årlig inflationstakt på 2%.

De forventede udgifter til udvidelsen (ekskl. førtiltrædelsesstøtte) er opretholdt uændret i forhold til AGENDA 2000-dokumentet af 15. juli 1997 (DOK/97/6), dvs. 1 700 mio. ECU i 2002 stigende til 3 900 mio. ECU i 2006.

Samlede udgifter

De samlede udgifter efter reformen til foranstaltningerne under udgiftsområde 1 anslås til **49 350 mio. ECU for EU-15** i 2006, hvilket giver en margen på **9 670 mio. ECU** under landbrugsretningslinjen (EU-15). De samlede udgifter for **EU-21** anslås til **53 250 mio. ECU**, hvilket giver en margen på **6 430 mio. ECU** under retningslinjen for EU-21.

DEL B INDEHOLDER ET OVERSLAG OVER DE SAMLEDE UDGIFTER VED STATUS QUO.

Som under A er udgifterne til sektorer, hvor der ikke er gennemført reformer, hovedsageligt baseret på det foreløbige overslag over udgifterne for regnskabsåret 1999. Disse udgifter er fastholdt uændrede i det omfang, der ikke er specifikke faktorer, som medfører en ændring af udgiftsniveaet.

For markafgrøder, mælk og mejeriprodukter samt oksekød er udgiftsoverslaget udarbejdet ved at anvende det aktuelle prisniveau på mængde- og prisprognoserne i DOK/97/6 eller opdaterede prognoser.

Ved status quo kommer de samlede udgifter til at ligge på omkring **43 315 mio. ECU**, hvilket giver en margen under retningslinjen for landbruget på **15 705 mio. ECU** i 2006.

I DEL C SKITSERES DE FINANSIELLE VIRKNINGER AF DEN FORESLÅEDE REFORM.

Det skønnes, at den foreslåede reform vil give ekstraudgifter på **3 145 mio. ECU** i 2006 for de sektorer, der for øjeblikket er omfattet af udgiftsområde 1. Medtagelsen af visse veterinærforanstaltninger øger udgifterne med 100 mio. ECU. Strukturforanstaltningerne uden for mål 1 giver udgifter på 2 190 mio. ECU. Når man så også medregner førtiltrædelsesstøtten på 600 mio. ECU, anslås de samlede udgifter under udgiftsområde 1 for EU-15 at ville stige med **6 035 mio. ECU** i 2006. Sammen med de finansielle virkninger af udvidelsen, der anslås til 3 900 mio. ECU i 2006, medfører dette en samlet stigning i udgifterne under udgiftsområde 1 på **9 935 mio. ECU** i 2006 for EU-21.

DE ENKELTE SEKTORER

MARKAFGRØDER

Forslag

Interventionspris

Det foreslås at nedsætte interventionsprisen for korn med 20% på én gang fra produktionsåret 2000/01 fra 119,19 ECU/t til 95,35 ECU/t pr. 1 juli 2000. Det foreslås desuden at afskaffe de månedlige forhøjelser, der for øjeblikket udgør 1,0 ECU/t.

Arealbetalinger

Der foreslås følgende ændringer:

- ét grundbeløb på 66 ECU/t for korn, oliefrø, hørfrø (undtagen frø af spindhør) og jordudtagning (de nuværende beløb er 54,34 ECU/t for korn, 68,38 ECU/t for jordudtagning, 105,1 ECU/t for hørfrø, og den gennemsnitlige verdensmarkedsprisrelaterede støtte for oliefrø for 1997/98 er på 450 ECU/ha)
- et grundbeløb på 72,5 ECU/t for proteinafgrøder (mod nu 78,49 ECU/t).

Arealbetalingerne beregnes ved at multiplicere grundbeløbet pr. t med det gennemsnitlige kornudbytte.

Jordudtagningsats

Der foreslås en jordudtagningsgrundsatsen på 0%.

Betalingsperiode

Betalingerne skal foretages i perioden 1. januar - 31. marts efter sidste høst.

Hovedforudsætninger ved status quo

Ved status quo forudsættes det, at den aktuelle interventionspris på 119,19 ECU/t og de gældende månedlige forhøjelser ikke ændres.

Grundbeløbene for arealbetalingerne holdes på deres aktuelle niveau i hele 6-årsperioden, og de gennemsnitlige historiske udbytter, som disse betalinger baseres på, er dem, som lå til grund for betalingerne for produktionsåret 1997/98.

Jordudtagningsatsen på 17,5%, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92, opretholdes i alle seks år.

Det antages, at hele basisarealet under markafgrødeordningen (53,5 mio. ha) vil være i produktion, og at lidt under 1 mio. ha vil blive anmeldt som foderareal.

De dyrkede arealer fordeles på de forskellige markafgrøder ud fra prognoserne for 1999. Det samlede areal og dets fordeling antages at forblive nogenlunde uændret i perioden 1999-2005.

Kornudbyttet øges fra 5,40 t/ha i 1999 til 5,89 t/ha i 2005.

Den samlede bruttoproduktion af korn øges til 214 mio. t i 2005 (fra 195 mio. t i 1999).

Der anvendes en anslået gennemsnitlig verdensmarkedspris i hele perioden. For hvede er den 145 USD/t, for foderkorn 113 USD/t og for oliefrø 260 USD/t.

Eksporten holdes på det niveau, som er fastlagt ved GATT's kvantitative lofter.

Interventionslagrene vokser i løbet af de 6 år, og i 2005 vil de i teorien være kommet op på 72,5 mio. t.

Reformens virkninger

På arealer og kornforsyningsbalancen

Nedsættelsen af jordudtagningsgrundsatsen fra 17,5% til 0% vil bringe et areal på 4 103 000 ha tilbage i produktion, mens det forventes, at 3 000 000 ha fortsat vil være ude af produktion som følge af frivillig jordudtagning.

Som følge af det areal, der igen kommer i produktion (3 337 500 ha, heraf 70 000 ha til ensilage), vil kornproduktionen årligt vokse med ca. 18 mio. t. Denne merproduktion vil være fordelt mellem hvede og foderkorn med ca. 10 mio. t hvede og 8 mio. t foderkorn.

Det antages, at den foreslåede nedsættelse af interventionsprisen vil gøre det muligt for EU at eksportere hvede, uden at der bliver behov for eksportrestitutioner. (Der er ingen kvantitative eller finansielle begrænsninger for eksport uden restitution). Dette bekræftes af beregninger baseret på verdensmarkedsprisprognoseerne. Merproduktionen af hvede vil kunne afsættes på eksportmarkederne. Dette er årsagen til, at eksporten af hvede efter reformen er blevet øget til ca. 30 mio. t pr. år, som overstiger GATT-loftet.

For foderkorn forbliver de eksporterbare mængder under GATT-loftet, fordi det antages, at der på grund af prissituationen på verdensmarkedet fortsat vil være behov for at yde eksportrestitutioner.

På baggrund af ovenstående medfører reformen, at der i 2005 kan forventes korninterventionslagre på lige i underkanten af 25 mio. t.

På priser og betalinger

Nedsættelsen af interventionsprisen har direkte indvirkning på eksportrestitutionerne. Den bringer eksportrestitutionerne for hvede ned på 0 fra 7,5 ECU/t ved status quo.

Med den foreslåede reform forenkles arealbetalingerne radikalt. For alle markafgrøder (undtagen proteinafgrøder) og for jordudtagning ydes der et og samme grundbeløb på 66 ECU/t, som skal multipliceres med kornudbyttet. Vi har i vore beregninger anvendt et udbytte på 4,86 t/ha, som er det gennemsnitsudbytte, der i EU er blevet udbetalt støtte for for produktionsåret 1997/98. Det giver en gennemsnitlig arealbetaling på 321 ECU/ha (352 ECU/ha for proteinafgrøder).

På budgettet

Udgifterne til arealbetalinger stiger fra 16 870 mio. ECU til 18 500 mio. ECU efter reformen.

Reformen giver store besparelser på interventionsudgifter og eksportrestitutionser. Ved status quo anslås disse udgifter at beløbe sig til 2 100 mio. ECU, mens de budgetteres til 550 mio. ECU i reformens sidste år.

Reformens virkninger på udgifterne til produktionsrestitutionser for stivelse beløber sig til 95 mio. ECU, fordi produktionsrestitutionserne falder som følge af det ændrede forhold mellem verdensmarkedspriser og EU-priser.

De samlede udgifter for markafgrødekapitlet anslås til **19 250 mio. ECU** i 2006. Reformen forventes at give besparelser på ca. **30 mio. ECU** i 2006.

På andre kapitler

Nedsættelsen af kornpriserne forventes at føre til afskaffelse af eksportrestitutionser for svinekød, æg og fjerkrækød samt korn i varer uden for bilag II. Der kalkuleres fortsat med skønsmæssige udgifter på 40 mio. ECU for svinekød til dækning af eventuelle udgifter til privat oplagring og ekstraordinære støtteforanstaltninger (svinepest). Virkningerne på kapitel 18 (POSEI), kapitel 30 (varer uden for bilag II) og kapitel 31 (fødevarehjælpeprogrammer) anslås til henholdsvis -10, -53 og -13 mio. ECU.

MÆLK OG MEJERIPRODUKTER

Forslag

Det foreslås at nedsætte interventionspriserne med 15% over fire år fra den 1. juli 2000, hvilket betyder en nedsættelse af interventionsprisen for smør og for skummetmælkspulver henholdsvis fra 3 282 ECU/t til 2 789,7 ECU/t og fra 2 055,2 ECU/t til 1 746,9 ECU/t i 2006. Indikativprisen for mælk nedsættes fra 309,8 ECU/t til 257,2 ECU/t. I forbindelse med prisnedsættelsen indføres der gradvis en malkekopræmie på 215 ECU/ko (EU-gennemsnit), hvor oksekødsdelen (70 ECU) finansieres under oksekødskapitlet, således at der gennemsnitligt er 145 ECU/ko tilbage, som skal finansieres under kapitlet for mælk og mejeriprodukter. En del af den direkte støtte (100 ECU) ydes efter de generelle betingelser, mens den resterende del (i gennemsnit 45 ECU) ydes efter nationale betingelser, men det påvirker ikke de samlede udgifter. Det samlede antal præmieenheder kommer til at svare til det aktuelle mælkekvote niveau divideret med det et anslået EU-udbytte på 5,8 t/ko i år 2000.

Ovennævnte foranstaltninger ledsages af en gradvis forhøjelse af mælkekvote på 2% over fire år fra den 1. april 2001. Den forhøjede kvote fordeles dels i bjergområder og visse områder i det nordlige EU (1%), dels til unge landbrugere (1%).

Kvantitative virkninger

Det antages, at prisnedsættelsen fører til øget eksport af ost uden restitution (+100 000 t ved periodens udløb), større forbrug af smør (+48 000 t) og ost (+300 000 t) og faldende produktion af smør og skummetmælkspulver.

Prisnedsættelsen forventes også at føre til en meget betydelig nedsættelse af restitutionen for skummetmælkspulver. Dette skulle åbne mulighed for en forhøjelse af mælkekvote på 2% svarende til 2,3 mio. t. Stigningen i mælkeproduktionen skulle give en årlig stigning i produktionen af smør og skummetmælkspulver på henholdsvis ca. 116 000 og 214 000 t ved periodens udløb.

Det antages, at interventionslagrene af smør og skummetmælkspulver vil være afviklet i henholdsvis 2001 og 2005. Uden reformen kunne interventionslagrene af skummetmælkspulver forventes at ligge på 200 000 t i 2006.

Priser og direkte støtte

Nedsættelsen af støtteniveauet resulterer i tilsvarende lavere eksportrestitution og intern støtte. Den betydelige indsnævring af forskellen mellem den interne og den eksterne pris for proteiner vil udmøntes i øget eksport af ost og muligvis også skummetmælkspulver uden eksportrestitution.

Beregningerne er baseret på en verdensmarkedspris på 1 600 USD = 1 390 ECU/t for smør og 1 950 USD = 1 700 ECU/t for skummetmælkspulver. Hvis prisudviklingen for skummetmælk bliver gunstigere, så eksportrestitutionen for skummetmælkspulver kan afskaffes, kommer det måske til at gå endnu hurtigere med at bringe interventionslagrene af skummetmælkspulver ned.

Det forventes, at støtten til interne afsætningsforanstaltninger for smør og skummetmælkspulver mv. vil blive nedsat med samme beløb som prisnedsættelsen.

Virkninger på budgettet

Indførelsen af direkte støtte til malkekøer giver øgede udgifter på budgettet. I 2006 anslås de samlede udgifter til kapitlet for mælk og mejeriprodukter til **4 550 mio. ECU**.

Reformen af sektoren for mælk og mejeriprodukter skønnes at få give øgede budgetudgifter på **1 900 mio. ECU i 2006**.

Virkninger på andre kapitler

Nedsættelsen af priserne for mælk og mejeriprodukter får følgende finansielle virkninger i 2006: kapitel 25 (POSEI) -8 mio. ECU, kapitel 30 (eksportrestitutioner for varer uden for bilag II) -69 mio. ECU og kapitel 31 (fødevarehjælpeprogrammer) -37 mio. ECU.

Nedbringelsen af udgifterne til kapitel 30 skulle gøre det muligt at løse problemerne med overholdelse af WTO's finansielle loft for inkomprerede produkter.

OKSEKØD

Forslag

Det foreslås at sænke de institutionelle priser med 30% over tre år fra juli 2000, samtidig med at man i takt hermed gradvis forhøjer præmien for ammekøer, tyre og stude og gradvis indfører en "kød"-præmie for malkekøer under nye individuelle eller regionale lofter. De teoretiske samlede præmier er: 310 ECU/dyr for tyre udbetalt én gang i dyrets levetid, 232 ECU/dyr for stude udbetalt to gange i dyret levetid, 215 ECU/dyr for ammekøer pr. år og 70 ECU/dyr for malkekøer pr. år.

Grundpræmierne bliver (2002-niveau) 180 ECU for ammekøer, 220 ECU for tyre, 170 ECU for stude og 35 ECU for malkekøer.

Grundbeløbene svarer til beløbene før reformen plus 50% af forhøjelsen af den samlede præmie. De resterende 50% af forhøjelsen fordeles mellem medlemsstaterne efter deres produktionsandel, og medlemsstaterne fordeler så disse beløb inden for visse grænser og efter de almindelige regler.

Det foreslås at fastsætte summen af de individuelle kvoter for ammekøer fra år 2000 og frem på niveauet for 1995- eller 1996-betalingerne +3%, hvilket forventes at give i alt 10,285 mio. dyr (ekskl. de særlige lofter for de franske oversøiske departementer og det portugisiske ekstensiveringsprogram).

For handyr foreslås det at opretholde 1997/98-lofterne forhøjet med 57 000 dyr for Spanien og Portugal (fra 1997), hvilket giver i alt 9,095 mio. dyr fra år 2000 (ekskl. de særlige lofter for de franske oversøiske departementer og det portugisiske ekstensiveringsprogram)

Tillægspræmierne for ammekøer, der for øjeblikket medfinansieres af EUGFL i visse områder (mål I og Belgien), afskaffes (-90 mio. ECU/år). Ordningen for forarbejdning af kalve ophæves også.

Betingelserne for ydelse af ekstensiveringpræmien skærpes, og præmien for ekstensive dyr forhøjes til 100 ECU/dyr. Den foreslåede forhøjelse forventes at blive budgetneutral, da der bliver færre præmieberettigede dyr.

Det foreslås desuden at afskaffe den offentlige intervention fra den 1. juli 2002 og at erstatte den med privat oplagring.

Kvantitative virkninger

Prisnedsættelsen forventes gradvis at udmønte sig i en årlig forbrugsstigning på 200 000 t. Desuden forventes det, at eksporten til nye markeder uden restitution gradvis øges til 200 000 t/år. Som følge heraf antages det, at interventionslagrene vil være afviklet i 2006, mens det ved status quo ellers kan forventes, at disse lagre udgør hele 1,6 mio. t i 2006.

Priser

Eksportrestitutionerne forventes reduceret med et beløb svarende til prisnedsættelsen. Ved beregningen af eksportrestitutioner er der blevet lagt en teoretisk verdensmarkedspris på 1 800 ECU/t til grund.

Interventionsprisen afskaffes fra 2002, når intervention afløses af privat oplagring.

Virkninger på budgettet

Det samlede oksekødsbudget forventes at stige til **7 930 mio. ECU**, hvilket er **1 990 mio. ECU** mere, end det ville have kostet at videreføre den eksisterende ordning.

Stigningen skyldes, at der ydes direkte støtte til afløsning af eksportrestitutioner og interventionsoplagring.

Virkninger på andre kapitler

Nedsættelsen af oksekødspriserne får følgende finansielle virkninger: kapitel 25 (POSEI) -19 mio. ECU og kapitel 31 (fødevarehjælpeprogrammer) -27 mio. ECU.

UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER

Foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne vedrører:

- støtte til strukturtilpasning i landbruget (investeringer i landbrugsbedrifter, unge landbrugeres etablering, uddannelse og førtidspensionering)
- støtte til landbrug i ugunstigt stillede områder (udligningsgodtgørelser)
- betalinger for miljøvenlige landbrugsforanstaltninger
- støtte til investeringer i forbejdnings- og afsætningsfaciliteter
- støtte til skovbrug
- foranstaltninger til øget diversificering og tilpasning af landdistrikter.

Disse foranstaltninger bygger i vidt omfang på de nugældende bestemmelser, idet de dog er blevet forenklet på visse væsentlige punkter:

- Det er kun de grundlæggende støtteberettigelseskriterier der er fastsat i rådsforordningen. Dette giver større smidighed og subsidiaritet. De nærmere enkeltheder fastsættes i de programmer, som Kommissionen godkender.
- Støtten i ugunstigt stillede områder ændres for at integrere miljømål og fremme ekstensive driftssystemer.

EUGFL, Garantisektionen, finansierer:

- 1992-ledsageforanstaltningerne (miljøvenligt landbrug, skovrejsning og førtidspensionering) og ordningen for støtte til ugunstigt stillede områder i EU
- de øvrige foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i alle andre områder end mål 1-områder).

EUGFL, Garantisektionen, finansierer desuden:

Ledsageforanstaltninger i forbindelse med omstrukturering af fiskerflåder i de mål 2-områder, der ikke er omfattet af mål 2-programmeringen, og alle fiskeristrukturforanstaltninger uden for mål 1- og 2-områder.

Maksimumsbeløbet er blevet forhøjet for den engangspræmie, som ydes til unge landbrugeres etablering (25 000 ECU) og for støtten til førtidspensionering af overdragere af landbrugsbedrifter (15 000 ECU/år). Minimumsbeløbet for udligningsgodtgørelser i ugunstigt stillede områder er blevet sat op til 40 ECU/ha for at undgå ineffektive betalinger. Endvidere må det ydede beløb i gennemsnit ikke overstige 200 ECU/ha. De årlige maksimumsbeløb for miljøvenlige landbrugsforanstaltninger er blevet forenklet, ved at der nu kun er tre kategorier: enårige afgrøder (600 ECU/ha), flerårige afgrøder (900 ECU/ha) og anden jordudnyttelse (300 ECU/ha).

Ændringen af maksimumsbeløbene forventes ikke at fremkalde nogen direkte stigning i udgifterne, dels fordi de fleste medlemsstaterne ikke når disse lofter, dels fordi de samlede budgetbevillinger til medlemsstaterne til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne vil blive besluttet af Kommissionen. Programmer for udvikling af landdistrikter og eventuelle ændringer af sådanne programmer vil ligeledes skulle godkendes af Kommissionen.

Løftet for fiskeristrukturforanstaltninger under mål 2 er 45 mio. ECU/år, og uden for mål 1 og 2 er det 80 mio. ECU.

1992-ledsageforanstaltningerne (miljøvenligt landbrug, skovrejsning og førtidspensionering) finansieres allerede af EUGFL, Garantisektionen, og der kalkuleres med en årligt beløb på 2 800 mio. ECU i perioden 2000-2006.

Overslagene over de øvrige foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne er baseret på de beløb, der i programmeringsperioden 1994-1999 blev stillet til rådighed for foranstaltninger uden for mål 1-områder, og for ordningen for støtte til ugunstigt stillede områder i mål 1-områderne.

For de nye foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne svarer de finansielle overslag til tallene i AGENDA 2000. Det oprindelige beløb bliver på 1 900 mio. ECU i år 2000, hvortil kommer 45 mio. ECU til fiskeriforanstaltninger i mål 2-områder, som der ikke er taget højde for i AGENDA 2000.

**DEL A: SAMMENFATNING AF DE FINANSIELLE
UDGIFTER EFTER REFORMEN**

OVERSLAG OVER EUGFL's SAMLEDE UDGIFTER

2000-2006 (EFTER REFORMEN)

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
EUGFL's udgifter i mio. ECU							
B1-10 markafgrøder	16 850	19 120	19 170	19 220	19 250	19 260	19 250
B1-11 sukker	1 760	1 760	1 760	1 760	1 760	1 760	1 760
B1-12 olivenolie	2 340	2 340	2 340	2 340	2 340	2 340	2 340
B1-13 tørret foder	390	390	390	390	390	390	390
B1-14 spindplanter	850	850	850	850	850	850	850
B1-15 frugt og grøntsager	1 940	1 930	1 910	1 910	1 910	1 890	1 890
B1-16 vin	800	800	800	800	800	800	800
B1-17 tobak	1 020	1 020	1 020	1 020	1 020	1 020	1 020
B1-18 andre vegetabiliske produkter	430	420	420	420	420	420	420
B1-20 mælk og mejeriprodukter	2 780	3 180	3 630	4 060	4 500	4 520	4 550
B1-21 oksekød	4 700	5 730	7 120	8 230	7 960	7 900	7 930
B1-22 fåre- og gedekød	1 940	1 940	1 940	1 940	1 940	1 940	1 940
B1-23 svinekød	190	40	40	40	40	40	40
B1-24 æg og fjerkrækød	100	0	0	0	0	0	0
B1-25 andre foranstaltninger vedr. animalske produkter	130	120	110	110	100	100	100
B1-26 fiskerivarer	50	70	70	70	70	70	40
B1-30 restitutioner for varer uden for bilag II	475	340	330	310	290	290	290
B1-31 fødevarerhjælpeprogrammer	380	350	330	310	300	300	300
B1-36 kontrolforanstaltninger	50	50	50	50	50	50	50
B1-37 afslutning af regnskaber							
B1-38 forbrugsfremmende foranstaltninger	100	100	100	100	100	100	100
I alt	37 275	40 550	42 380	43 930	44 090	44 040	44 060
B1-50 ledsageforanstaltninger	2 800	2 800	2 800	2 800	2 800	2 800	2 800
I alt	40 075	43 350	45 180	46 730	46 890	46 840	46 860
Lofleter på de individuelle betalinger	0	-250	-325	-400	-400	-400	-400
Den "eksisterende" fælles landbrugspolitik i alt	40 075	43 100	44 855	46 330	46 490	46 440	46 460
Nye foranstaltninger, der skal finansieres af EUGFL, Garantisektionen							
Veterinærforanstaltninger B2-510	100	100	100	100	100	100	100
Strukturforanstaltninger							
Udligningsgodtgørelser - ugunstigt stillede områder	750	770	790	810	830	850	870
"5a"-foranstaltninger uden for mål 1	645	660	670	680	690	700	710
- heraf fiskeri	125	130	130	130	140	140	140
"5b"-foranstaltninger uden for mål 1	550	560	570	580	590	600	610
I alt	1 945	1 990	2 030	2 070	2 110	2 150	2 190
Udvidelse							
Førtiltrædelsesstøtte	530	540	550	560	570	590	600
I ALT EU-15							
	42 650	45 730	47 535	49 060	49 270	49 280	49 350
OPDATERET RETNINGSLINJE EU-15							
	46 940	48 750	50 630	52 600	54 650	56 790	59 020
MARGEN EU-15							
	4 290	3 020	3 095	3 540	5 380	7 510	9 670
Udvidelse							
Markedsforanstaltninger under den fælles landbrugspol.			1 100	1 200	1 200	1 300	1 400
Foranst. til udvikl. af landdistr. og			600	1 000	1 500	2 000	2 500
ledsageforanstaltninger							
I alt EU-6			1 700	2 200	2 700	3 300	3 900
I ALT EU-21							
			49 235	51 260	51 970	52 580	53 250
OPDATERET RETNINGSLINJE EU-21							
			50 940	52 990	55 120	57 350	59 680
MARGEN EU-21							
			1 705	1 730	3 150	4 770	6 430

**DEL B: SAMMENFATNING AF DE FINANSIELLE
UDGIFTER UDEN REFORMEN**

OVERSLAG OVER EUGFL's SAMLEDE UDGIFTER

2000-2006 (STATUS QUO)

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
B1-10 markafgrøder	17 940	18 070	18 240	18 450	18 690	18 960	19 280
B1-11 sukker	1 760	1 760	1 760	1 760	1 760	1 760	1 760
B1-12 olivenolie	2 340	2 340	2 340	2 340	2 340	2 340	2 340
B1-13 tørret foder	390	390	390	390	390	390	390
B1-14 spindplanter	850	850	850	850	850	850	850
B1-15 frugt og grøntsager	1 940	1 930	1 910	1 910	1 910	1 890	1 890
B1-16 vin	800	800	800	800	800	800	800
B1-17 tobak	1 020	1 020	1 020	1 020	1 020	1 020	1 020
B1-18 andre vegetabiliske produkter	430	430	430	430	430	430	430
B1-20 mælk og mejeriprodukter	2 780	2 770	2 770	2 740	2 710	2 680	2 650
B1-21 oksekød	4 700	4 930	5 780	6 480	6 130	5 940	5 940
B1-22 fåre- og gedekød	1 940	1 940	1 940	1 940	1 940	1 940	1 940
B1-23 svinekød	190	190	190	190	190	190	190
B1-24 æg og fjerkrækød	100	100	100	100	100	100	100
B1-25 andre foranstaltninger vedr. animalske produkter	130	130	130	130	130	130	130
B1-26 fiskerivarer	50	70	70	70	70	70	40
B1-30 restitutioner for varer uden for bilag II	475	415	415	415	415	415	415
B1-31 fødevarerhjælpeprogrammer	380	380	380	380	380	380	380
B1-36 kontrolforanstaltninger	50	50	50	50	50	50	50
B1-37 afslutning af regnskaber							
B1-38 forbrugsfremmende foranstaltninger	100	100	100	100	100	100	100
I alt	38 365	38 665	39 665	40 545	40 405	40 435	40 695
B1-50 ledsageforanstaltninger	2 620	2 620	2 620	2 620	2 620	2 620	2 620
I alt	40 985	41 285	42 285	43 165	43 025	43 055	43 315
Den "eksisterende" fælles landbrugspolitik i alt	40 985	41 285	42 285	43 165	43 025	43 055	43 315
OPDATERET RETNINGSLINJE EU-15	46 940	48 750	50 630	52 600	54 650	56 790	59 020
MARGEN	5 955	7 465	8 345	9 435	11 625	13 735	15 705

**DEL C: SAMMENFATNING AF REFORMENS
FINANSIELLE VIRKNINGER**

REFORMENS FINANSIELLE VIRKNINGER

2000-2006

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
B1-10 markafgrøder	-1 090	1 050	930	770	560	300	-30
B1-11 sukker	0	0	0	0	0	0	0
B1-12 olivenolie	0	0	0	0	0	0	0
B1-13 tørret foder	0	0	0	0	0	0	0
B1-14 spindplanter	0	0	0	0	0	0	0
B1-15 frugt og grøntsager	0	0	0	0	0	0	0
B1-16 vin	0	0	0	0	0	0	0
B1-17 tobak	0	0	0	0	0	0	0
B1-18 andre vegetabiliske produkter	0	-10	-10	-10	-10	-10	-10
B1-20 mælk og mejeriprodukter	0	410	860	1 320	1 790	1 840	1 900
B1-21 oksekød	0	800	1 340	1 750	1 830	1 960	1 990
B1-22 fåre- og gedekød	0	0	0	0	0	0	0
B1-23 svinekød	0	-150	-150	-150	-150	-150	-150
B1-24 æg og fjerkrækød	0	-100	-100	-100	-100	-100	-100
B1-25 andre foranstaltninger vedr. animalske produkter	0	-10	-20	-20	-30	-30	-30
B1-26 fiskerivarer	0	0	0	0	0	0	0
B1-30 restitutioner for varer uden for bilag II	0	-75	-85	-105	-125	-125	-125
B1-31 fødevarerhjælpeprogrammer	0	-30	-50	-70	-80	-80	-80
B1-36 kontrolforanstaltninger	0	0	0	0	0	0	0
B1-37 afslutning af regnskaber	0	0	0	0	0	0	0
B1-38 forbrugsfremmende foranstaltninger	0	0	0	0	0	0	0
I alt	-1 090	1 885	2 715	3 385	3 685	3 605	3 365
B1-50 ledsageforanstaltninger	180	180	180	180	180	180	180
I alt	-910	2 065	2 895	3 565	3 865	3 785	3 545
Lofteter på de individuelle betalinger	0	-250	-325	-400	-400	-400	-400
Den "eksisterende" fælles landbrugspolitik i alt	-910	1 815	2 570	3 165	3 465	3 385	3 145
Nye foranstaltninger, der skal finansieres af EUGFL, Garantisektionen							
Veterinærforanstaltninger B2-510	100	100	100	100	100	100	100
Strukturforanstaltninger							
Udligningsgodtgørelser - ugunstigt stillede områder	750	770	790	810	830	850	870
"5a"-foranstaltninger uden for mål 1	645	660	670	680	690	700	710
- heraf fiskeri	125	130	130	130	140	140	140
"5b"-foranstaltninger uden for mål 1	550	560	570	580	590	600	610
I alt	1 945	1 990	2 030	2 070	2 110	2 150	2 190
Udvidelse							
Føertilrædelsesstøtte	530	540	550	560	570	590	600
I ALT EU-15	1 665	4 445	5 250	5 895	6 245	6 225	6 035
Udvidelse							
Markedsforanstaltninger under den fælles landbrugspol.			1 100	1 200	1 200	1 300	1 400
Foranst. til udvikl. af landdistr. og			600	1 000	1 500	2 000	2 500
ledsageforanstaltninger							
I alt			1 700	2 200	2 700	3 300	3 900
I ALT EU-21			6 950	8 095	8 945	9 525	9 935